

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 ⁽¹⁾** 1
- ★ **Regulamentul (UE) 2017/2395 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește măsurile tranzitorii pentru diminuarea impactului asupra fondurilor proprii al introducerii IFRS 9 și pentru tratamentul expunerilor mari al anumitor expuneri din sectorul public denumite în moneda națională a oricărui stat membru ⁽¹⁾** 27
- ★ **Regulamentul (UE) 2017/2396 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2017 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1316/2013 și (UE) 2015/1017 în ceea ce privește prelungirea duratei Fondului european pentru investiții strategice și introducerea unor îmbunătățiri tehnice ale fondului și ale Platformei europene de consiliere în materie de investiții** 34

DIRECTIVE

- ★ **Directiva (UE) 2017/2397 a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2017 privind recunoașterea calificărilor profesionale în domeniul navigației interioare și de abrogare a Directivelor 91/672/CEE și 96/50/CE ale Consiliului ⁽¹⁾** 53

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

- ★ Directiva (UE) 2017/2398 a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2004/37/CE privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă ⁽¹⁾ 87

- ★ Directiva (UE) 2017/2399 a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește rangul instrumentelor de datorie negarantate în ierarhia creanțelor în caz de insolvență 96

(1) Text cu relevanță pentru SEE.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2017/2394 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 12 decembrie 2017

privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004**(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ prevede norme și proceduri armonizate pentru a facilita cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate cu asigurarea respectării legislației transfrontaliere în materie de protecție a consumatorului. Articolul 21a din Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 prevede o evaluare a eficacității regulamentului respectiv și a mecanismelor sale operaționale. În urma evaluării respective, Comisia a concluzionat că Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 nu este suficient pentru a aborda în mod eficace provocările în materie de asigurare a respectării legislației constatate pe piața unică, inclusiv cele de pe piața unică digitală.
- (2) Comunicarea Comisiei din 6 mai 2015, intitulată „Strategia privind piața unică digitală pentru Europa”, a identificat între prioritățile strategiei menționate necesitatea consolidării încrederii consumatorilor prin asigurarea respectării normelor în materie de protecție a consumatorului într-un mod mai rapid, mai flexibil și mai coerent. Comunicarea Comisiei din 28 octombrie 2015, intitulată „Ameliorarea strategiei privind piața unică: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi”, a reiterat faptul că asigurarea respectării legislației Uniunii privind protecția consumatorului ar trebui să fie consolidată și mai mult prin reformarea Regulamentului (CE) nr. 2006/2004.
- (3) Ineficiența asigurării respectării legislației în cazul încălcărilor transfrontaliere, inclusiv în cazul încălcărilor care au loc în mediul digital, permite comercianților să se sustragă de la respectarea legislației prin relocarea într-un alt stat al Uniunii. Aceasta generează de asemenea denaturări ale concurenței în ceea ce privește comerțanții care respectă legea și își exercită activitatea pe piața internă sau la nivel transfrontalier online sau offline și, prin urmare, aduce prejudicii directe consumatorilor și subminează încrederea acestora în tranzacțiile transfrontaliere și în piața internă. Se impune, prin urmare, sporirea nivelului armonizării, inclusiv printr-o cooperare eficace și eficientă între autoritățile publice competente însărcinate cu asigurarea respectării legislației în vederea detectării, anchetării și luării de măsuri pentru a asigura încetarea sau interzicerea încălcărilor sancționate prin prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO C 34, 2.2.2017, p. 100.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 14 noiembrie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 30 noiembrie 2017.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului („Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului”) (JO L 364, 9.12.2004, p. 1).

- (4) Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 a instituit în Uniune o rețea de autorități publice competente însărcinate cu asigurarea respectării legislației. Este necesară coordonarea efectivă între diferitele autorități competente care participă în cadrul rețelei respective, precum și coordonarea efectivă între alte autorități publice la nivelul statelor membre. Rolul de coordonare care revine biroului unic de legătură ar trebui să fie încredințat, în fiecare stat membru, unei autorități publice. Respectiva autoritate ar trebui să dispună de suficiente competențe și de resursele necesare pentru a-și asuma acest rol esențial. Fiecare stat membru este încurajat să desemneze una dintre autoritățile competente ca birou unic de legătură în temeiul prezentului regulament.
- (5) Consumatorii ar trebui să fie, de asemenea, protejați împotriva încălcărilor sancționate prin prezentul regulament care au încetat deja, dar ale căror efecte negative pot continua. Autoritățile competente ar trebui să dispună de competențele minime necesare pentru a ancheta și a dispune încetarea acestor încălcări ori a le interzice în viitor, pentru a împiedica repetarea lor, cu scopul de a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorului.
- (6) Autoritățile competente ar trebui să dispună de un set minim de competențe de anchetă și de asigurare a respectării legislației pentru a aplica prezentul regulament, pentru a coopera reciproc mai rapid și mai eficient și pentru a descuraja comiterea de către comercianți a încălcărilor sancționate prin prezentul regulament. Aceste competențe ar trebui să fie suficiente pentru a permite abordarea eficace a aspectelor în materie de asigurare a respectării legislației din comerțul electronic și din mediul digital și pentru a împiedica comercianții care nu se conformează, să exploateze lacunele din sistem prin relocarea într-un stat membru în care autoritățile competente nu sunt pregătite pentru a combate practicile ilegale. Respectivul competențe ar trebui să permită statelor membre să asigure schimbul viabil între autoritățile competente de mijloace de probă și de informații necesare, pentru a se asigura același nivel de respectare eficace și uniformă a legislației în toate statele membre.
- (7) Fiecare stat membru ar trebui să se asigure că toate autoritățile competente din jurisdicția sa dispun de toate competențele minime necesare pentru a asigura respectarea corespunzătoare a prezentului regulament. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată decide să nu confere toate competențele fiecărei autorități competente, cu condiția ca fiecare competență să poată fi exercitată efectiv, după caz, cu privire la orice încălcare sancționată prin prezentul regulament. De asemenea, statele membre ar trebui să poată decide, în conformitate cu prezentul regulament, să încredințeze anumite atribuții unor organisme desemnate sau să confere autorităților competente competența de a se consulta cu organizații ale consumatorilor, asociații ale comercianților, organisme desemnate sau cu alte persoane interesate în legătură cu eficacitatea angajamentelor propuse de un comerciant pentru a pune capăt încălcării sancționate prin prezentul regulament. Cu toate acestea, statele membre nu ar trebui să fie obligate să implice organismele desemnate în aplicarea prezentului regulament sau să dispună consultări cu organizațiile consumatorilor, asociațiile comercianților, organismele desemnate și alte persoane interesate, în privința eficacității cu care angajamentele propuse ar pune capăt încălcării sancționate prin prezentul regulament.
- (8) Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să inițieze anchete sau proceduri din proprie inițiativă, dacă iau cunoștință, prin alte mijloace decât reclamațiile consumatorilor, de încălcări sancționate prin prezentul regulament.
- (9) Autoritățile competente ar trebui să aibă acces la orice documente, date și informații relevante cu privire la obiectul unei anchete sau al unor anchete concertate pe o piață de consum („acțiuni de verificare”) pentru a stabili dacă a avut sau are loc o încălcare a legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor și, în special, pentru a determina comerciantul răspunzător, indiferent de cine deține respectivele documente, date sau informații și indiferent de forma sau formatul sub care se regăsesc acestea, de mediul lor de stocare sau de locul în care sunt acestea stocate. Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să solicite în mod direct părților terțe din lanțul valoric digital să furnizeze toate mijloacele de probă relevante, datele și informațiile în conformitate cu Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹) și cu legislația în materie de protecție a datelor cu caracter personal.
- (10) Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să solicite orice informații relevante din partea oricăror autorități publice, organisme sau agenții din statul lor membru sau din partea oricărei persoane fizice sau juridice, inclusiv, de exemplu, prestatori de servicii de plată, furnizori de servicii de internet, operatori de telecomunicații, registre de domenii și operatori de registre și furnizori de servicii de găzduire, pentru a stabili dacă a avut sau are loc o încălcare sancționată prin prezentul regulament.
- (11) Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să efectueze inspecțiile necesare la fața locului și ar trebui să aibă competența de a pătrunde în orice sediu, pe orice teren sau în orice mijloc de transport pe care comerciantul verificat îl utilizează în scopuri legate de activitatea sa comercială, economică, meșteșugărească sau liberală.

(¹) Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

- (12) Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să solicite oricărui reprezentant sau membru al personalului comerciantului verificat să prezinte explicații cu privire la fapte sau să furnizeze informații, date sau documente referitoare la obiectul inspecției și ar trebui să fie în măsură să înregistreze răspunsurile reprezentantului sau al membrului de personal respectiv.
- (13) Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să verifice respectarea dreptului Uniunii în materie de protecție a intereselor consumatorului și să obțină mijloace de probă privind încălcările sancționate prin prezentul regulament, inclusiv privind încălcările care au loc în timpul achiziționării de bunuri sau servicii sau ulterior acesteia. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să poată achiziționa bunuri sau servicii în scopuri de testare, dacă este necesar, sub o identitate falsă, în scopul de a detecta încălcările sancționate prin prezentul regulament, cum sunt, printre altele, refuzurile de a pune în aplicare dreptul consumatorului de a se retrage în cazul contractelor la distanță, sau în scopul de a obține probe. Competența respectivă ar trebui să includă, de asemenea, competența de a consulta, a analiza, a studia, a dezasambla sau a testa un produs sau un serviciu care a fost achiziționat de autoritatea competentă în acest scop. Competența de a achiziționa bunuri sau servicii în scopuri de testare ar putea include competența autorităților competente de a asigura rambursarea oricăror plăți efectuate în cazul în care rambursarea respectivă nu ar fi disproporționată și, în același timp, ar respecta dreptul Uniunii și dreptul intern.
- (14) În special în mediul digital, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să pună capăt, în mod rapid și efectiv, încălcărilor sancționate prin prezentul regulament, în special în cazul în care comerciantul care vinde bunuri sau servicii își ascunde identitatea sau se mută în alt stat din Uniune sau într-o țară terță pentru a se sustrage aplicării legislației. În cazurile în care există riscul unui prejudiciu grav pentru interesul colectiv al consumatorilor, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să adopte măsuri provizorii, în conformitate cu dreptul intern, inclusiv să înlăture conținut dintr-o interfață online sau să dispună afișarea explicită a unui avertisment pentru consumatori la accesarea interfeței online. Măsurile provizorii nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului lor. În plus, autoritățile competente ar trebui să aibă dreptul de a impune comerciantului afișarea explicită a unui avertisment pentru consumatori la accesarea interfeței online sau de a impune acestuia înlăturarea sau modificarea conținutului digital atunci când nu există niciun alt mijloc efectiv pentru a opri o practică ilegală. Măsurile respective nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului de a pune capăt sau de a interzice încălcarea sancționată prin prezentul regulament.
- (15) Pentru a îndeplini obiectivul prezentului regulament, punând în același timp accentul pe importanța disponibilității comercianților de a acționa în conformitate cu legislația Uniunii care protejează interesele consumatorului și de a remedia consecințele încălcărilor sancționate prin prezentul regulament săvârșite de către aceștia, autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a conveni cu comercianții asupra unor angajamente care includ acțiuni și măsuri pe care comerciantul trebuie să le aplice în privința încălcărilor menționate, în special pentru a pune capăt acestora.
- (16) Datorită impactului direct pe care îl au asupra gradului de descurajare rezultat în urma asigurării respectării legislației de către autoritățile publice, sancțiunile impuse în cazul încălcărilor legislației privind protecția consumatorului reprezintă o parte importantă a sistemului de asigurare a respectării legii. Întrucât sistemele naționale de sancțiuni nu permit întotdeauna să se țină seama de dimensiunea transfrontalieră a unei încălcări, printre competențele minime ale autorităților competente ar trebui să fie și dreptul de a impune sancțiuni pentru încălcările sancționate prin prezentul regulament. Statele membre nu ar trebui să aibă obligația să instituie un nou regim de sancțiuni în cazul încălcărilor sancționate prin prezentul regulament. Acestea ar trebui, însă, să solicite autorităților competente să aplice regimul aplicabil încălcărilor la nivel național, ținând seama, atunci când este posibil, de sfera și de anvergura efectivă a încălcării în cauză. Având în vedere constatările din raportul Comisiei privind verificarea adecvării legislației în materie de protecție a consumatorului și de comercializare, ar putea fi necesară consolidarea nivelului sancțiunilor pentru încălcarea legislației Uniunii în materie de protecție a consumatorului.
- (17) Consumatorii ar trebui să aibă dreptul să beneficieze de măsuri reparatorii pentru prejudiciile cauzate de încălcările sancționate prin prezentul regulament. În funcție de caz, dreptul autorității competente de a primi din partea comerciantului, la inițiativa acestuia, angajamente suplimentare în favoarea consumatorilor prejudiciați prin presupusa încălcare sancționată prin prezentul regulament sau, după caz, dreptul de a încerca să obțină din partea comerciantului angajamente de a oferi măsuri reparatorii adecvate consumatorilor prejudiciați prin respectiva încălcare, ar trebui să contribuie la îndepărtarea efectelor negative cauzate consumatorilor de o încălcare transfrontalieră. Aceste măsuri reparatorii pot include, printre altele, reparațiile, înlocuirea, reducerile de preț, rezilierea de contracte sau rambursarea prețului aferent bunurilor și serviciilor, după caz, în scopul atenuării efectelor negative cauzate consumatorului în cauză de încălcarea sancționată prin prezentul regulament, în conformitate cu dispozițiile dreptului Uniunii. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere dreptului consumatorului de a solicita măsuri reparatorii prin mijloace adecvate. După caz, autoritățile competente ar trebui să transmită, prin mijloace adecvate, consumatorilor care reclamă un prejudiciu cauzat de o încălcare sancționată prin prezentul regulament, informații privind modalitățile de a solicita despăgubiri în temeiul dreptului intern.

- (18) Punerea în aplicare și exercitarea competențelor în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie proporționale și adecvate în raport cu natura și cu prejudiciul general efectiv sau potențial ale încălcării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor. Autoritățile competente ar trebui să ia în considerare toate faptele și circumstanțele cazului și să aleagă cele mai adecvate măsuri care sunt esențiale pentru a aborda încălcarea sancționată prin prezentul regulament. Măsurile respective ar trebui să fie proporționale, eficiente și disuasive.
- (19) Punerea în aplicare și exercitarea competențelor în temeiul prezentului regulament ar trebui, de asemenea, să respecte alte acte din dreptul Uniunii și din dreptul intern, inclusiv în ceea ce privește garanțiile procedurale aplicabile și principiile drepturilor fundamentale. Statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a stabili condițiile și limitele de exercitare a competențelor în dreptul intern, cu respectarea dreptului Uniunii. În cazul în care, de exemplu, în conformitate cu dreptul intern, este necesară o autorizație prealabilă din partea autorității judiciare a statului membru în cauză pentru a intra în sediile persoanelor fizice și juridice, competența de a intra în aceste sedii ar trebui să fie exercitată doar după ce această autorizație prealabilă a fost obținută.
- (20) Statele membre ar trebui să poată alege dacă autoritățile competente își exercită competențele respective în mod direct, în baza propriei autorități, cu implicarea altor autorități competente sau a altor autorități publice, dând ordine unor organisme desemnate sau făcând apel la instanțele judecătorești competente. Statele membre ar trebui să se asigure că aceste competențe se exercită efectiv și cu promptitudine.
- (21) Atunci când răspund cererilor transmise prin mecanismul de asistență reciprocă, autoritățile competente ar trebui, după caz, să recurgă și la alte competențe sau măsuri care le sunt acordate la nivel național, inclusiv competența de a declanșa urmărirea penală sau de a sesiza în acest sens organismele competente. Este extrem de important ca instanțele și alte autorități, în special cele implicate în urmărirea penală, să aibă mijloacele și competențele necesare pentru a coopera cu autoritățile competente, în mod efectiv și cu promptitudine.
- (22) Eficiența și eficacitatea mecanismului de asistență reciprocă ar trebui să fie îmbunătățite. Informațiile solicitate ar trebui să fie furnizate în termenele stabilite de prezentul regulament, iar măsurile necesare de anchetă și de asigurare a respectării legislației ar trebui să fie adoptate cu promptitudine. Autoritățile competente ar trebui să răspundă la cererile de informații și de asigurare a respectării legislației în termenele stabilite, în cazul în care nu se convine altfel. Obligațiile care revin autorității competente în cadrul mecanismului de asistență reciprocă ar trebui să rămână intacte, cu excepția cazului în care este probabil ca activitățile de respectare a aplicării legislației și deciziile administrative luate la nivel național în afara cadrului mecanismului de asistență reciprocă să asigure încetarea sau interzicerea rapidă și efectivă a încălcării în interiorul Uniunii. Deciziile administrative în această privință ar trebui să fie interpretate ca fiind decizii de punere în aplicare a măsurilor luate pentru a pune capăt sau pentru a interzice încălcarea în interiorul Uniunii. În astfel de cazuri excepționale, autoritățile competente ar trebui să aibă dreptul de a refuza să dea curs unei cereri de măsuri de asigurare a respectării legislației transmise în cadrul mecanismului de asistență reciprocă.
- (23) Comisia ar trebui să dispună de mai multe competențe în ceea ce privește coordonarea și monitorizarea funcționării mecanismului de asistență reciprocă, să emită orientări, să formuleze recomandări și să emită avize adresate statelor membre atunci când apar probleme. Comisia ar trebui, de asemenea, să dispună de mai multe competențe de a oferi asistență autorităților competente în mod eficient și rapid pentru a soluționa litigiile privind interpretarea obligațiilor ce le revin în cadrul mecanismului de asistență reciprocă.
- (24) Prezentul regulament ar trebui să prevadă norme armonizate care să stabilească procedura pentru coordonarea anchetării și a măsurilor de asigurare a respectării legislației în cazul încălcărilor pe scară largă și al încălcărilor pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii. Acțiunile coordonate de combatere a încălcărilor pe scară largă și a încălcărilor pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii ar trebui să garanteze faptul că autoritățile competente pot alege instrumentele cele mai potrivite și mai eficiente pentru a pune capăt încălcărilor pe scară largă și, după caz, pentru a primi sau a încerca să obțină din partea comercianților responsabili angajamente privind măsuri reparatorii în favoarea consumatorilor.
- (25) În cadrul unei acțiuni coordonate, autoritățile competente ar trebui să își coordoneze măsurile de anchetă și de asigurare a respectării legislației, pentru a combate în mod eficient încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii și pentru a pune capăt acesteia sau pentru a o interzice. În acest scop, ar trebui ca autoritățile competente să facă schimb de toate mijloacele de probă și informațiile necesare și ar trebui să se acorde asistența necesară. Autoritățile competente care au atribuții în domeniul încălcării pe scară largă sau al încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii ar trebui să adopte măsurile necesare de asigurare a respectării legislației, în mod coordonat, în scopul de a-i pune capăt sau de a interzice încălcarea respectivă.

- (26) Participarea fiecărei autorități competente în cadrul unei acțiuni coordonate și, în special, măsurile de anchetă și de asigurare a respectării legislației pe care o autoritate competentă este obligată să le adopte ar trebui să fie suficiente pentru a aborda în mod eficace încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii. Autorităților competente care au atribuții în ceea ce privește încălcarea respectivă ar trebui să le revină obligația de a întreprinde numai acele măsuri de anchetă și de asigurare a respectării legislației care sunt necesare pentru a obține toate mijloacele de probă și informațiile necesare cu privire la încălcarea pe scară largă sau la încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii și pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea. Cu toate acestea, absența resurselor disponibile din partea autorității competente care are atribuții în domeniul încălcării respective nu ar trebui să fie considerată un motiv justificat pentru ca aceasta să nu participe la o acțiune coordonată.
- (27) Autoritățile competente care au atribuții în domeniul încălcării pe scară largă sau al încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii și care participă la o acțiune coordonată ar trebui să fie în măsură să desfășoare la nivel național activități de anchetă și de asigurare a respectării legislației în ceea ce privește aceeași încălcare și același comerciant. Cu toate acestea, în același timp, obligația autorității competente de a-și coordona activitățile de anchetă și de asigurare a respectării legislației cu alte autorități competente în ceea ce privește respectiva încălcare, în cadrul acțiunii coordonate, ar trebui să rămână intactă, cu excepția cazului în care activitățile de asigurare a respectării legislației întreprinse și deciziile administrative luate la nivel național în afara cadrului acțiunii coordonate ar pune capăt sau ar interzice în mod rapid și efectiv încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii. Deciziile administrative în această privință ar trebui să fie interpretate ca fiind decizii de punere în aplicare a măsurilor luate pentru a pune capăt sau pentru a interzice încălcarea. În astfel de cazuri excepționale, autoritățile competente ar trebui să aibă dreptul de a refuza să participe la acțiunea coordonată.
- (28) Dacă există suspiciuni întemeiate cu privire la existența unei încălcări pe scară largă, autoritățile competente care au atribuții în cazul unei încălcări pe scară largă ar trebui să lanseze de comun acord o acțiune coordonată. Pentru a stabili care sunt autoritățile competente care au atribuții în cazul unei încălcări pe scară largă, ar trebui să fie avute în vedere toate aspectele relevante ale încălcării, în special sediul sau reședința comerciantului, locul în care se află activele comercianților, locul în care se află consumatorii care au suferit un prejudiciu ca urmare a presupusei încălcări și locul în care se află punctele de vânzare ale comerciantului, și anume magazinele și site-urile.
- (29) Comisia ar trebui să coopereze mai strâns cu statele membre pentru a împiedica săvârșirea încălcărilor pe scară largă. Prin urmare, Comisia ar trebui să notifice autorităților competente orice suspiciune privind încălcări sancționate prin prezentul regulament. În cazul în care, de exemplu, prin monitorizarea alertelor emise de autoritățile competente, Comisia are suspiciuni întemeiate cu privire la săvârșirea unei încălcări pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, aceasta ar trebui să notifice statele membre, prin intermediul autorităților competente și al birourilor unice de legătură vizate de respectiva presupusă încălcare, și să precizeze motivele care justifică o posibilă acțiune coordonată. Autoritățile competente în cauză ar trebui să efectueze anchete corespunzătoare pe baza informațiilor disponibile sau care le sunt ușor accesibile. Acestea ar trebui să comunice rezultatele anchetelor celorlalte autorități competente, birourilor unice de legătură care au atribuții în ceea ce privește respectivele încălcări, precum și Comisiei. În cazul în care ajung la concluzia că din anchetele respective reiese că ar putea avea loc o încălcare, autoritățile competente ar trebui să inițieze acțiunea coordonată, luând măsurile prevăzute în prezentul regulament. O acțiune coordonată prin care se combate o încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii ar trebui să fie coordonată întotdeauna de o Comisie. În cazul în care se constată că este vizat de încălcarea respectivă, statul membru ar trebui să participe la o acțiune coordonată pentru a contribui la colectarea tuturor mijloacelor de probă și a informațiilor necesare referitoare la încălcare și pentru a pune capăt acesteia sau a o interzice. În ceea ce privește măsurile de asigurare a respectării legislației, procedurile penale și judiciare din statele membre nu ar trebui să fie afectate de aplicarea prezentului regulament. Ar trebui să se respecte principiul *ne bis in idem*. Cu toate acestea, în cazul în care același comerciant repetă aceleași acțiuni sau omisiuni care constituie o încălcare sancționată prin prezentul regulament care a făcut deja obiectul unei proceduri de asigurare a respectării legislației care a pus capăt încălcării sau a interzis-o, ar trebui să se considere că a avut loc o nouă încălcare și autoritățile competente ar trebui să acționeze.
- (30) Autoritățile competente în cauză ar trebui să adopte măsurile de anchetă necesare pentru a stabili detaliile încălcării pe scară largă sau ale încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, în special identitatea comerciantului, acțiunile sau omisiunile comerciantului și efectele încălcării. Autoritățile competente ar trebui să adopte măsuri de asigurare a respectării legislației pe baza rezultatului anchetei. Dacă este cazul, rezultatul anchetei și evaluarea încălcării pe scară largă sau a încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii ar trebui să figureze într-o poziție comună convenită între autoritățile competente ale statelor membre vizate de acțiunea coordonată și adresată comercianților responsabili de încălcarea menționată. Poziția comună nu ar trebui să constituie o decizie obligatorie a autorităților competente. Cu toate acestea, ea ar trebui să acorde destinatarului posibilitatea de a-și prezenta poziția pe teme care fac parte din poziția comună.

- (31) În contextul încălcărilor pe scară largă sau al încălcărilor pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, ar trebui să fie respectate drepturile la apărare ale comercianților vizați. În acest scop, este necesar, în special, să se acorde comerciantului dreptul de a-și prezenta poziția și de a utiliza în cursul procedurii limba oficială sau una dintre limbile oficiale utilizate în scopuri oficiale ale statului membru în care își are sediul sau este stabilit comerciantul. Este esențial, de asemenea, să se asigure respectarea dreptului Uniunii privind protecția know-how-ului nedivulgat și a informațiilor de afaceri nedivulgate.
- (32) Autoritățile competente în cauză ar trebui să adopte, în cadrul competențelor lor, măsurile necesare de anchetă și de asigurare a respectării legislației. Cu toate acestea, efectele încălcărilor pe scară largă sau ale încălcărilor pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii nu se limitează la un singur stat membru. Prin urmare, este necesară cooperarea autorităților competente pentru a aborda încălcările respective și pentru a se pune capăt acestora sau a le interzice.
- (33) Detectarea efectivă a încălcărilor sancționate prin prezentul regulament ar trebui să fie sprijinită prin schimbul de informații între autoritățile competente și Comisie, prin intermediul alertelor emise, în cazul în care există suspiciuni întemeiate referitoare la o astfel de încălcare. Comisia ar trebui să coordoneze funcționarea schimbului de informații.
- (34) Organizațiile consumatorilor joacă un rol esențial în informarea și educarea consumatorilor cu privire la drepturile lor și în protejarea intereselor acestora, inclusiv în cadrul procedurilor de soluționare a litigiilor. Consumatorii ar trebui să fie încurajați să coopereze cu autoritățile competente pentru a consolida aplicarea prezentului regulament.
- (35) Ar trebui să se permită inclusiv organizațiilor de consumatori și, dacă este cazul, asociațiilor de comercianți să informeze autoritățile competente cu privire la suspiciunile referitoare la încălcările sancționate prin prezentul regulament și să împărtășească cu acestea informațiile necesare pentru a detecta, ancheta și a pune capăt încălcărilor, să își exprime opinia cu privire la anchete sau încălcări și să notifice autoritățile competente cu privire la utilizarea abuzivă a legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor.
- (36) Pentru a asigura punerea corectă în aplicare a prezentului regulament, statele membre ar trebui să acorde organismelor desemnate, Centrelor Europene ale Consumatorilor, organizațiilor și asociațiilor de consumatori și, după caz, asociațiilor de comercianți care dispun de expertiza necesară dreptul de a emite alerte externe către autoritățile competente ale statelor membre relevante și Comisie cu privire la suspiciunile referitoare la încălcările sancționate prin prezentul regulament și de a furniza informațiile necesare pe care le au la dispoziție. Statele membre ar putea avea motive viabile pentru a nu acorda unor astfel de entități dreptul de a întreprinde astfel de acțiuni. În acest context, în cazul în care un stat membru decide să nu acorde uneia dintre entitățile respective dreptul de a emite alerte externe, ar trebui să furnizeze motivația deciziei sale.
- (37) Acțiunile de verificare reprezintă o altă formă de coordonare în materie de asigurare a respectării legislației care s-a dovedit a fi un instrument eficace de combatere a încălcărilor legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor și care ar trebui menținută și consolidată pe viitor, atât pentru sectorul online, cât și pentru cel offline. Acțiunile de verificare ar trebui să se desfășoare, în special, în cazurile în care tendințele de pe piață, reclamațiile consumatorilor sau alte elemente sugerează că au avut sau au loc încălcări ale legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor.
- (38) Datele referitoare la reclamațiile consumatorilor ar putea ajuta factorii de decizie de la nivelul Uniunii și de la nivel național să evalueze funcționarea piețelor de consum și să sesizeze încălcările. Ar trebui să fie promovat schimbul de astfel de date la nivelul Uniunii.
- (39) Este esențial ca, în măsura în care este necesar pentru a contribui la îndeplinirea obiectivului prezentului regulament, statele membre să se informeze reciproc și să informeze Comisia cu privire la activitățile de protecție a intereselor consumatorilor pe care le desfășoară, inclusiv cu privire la susținerea activităților reprezentanților consumatorilor, susținerea activităților organismelor însărcinate cu soluționarea extrajudiciară a litigiilor în materie de consum și asistența oferită consumatorilor în materie de acces la justiție. Statele membre ar trebui să fie în măsură să efectueze, în cooperare cu Comisia, activități comune în ceea ce privește schimbul de informații privind politica în materie de protecție a consumatorului în domeniile menționate.
- (40) Provocările existente legate de asigurarea respectării legislației depășesc frontierele Uniunii și interesele consumatorilor din Uniune trebuie să fie protejate față de acțiunile comercianților necinstiți stabiliți în țări terțe. Prin urmare, ar trebui negociate acorduri internaționale cu țările terțe referitoare la asistența reciprocă pentru asigurarea respectării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor. Aceste acorduri internaționale ar trebui să includă obiectul prezentului regulament și ar trebui să fie negociate la nivelul Uniunii pentru a se garanta o protecție optimă a consumatorilor europeni și o bună cooperare cu țările terțe.

- (41) Pentru a se asigura că anchetele nu sunt compromise sau că reputația comercianților nu este afectată pe nedrept, informațiile schimbate între autoritățile competente ar trebui să facă obiectul unor garanții stricte de confidențialitate și de secret profesional și comercial. Autoritățile competente ar trebui să decidă cu privire la divulgarea unor astfel de informații în fiecare caz în parte și numai în cazul în care este adecvată și necesară, cu respectarea principiului proporționalității, luând în considerare interesul public, cum ar fi siguranța publică, protecția consumatorului, sănătatea publică, protecția mediului sau buna desfășurare a anchetelor penale.
- (42) În vederea îmbunătățirii transparenței rețelei de cooperare și pentru sporirea vizibilității în rândul consumatorilor și al marelui public, Comisia ar trebui să elaboreze și să publice, la fiecare doi ani, o sinteză a informațiilor, a datelor statistice și a evoluțiilor din domeniul aplicării legislației în materie de protecție a consumatorului, colectate în cadrul cooperării în domeniul asigurării respectării legislației prevăzute de prezentul regulament.
- (43) Încălcările pe scară largă ar trebui să fie soluționate în mod eficace și eficient. Pentru a atinge acest obiectiv, ar trebui pus în aplicare un sistem de schimb bienal de priorități în materie de asigurare a respectării legislației.
- (44) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în ceea ce privește stabilirea modalităților practice și operaționale pentru funcționarea bazei electronice de date. Competențele de executare respective ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾.
- (45) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor sectoriale ale Uniunii care prevăd cooperarea dintre organismele de reglementare sectoriale și nici normelor sectoriale ale Uniunii aplicabile privind compensarea consumatorilor pentru prejudiciul cauzat de încălcarea acestor norme. Prezentul regulament nu aduce atingere altor sisteme și rețele de cooperare prevăzute de legislația sectorială a Uniunii. Prezentul regulament promovează cooperarea și coordonarea între rețelele de protecție a consumatorului și rețelele organismelor și autorităților de reglementare instituite în baza legislației sectoriale a Uniunii. Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării în statele membre a măsurilor legate de cooperarea judiciară în materie civilă și penală.
- (46) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului de a solicita despăgubiri individuale sau colective, care este reglementat de dreptul intern, și nu prevede asigurarea executării respectivelor solicitări.
- (47) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾, Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁾ și Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁴⁾ ar trebui să se aplice în contextul prezentului regulament.
- (48) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor existente ale Uniunii în ceea ce privește competențele organismelor naționale de reglementare, prevăzute de legislația sectorială a Uniunii. Atunci când este adecvat și posibil, organismele respective ar trebui să facă uz de competențele de care dispun în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern pentru a pune capăt sau a interzice încălcările sancționate prin prezentul regulament și pentru a sprijini autoritățile competente în acest sens.
- (49) Prezentul regulament nu aduce atingere rolului și competențelor autorităților competente și ale Autorității Bancare Europene în ceea ce privește protejarea intereselor economice colective ale consumatorilor în chestiunile referitoare la serviciile de plăți și contractele de credit pentru bunuri imobile rezidențiale în temeiul Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁵⁾ și al Directivei 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁶⁾.
- (50) Având în vedere mecanismele de cooperare existente în temeiul Directivei 2014/17/UE și al Directivei 2014/92/UE, mecanismul de asistență reciprocă nu ar trebui să se aplice încălcărilor în interiorul Uniunii sancționate de directivele menționate.

(1) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(2) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

(3) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

(4) Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

(5) Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 60, 28.2.2014, p. 34).

(6) Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisiunilor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (JO L 257, 28.8.2014, p. 214).

- (51) Prezentul regulament nu aduce atingere Regulamentului nr. 1 al Consiliului ⁽¹⁾.
- (52) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și de tradițiile constituționale din statele membre. În consecință, prezentul regulament ar trebui să fie interpretat și aplicat în conformitate cu drepturile și principiile respective, inclusiv cu cele referitoare la libertatea de exprimare și la libertatea și pluralismul mijloacelor de informare în masă. Atunci când exercită competențele minime stabilite în prezentul regulament, autoritățile competente ar trebui să asigure un echilibru adecvat între interesele protejate prin drepturile fundamentale, cum ar fi un nivel ridicat de protecție a consumatorului, libertatea de a desfășura o activitate comercială și libertatea de informare.
- (53) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să aplice legislația în materie de protecție a consumatorului, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre din cauza imposibilității acestora de a asigura cooperarea și coordonarea prin acțiuni izolate, dar poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, având în vedere domeniul său teritorial și personal de aplicare, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (54) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 ar trebui abrogat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește condițiile în care autoritățile competente care au fost desemnate de către statele membre ca fiind responsabile pentru asigurarea respectării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor cooperează și își coordonează acțiunile între ele și cu Comisia, pentru a garanta respectarea acestei legislații și pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, precum și pentru a îmbunătăți protecția intereselor economice ale consumatorilor.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică încălcărilor în interiorul Uniunii, încălcărilor pe scară largă și încălcărilor pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii chiar dacă aceste încălcări au încetat înainte ca măsurile de asigurare a respectării legislației să înceapă sau să se încheie.
- (2) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor Uniunii de drept internațional privat, în special celor legate de competența judiciară și de legea aplicabilă.
- (3) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării în statele membre a măsurilor privind cooperarea judiciară în materie civilă și penală, în special celor privind funcționarea Rețelei Judiciare Europene.
- (4) Prezentul regulament nu aduce atingere respectării de către statele membre a altor obligații în materie de asistență reciprocă în ceea ce privește protecția intereselor economice colective ale consumatorilor, inclusiv în materie penală, care decurg din alte acte juridice, inclusiv din acorduri bilaterale sau multilaterale.
- (5) Prezentul regulament nu aduce atingere Directivei 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.
- (6) Prezentul regulament nu aduce atingere posibilității de a iniția măsuri suplimentare private sau publice de asigurare a respectării legislației, în temeiul dreptului intern.
- (7) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului relevant al Uniunii aplicabil în materie de protecție a persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.
- (8) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului intern aplicabil în materia reparării prejudiciilor cauzate consumatorilor prin încălcarea legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor.
- (9) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului autorităților competente de a desfășura anchete și de a adopta măsuri de asigurare a respectării legislației împotriva mai multor comercianți care săvârșesc încălcări similare sancționate prin prezentul regulament.

⁽¹⁾ Regulamentul nr. 1 al Consiliului de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO L 17, 6.10.1958, p. 385).

⁽²⁾ Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor (JO L 110, 1.5.2009, p. 30).

(10) Capitolul III din prezentul regulament nu se aplică încălcărilor în interiorul Uniunii sancționate prin Directivele 2014/17/UE și 2014/92/UE.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „legislația Uniunii care protejează interesele consumatorilor” înseamnă regulamentele și directivele transpuse în dreptul intern al statelor membre și care sunt enumerate în anexa la prezentul regulament;
2. „încălcare în interiorul Uniunii” înseamnă orice acțiune sau omisiune care contravine legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor și care a adus, aduce sau ar putea aduce prejudicii intereselor colective ale consumatorilor care își au reședința într-un stat membru diferit de cel:
 - (a) în care își are originea sau a avut loc acțiunea sau omisiunea în cauză;
 - (b) pe teritoriul căruia este stabilit comerciantul responsabil de acțiunea sau omisiunea în cauză; sau
 - (c) în care se găsesc mijloacele de probă sau activele comerciantului care au legătură cu acțiunea sau cu omisiunea respectivă;
3. „încălcare pe scară largă” înseamnă:
 - (a) orice acțiune sau omisiune care contravine legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor și care a adus, aduce sau ar putea aduce prejudicii intereselor colective ale consumatorilor care își au reședința în cel puțin două state membre diferite de statul:
 - (i) în care își are originea sau a avut loc acțiunea sau omisiunea în cauză;
 - (ii) pe teritoriul căruia este stabilit comerciantul responsabil de acțiunea sau omisiunea în cauză; sau
 - (iii) în care se găsesc mijloacele de probă sau activele comerciantului care au legătură cu acțiunea sau cu omisiunea respectivă; sau
 - (b) orice acțiuni ori omisiuni care contravin legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor și care au adus, aduc sau ar putea aduce prejudicii intereselor colective ale consumatorilor și care au caracteristici comune, cum ar fi aceeași practică ilegală, încălcarea aceleiași interes și care survin în același timp, fiind comise de același comerciant, în cel puțin trei state membre;
4. „încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii” înseamnă o încălcare pe scară largă care a adus, aduce sau ar putea aduce prejudicii intereselor colective ale consumatorilor în cel puțin două treimi din statele membre ce reprezintă cumulativ cel puțin două treimi din populația Uniunii;
5. „încălări sancționate prin prezentul regulament” înseamnă încălcări în interiorul Uniunii, încălcări pe scară largă și încălcări pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii;
6. „autoritate competentă” înseamnă orice autoritate publică stabilită la nivel național, regional sau local care este desemnată de un stat membru ca fiind responsabilă pentru asigurarea respectării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor;
7. „birou unic de legătură” înseamnă autoritatea publică din fiecare stat membru desemnată de un stat membru ca fiind responsabilă de coordonarea aplicării prezentului regulament în statul membru respectiv;
8. „organism desemnat” înseamnă un organism care are un interes legitim să pună capăt sau să interzică încălcarea legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor, desemnat de un stat membru și mandatat de o autoritate competentă în scopul de a colecta informațiile necesare și de a lua măsurile necesare de asigurare a respectării legislației pe care le are la dispoziție în temeiul dreptului intern pentru a pune capăt încălcării sau a o interzice și care acționează în numele respectivei autorități competente;
9. „autoritate solicitantă” înseamnă autoritatea competentă care formulează o cerere de asistență reciprocă;
10. „autoritate solicitată” înseamnă autoritatea competentă care primește o cerere de asistență reciprocă;
11. „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, indiferent dacă este publică sau privată, care acționează, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele sau în contul ei, în scopuri legate de activitatea sa comercială, economică, meșteșugărească sau liberală;

12. „consumator” înseamnă orice persoană fizică ce acționează în scopuri care nu sunt legate de activitatea sa comercială, economică, meșteșugărească sau liberală;
13. „reclamație a unui consumator” înseamnă o declarație, susținută de mijloace de probă rezonabile, în care se afirmă că un comerciant a comis, comite sau ar putea să comită o încălcare a legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor;
14. „prejudiciu adus intereselor colective ale consumatorilor” înseamnă un prejudiciu real sau potențial adus intereselor unui anumit număr de consumatori care sunt afectați de încălcări în interiorul Uniunii, de încălcări pe scară largă sau de încălcări pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii;
15. „interfață online” înseamnă orice software, inclusiv un site sau o parte a unui site, ori o aplicație, care este operat de către sau în numele unui comerciant și care servește pentru a oferi consumatorilor acces la bunurile sau serviciile comerciantului;
16. „acțiuni de verificare” înseamnă o anchetare coordonată a piețelor de consum prin acțiuni simultane de control coordonate pentru verificarea respectării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor sau pentru detectarea încălcărilor acesteia.

Articolul 4

Notificarea termenelor de prescripție

Fiecare birou unic de legătură notifică Comisiei termenele de prescripție aplicabile în jurisdicția sa în ceea ce privește măsurile de asigurare a respectării legislației menționate la articolul 9 alineatul (4). Comisia face un rezumat al termenelor de prescripție notificate și pune rezumatul la dispoziția autorităților competente.

CAPITOLUL II

AUTORITĂȚILE COMPETENTE ȘI COMPETENȚELE ACESTORA

Articolul 5

Autoritățile competente și birourile unice de legătură

- (1) Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități competente și biroul unic de legătură care sunt responsabile pentru aplicarea prezentului regulament.
- (2) Autoritățile competente își îndeplinesc obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament ca și cum ar acționa în numele consumatorilor din propriile state membre și pe cont propriu.
- (3) În fiecare stat membru, biroul unic de legătură este răspunzător de coordonarea activităților de anchetă și de asigurare a respectării legislației desfășurate de autoritățile competente, de alte autorități publice menționate la articolul 6 și, după caz, de organisme desemnate în ceea ce privește încălcările sancționate prin prezentul regulament.
- (4) Statele membre se asigură că autoritățile competente și birourile unice de legătură dispun de resursele necesare pentru aplicarea prezentului regulament, inclusiv de suficiente resurse bugetare și de altă natură, de experți, de proceduri și de alte mecanisme.
- (5) Statele membre care au pe teritoriul lor mai multe autorități competente se asigură că sarcinile acestora sunt clar definite și că autoritățile respective cooperează îndeaproape, astfel încât fiecare să își îndeplinească sarcinile cu eficacitate.

Articolul 6

Cooperarea pentru aplicarea prezentului regulament în statele membre

- (1) În scopul aplicării corecte a prezentului regulament, fiecare stat membru se asigură că autoritățile sale competente, alte autorități publice și, după caz, organisme desemnate cooperează efectiv unele cu altele.
- (2) Alte autorități publice prevăzute la alineatul (1) iau, la cererea unei autorități competente, toate măsurile necesare de care dispun în temeiul dreptului intern în scopul de a pune capăt sau de a interzice încălcările sancționate prin prezentul regulament.
- (3) Statele membre se asigură că celelalte autorități publice menționate la alineatul (1) dispun de mijloacele și competențele necesare pentru o cooperare eficientă cu autoritățile competente la aplicarea prezentului regulament. Aceste alte autorități publice informează periodic autoritățile competente în privința măsurilor luate pentru aplicarea prezentului regulament.

Articolul 7

Rolul organismelor desemnate

(1) După caz, o autoritate competentă („autoritatea de mandatare”) poate să mandateze, în conformitate cu dreptul intern, un organism desemnat să colecteze informațiile necesare în ceea ce privește o încălcare sancționată prin prezentul regulament sau să ia măsurile necesare de asigurare a respectării legislației, disponibile în temeiul dreptului intern, pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea respectivă. Autoritatea de mandatare mandatează un organism desemnat numai dacă, după consultarea autorității solicitante sau a celorlalte autorități competente care au atribuții în ceea ce privește încălcarea sancționată prin prezentul regulament, atât autoritatea solicitantă, cât și autoritatea solicitată sau toate autoritățile competente care au atribuții sunt de acord că organismul desemnat este probabil să obțină informațiile necesare sau să pună capăt ori să interzică încălcarea într-un mod cel puțin la fel de eficient și eficace ca autoritatea de mandatare.

(2) În cazul în care consideră că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), autoritatea solicitantă sau celelalte autorități competente care au atribuții în ceea ce privește încălcarea sancționată prin prezentul regulament informează în scris fără întârziere autoritatea de mandatare, precizând temeiul opiniei lor. În cazul în care nu este de acord cu opinia respectivă, autoritatea de mandatare poate să sesizeze Comisia, care emite fără întârziere un aviz în acest sens.

(3) Obligația de a colecta informațiile necesare sau de a adopta măsurile de asigurare a respectării legislației rămâne în sarcina autorității de mandatare dacă:

- (a) organismul desemnat nu obține informațiile necesare sau nu pune capăt fără întârziere sau nu interzice încălcarea sancționată prin prezentul regulament; sau
- (b) autoritățile competente care au atribuții în ceea ce privește o infracțiune sancționată prin prezentul regulament nu sunt de acord cu mandatarea organismului desemnat în temeiul alineatului (1).

(4) Autoritatea de mandatare ia toate măsurile necesare pentru a împiedica divulgarea unor informații care intră sub incidența normelor privind confidențialitatea și privind secretul profesional și comercial prevăzute la articolul 33.

Articolul 8

Informații și liste

(1) Fiecare stat membru comunică fără întârziere Comisiei următoarele informații, precum și orice modificare a acestora:

- (a) identitățile și datele de contact ale autorităților competente, ale birourilor unice de legătură, ale organismelor desemnate și ale entităților care emit alerte externe în temeiul articolului 27 alineatul (1); și
- (b) informații privind organizarea, competențele și responsabilitățile autorităților competente.

(2) Comisia gestionează și actualizează pe site-ul său web o listă accesibilă publicului cu autoritățile competente, birourile unice de legătură, organismele desemnate și cu entitățile care emit alerte externe în temeiul articolului 27 alineatul (1) sau (2).

Articolul 9

Competențele minime ale autorităților competente

(1) Fiecare autoritate competentă dispune de competențele minime de anchetă și de asigurare a respectării legislației prevăzute la alineatele (3), (4), (6) și (7) din prezentul articol necesare aplicării prezentului regulament și le exercită în conformitate cu articolul 10.

(2) În pofida alineatului (1), statele membre pot decide să nu confere toate competențele fiecărei autorități competente, cu condiția ca fiecare dintre competențele respective să poată fi exercitată efectiv și în măsura necesară de către cel puțin o autoritate competentă în legătură cu orice încălcare sancționată prin prezentul regulament, în conformitate cu articolul 10.

(3) Autoritățile competente dispun cel puțin de următoarele competențe de anchetă:

- (a) competența de a avea acces la orice documente, orice date sau orice informații relevante referitoare la o încălcare sancționată prin prezentul regulament, indiferent de forma sau formatul acestora și indiferent de mediul pe care sunt stocate acestea sau de locul în care sunt stocate;

- (b) competența de a impune oricărei autorități, organism sau agenție publice din statul lor membru sau oricărei persoane fizică sau juridice obligația de a pune la dispoziție orice informații, date sau documente relevante, indiferent de format sau formă și indiferent de mediul pe care sunt stocate sau de locul în care sunt stocate acestea, în scopul de a stabili dacă a avut sau are loc o încălcare sancționată prin prezentul regulament și pentru a stabili detaliile acestei încălcări, inclusiv în scopul urmăririi fluxurilor financiare și de date, al stabilirii identității persoanelor implicate în fluxurile financiare și de date, și al luării la cunoștință de informații privind conturile bancare și al identificării proprietarilor de site-uri web;
- (c) competența de a efectua inspecțiile la fața locului necesare, inclusiv competența de a pătrunde în orice sediu, pe orice teren sau în orice mijloc de transport utilizat de comerciantul vizat de inspecție pentru a-și desfășura activitatea comercială, economică, meșteșugărească sau liberală, sau de a solicita altor autorități să facă acest lucru pentru a examina, a confisca, a lua sau a obține copii ale informațiilor, ale datelor sau ale documentelor, indiferent de mediul pe care sunt stocate; competența de a confisca orice informații, date sau documente pe durata necesară și în măsura necesară inspecției; competența de a cere oricărui reprezentant sau membru al personalului comerciantului vizat de inspecție explicații privind fapte, informații sau documente legate de chestiunile care fac obiectul inspecției și de a înregistra răspunsurile acestuia;
- (d) competența de a achiziționa bunuri sau servicii în scopuri de testare, dacă este necesar, sub o identitate falsă, inclusiv de a le inspecta și de a le observa, studia, dezasambla sau testa în scopul de a detecta încălcări sancționate prin prezentul regulament și de a obține mijloace de probă.
- (4) Autoritățile competente dispun cel puțin de următoarele competențe de asigurare a respectării legislației:
- (a) competența de a adopta măsuri provizorii pentru a evita riscul unui prejudiciu grav adus intereselor colective ale consumatorilor;
- (b) competența de a încerca să obțină sau de a accepta, din partea comerciantului răspunzător de încălcarea sancționată prin prezentul regulament, angajamente de a pune capăt încălcării;
- (c) competența de a primi din partea comerciantului, la inițiativa acestuia, angajamente suplimentare de măsuri reparatorii în beneficiul consumatorilor prejudiciați de presupusa încălcare sancționată prin prezentul regulament sau, după caz, de a obține angajamente din partea comerciantului de a oferi măsuri reparatorii adecvate consumatorilor prejudiciați de respectiva încălcare;
- (d) după caz, competența de a transmite, prin mijloace adecvate, consumatorilor care reclamă că au suferit un prejudiciu ca urmare a unei încălcări sancționate prin prezentul regulament, informații privind modalitățile de a solicita despăgubiri în temeiul dreptului intern;
- (e) competența de a dispune în scris încetarea încălcărilor sancționate prin prezentul regulament de către comerciant;
- (f) competența de a pune capăt sau de a interzice încălcările sancționate prin prezentul regulament;
- (g) în cazul în care nu sunt disponibile alte mijloace eficiente pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea sancționată prin prezentul regulament și pentru a evita riscul unor prejudicii grave aduse intereselor colective ale consumatorilor:
- (i) competența de a îndepărta conținutul unei interfețe online sau de a restricționa accesul la aceasta sau de a dispune afișarea explicită a unui avertisment către consumatori în momentul accesării interfeței online;
- (ii) competența de a impune unui furnizor de servicii de găzduire să înlăture, să dezactiveze sau să restricționeze accesul la o interfață online; sau
- (iii) după caz, competența de a impune registrelor de domenii sau operatorilor de registre să elimine un nume de domeniu complet calificat și să permită autorității competente în cauză să îl înregistreze,
- inclusiv prin solicitarea adresată unei părți terțe sau unei alte autorități publice de a pune în aplicare astfel de măsuri;
- (h) competența de a impune sancțiuni, de exemplu, amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, în cazul încălcărilor sancționate prin prezentul regulament, precum și pentru nerespectarea oricăror decizii, ordine, măsuri provizorii, angajamente ale comerciantului sau a altor măsuri adoptate în temeiul prezentului regulament.

Sancțiunile menționate la litera (h) trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare, în conformitate cu cerințele legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor. În special, se ține seama în mod corespunzător, după caz, de natura, gravitatea și durata respectivei încălcări.

(5) Competența de a impune sancțiuni, de exemplu, amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, pentru încălcări sancționate prin prezentul regulament se aplică în cazul oricărei încălcări a legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor, dacă actul juridic relevant al Uniunii prevăzut în lista din anexă prevede sancțiuni. Acest lucru nu aduce atingere competenței autorităților naționale de a impune sancțiuni, de exemplu, amenzi administrative sau alte amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, în cazurile în care actele juridice ale Uniunii prevăzute în lista din anexă nu prevăd sancțiuni.

(6) Autoritățile competente au competența de a demara din proprie inițiativă anchete sau proceduri pentru a pune capăt sau pentru a interzice încălcările sancționate prin prezentul regulament.

(7) Autoritățile competente pot publica orice decizie finală, angajament al comerciantului sau ordin adoptat în conformitate cu prezentul regulament, inclusiv cu publicarea identității comerciantului răspunzător de încălcarea sancționată prin prezentul regulament.

(8) Autoritățile competente pot consulta, după caz, organizațiile de consumatori, asociațiile comercianților, organismele desemnate sau alte persoane vizate cu privire la eficacitatea angajamentelor propuse pentru a pune capăt încălcării sancționate prin prezentul regulament.

Articolul 10

Exercitarea competențelor minime

- (1) Competențele prevăzute la articolul 9 se exercită fie:
- (a) în mod direct de către autoritățile competente, în baza propriei lor autorități;
 - (b) după caz, cu implicarea altor autorități competente sau a altor autorități publice;
 - (c) prin mandatarea unor organisme desemnate, dacă este cazul; sau
 - (d) solicitând instanțelor judecătorești competente să pronunțe hotărârea necesară, inclusiv, după caz, prin formularea unei căi de atac, în cazul în care această cerere nu este îndeplinită.
- (2) Punerea în aplicare și exercitarea competențelor prevăzute la articolul 9 în aplicarea prezentului regulament trebuie să fie proporțională și în conformitate cu prezentul regulament, cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, inclusiv cu garanțiile procedurale aplicabile și cu principiile Cartei privind drepturile fundamentale a Uniunii Europene. Măsurile de anchetă și de asigurare a respectării legislației, adoptate în aplicarea prezentului regulament, trebuie să fie adecvate cu natura și cu prejudiciul general efectiv sau potențial ale încălcării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor.

CAPITOLUL III

MECANISMUL DE ASISTENȚĂ RECIPROCĂ

Articolul 11

Solicitări de informații

- (1) La cererea unei autorități solicitante, o autoritate solicitată furnizează acesteia, fără întârziere și în orice caz în termen de 30 de zile sau în orice alt termen convenit, orice informație relevantă necesară pentru a se stabili dacă a avut sau are loc o încălcare în interiorul Uniunii și pentru a se pune capăt respectivei încălcări.
- (2) Autoritatea solicitată întreprinde anchetele adecvate și necesare sau ia orice alte măsuri necesare sau adecvate pentru colectarea informațiilor solicitate. Dacă este cazul, anchetele respective sunt efectuate cu sprijinul altor autorități publice sau al altor organisme desemnate.
- (3) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată poate autoriza un funcționar al autorității solicitante să însoțească funcționarii autorității solicitate pe parcursul anchetelor acestora.

*Articolul 12***Cereri de măsuri de asigurare a respectării legislației**

(1) La cererea unei autorități solicitante, o autoritate solicitată ia toate măsurile necesare și proporționale de asigurare a respectării legislației pentru a pune capăt sau a interzice în interiorul Uniunii încălcarea, prin exercitarea competențelor prevăzute la articolul 9 și a oricăror competențe suplimentare care i-au fost acordate în temeiul dreptului intern. Autoritatea solicitată stabilește măsurile adecvate de asigurare a respectării legislației necesare pentru a pune capăt sau a interzice în interiorul Uniunii încălcarea și le adoptă fără întârziere, dar nu mai târziu de șase luni de la primirea solicitării, cu excepția cazului în care se furnizează motive specifice pentru prelungirea termenului. După caz, autoritatea solicitată impune sancțiuni, de exemplu, amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, comerciantului răspunzător de încălcarea în interiorul Uniunii. Autoritatea solicitată poate primi din partea comerciantului, la inițiativa acestuia, angajamente suplimentare privind măsuri reparatorii pentru consumatorii prejudiciați de presupusa încălcare în interiorul Uniunii sau, după caz, poate încerca să obțină angajamente din partea comerciantului de a oferi măsuri reparatorii adecvate pentru consumatorii prejudiciați de respectiva încălcare.

(2) Autoritatea solicitată informează periodic autoritatea solicitantă în privința acțiunilor și a măsurilor întreprinse, precum și a acțiunilor și a măsurilor pe care intenționează să le întreprindă. Autoritatea solicitată informează fără întârziere, prin intermediul bazei de date prevăzute la articolul 35, autoritatea solicitantă, autoritățile competente ale altor state membre și Comisia despre măsurile luate și efectul acestora asupra încălcării în interiorul Uniunii, incluzând următoarele precizări:

- (a) dacă au fost impuse măsuri provizorii;
- (b) dacă încălcarea a încetat;
- (c) măsurile care s-au adoptat și dacă măsurile respective s-au pus în aplicare;
- (d) în ce măsură consumatorilor prejudiciați de presupusa încălcare li s-au oferit angajamente privind măsuri reparatorii.

*Articolul 13***Procedura privind cererile de asistență reciprocă**

(1) În cazul unei cereri de asistență reciprocă, autoritatea solicitantă furnizează informațiile necesare pentru a permite autorității solicitate să dea curs cererii, inclusiv toate mijloacele de probă necesare care pot fi obținute doar în statul membru al autorității solicitante.

(2) Autoritatea solicitantă transmite astfel de cereri de asistență reciprocă biroului unic de legătură al statului membru al autorității solicitate și, spre informare, biroului unic de legătură al statului membru al autorității solicitante. Biroul unic de legătură al statului membru al autorității solicitate transmite fără întârziere cererile autorității competente corespunzătoare.

(3) Cererile de asistență reciprocă și toate comunicările aferente se efectuează în scris prin intermediul formularelor standard și se transmit pe cale electronică, prin intermediul bazei electronice de date prevăzute la articolul 35.

(4) Autoritățile competente în cauză convin cu privire la regimul lingvistic al cererilor de asistență reciprocă și pentru comunicările aferente.

(5) În cazul în care nu se ajunge la un acord privind regimul lingvistic, cererile de asistență reciprocă se transmit în limba oficială a statului membru al autorității solicitante, ori într-una dintre limbile oficiale ale respectivului stat, iar răspunsurile în limba oficială a statului membru al autorității solicitate, ori într-una dintre limbile oficiale ale respectivului stat. În acest caz, răspunderea pentru traducerea necesară ale cererilor, ale răspunsurilor și ale altor documente pe care le primește de la o altă autoritate competentă revine fiecăreia dintre autoritățile competente în cauză.

(6) Autoritatea solicitată răspunde direct atât autorității solicitante, cât și birourilor unice de legătură ale statelor membre ale autorității solicitante și ale autorității solicitate.

*Articolul 14***Refuzul de a da curs unei cereri de asistență reciprocă**

(1) Autoritatea solicitată poate să refuze să dea curs unei cereri de informații în conformitate cu articolul 11, dacă sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile următoare:

- (a) în urma unei consultări cu autoritatea solicitantă, rezultă că aceasta din urmă nu are nevoie de informațiile cerute pentru a stabili dacă a avut sau are loc o încălcare în interiorul Uniunii sau dacă există motive rezonabile de a suspecta că o astfel de încălcare ar putea avea loc;
- (b) autoritatea solicitantă estimează că informațiile nu intră sub incidența dispozițiilor privind confidențialitatea și secretul profesional și comercial prevăzute la articolul 33;
- (c) o cercetare penală sau o procedură judiciară a fost deja inițiată împotriva aceluiași comerciant cu privire la aceeași încălcare în interiorul Uniunii de către autoritățile judiciare ale statului membru al autorității solicitate sau al autorității solicitante.

(2) Autoritatea solicitată poate să refuze să dea curs unei cereri de măsuri de asigurare a respectării legislației, transmisă în temeiul articolului 12, dacă, în urma unei consultări cu autoritatea solicitantă, sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile următoare:

- (a) s-a inițiat deja o anchetă penală sau o procedură judiciară, sau s-a pronunțat o hotărâre, ori există o tranzacție judiciară sau un ordin judecătoresc împotriva aceluiași comerciant cu privire la aceeași încălcare în interiorul Uniunii din partea autorităților judiciare din statul membru al autorității solicitate;
- (b) exercitarea competențelor necesare de asigurare a respectării legislației a fost deja demarată sau s-a adoptat deja o decizie administrativă împotriva aceluiași comerciant, cu privire la aceeași încălcare în interiorul Uniunii, în statul membru al autorității solicitate, pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea în interiorul Uniunii, în mod rapid și eficace;
- (c) după o anchetă adecvată, autoritatea solicitată ajunge la concluzia că nu a avut loc nicio încălcare în interiorul Uniunii;
- (d) autoritatea solicitată a ajuns la concluzia că autoritatea solicitantă nu a furnizat informațiile necesare, astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (1);
- (e) autoritatea solicitată a acceptat angajamentele din partea comerciantului de a pune capăt încălcării în interiorul Uniunii într-un termen determinat și termenul respectiv nu a expirat.

Cu toate acestea, autoritatea solicitată dă curs cererii de măsuri de asigurare a respectării legislației transmise în temeiul articolului 12 în cazul în care comerciantul nu pune în aplicare angajamentele acceptate în termenul menționat la litera (e) de la primul paragraf.

(3) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă și Comisia în privința refuzului de a da curs unei cereri de asistență reciprocă, motivând refuzul.

(4) În eventualitatea unui dezacord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată, autoritatea solicitantă sau autoritatea solicitată poate transmite cazul în atenția Comisiei, care emite fără întârziere un aviz. În situațiile în care cazul nu îi este transmis, Comisia poate totuși să emită un aviz din proprie inițiativă. În vederea emiterii avizului său, Comisia poate solicita informațiile și documentele relevante schimbate între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată.

(5) Comisia monitorizează funcționarea mecanismului de asistență reciprocă și respectarea de către autoritățile competente a procedurilor și a termenelor pentru prelucrarea cererilor de asistență reciprocă. Comisia are acces la cererile de asistență reciprocă și la informațiile și documentele schimbate între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată.

(6) Dacă este cazul, Comisia poate emite orientări și poate consilia statele membre pentru a asigura funcționarea eficace și eficientă a mecanismului de asistență reciprocă.

CAPITOLUL IV

MECANISME COORDONATE DE ANCHETĂ ȘI DE ASIGURARE A RESPECTĂRII LEGISLAȚIEI ÎN CAZUL ÎNCĂLCĂRILOR PE SCARĂ LARGĂ ȘI AL ÎNCĂLCĂRILOR PE SCARĂ LARGĂ CU O DIMENSIUNE SPECIFICĂ UNIUNII

Articolul 15

Procedura de luare a deciziilor de către statele membre

În chestiuni reglementate prin prezentul capitol, autoritățile competente în cauză acționează prin consens.

Articolul 16

Principii generale ale cooperării

(1) În cazul în care există suspiciuni întemeiate că are loc o încălcare pe scară largă sau o încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, autoritățile competente care au atribuții cu privire la respectiva încălcare și Comisia se informează reciproc și informează birourile unice de legătură în cauză, fără întârziere, prin emiterea de alerte în conformitate cu articolul 26.

(2) Autoritățile competente care au atribuții în legătură cu încălcarea pe scară largă sau cu încălcarea pe scară largă cu dimensiune specifică Uniunii își coordonează măsurile de anchetă și de asigurare a respectării legislației pentru a aborda încălcările respective. Acestea își comunică reciproc toate mijloacele de probă și informațiile necesare și își furnizează fără întârziere reciproc, precum și Comisiei, asistența necesară.

(3) Autoritățile competente care au atribuții în legătură cu încălcarea pe scară largă sau cu încălcarea pe scară largă cu dimensiune europeană se asigură că se colectează toate mijloacele de probă și informațiile necesare și că se adoptă toate măsurile necesare de asigurare a respectării legislației pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea respectivă.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (2), prezentul regulament nu afectează desfășurarea activităților de anchetă și de asigurare a respectării legislației la nivel național de către autoritățile competente care au atribuții cu privire la aceeași încălcare comisă de același comerciant.

(5) După caz, autoritățile competente pot invita funcționari ai Comisiei și alte persoane însoțitoare autorizate de Comisie să ia parte la anchetele coordonate, la acțiunile de asigurare a respectării legislației și la alte măsuri reglementate prin prezentul capitol.

Articolul 17

Lansarea unei acțiuni coordonate și desemnarea coordonatorului

(1) În cazul unei suspiciuni întemeiate cu privire la o încălcare pe scară largă, autoritățile competente care au atribuții cu privire la respectiva încălcare convin de comun acord să lanseze o acțiune coordonată. Lansarea unei acțiuni coordonate se notifică fără întârziere birourilor unice de legătură care au atribuții în legătură cu respectiva încălcare, precum și Comisiei.

(2) Autoritățile competente care au atribuții în legătură cu presupusa încălcare pe scară largă desemnează o autoritate competentă care are atribuții în legătură cu presupusa încălcare pe scară largă care să își asume rolul de coordonator. În cazul în care respectivele autorități competente nu pot ajunge la un acord în privința desemnării coordonatorului, Comisia își asumă rolul de coordonator.

(3) În cazul în care are suspiciuni întemeiate cu privire la o încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, Comisia notifică acest lucru fără întârziere, în conformitate cu articolul 26, autorităților competente și birourilor unice de legătură care au atribuții în legătură cu presupusa încălcare. Comisia precizează în notificare motivele care justifică o posibilă acțiune coordonată. Autoritățile competente care au atribuții cu privire la presupusa încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii efectuează anchete corespunzătoare pe baza informațiilor disponibile sau ușor accesibile acestora. Autoritățile competente care au atribuții cu privire la presupusa încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii notifică rezultatele acestor anchete celorlalte autorități competente și birourilor unice de legătură care au atribuții cu privire la respectiva încălcare, precum și Comisiei, în conformitate cu articolul 26, în termen de o lună de la data notificării din partea Comisiei. În cazul în care anchetele dezvăluie că ar putea avea loc o încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, autoritățile competente care au atribuții în legătură cu încălcarea respectivă inițiază acțiunea coordonată prevăzută la articolul 19 și, după caz, iau măsurile prevăzute la articolele 20 și 21.

(4) Acțiunile coordonate menționate la alineatul (3) sunt coordonate de Comisie.

(5) O autoritate competentă se alătură acțiunii coordonate, dacă în cursul acesteia se dovedește că respectiva autoritate competentă are atribuții în legătură cu încălcarea pe scară largă sau cu încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii.

Articolul 18

Motivația refuzului de a lua parte la acțiunea coordonată

(1) O autoritate competentă poate refuza să ia parte la o acțiune coordonată din oricare dintre următoarele motive:

(a) s-a inițiat deja o anchetă penală sau o procedură judiciară, s-a emis o hotărâre sau s-a ajuns la o tranzacție judiciară cu privire la aceeași încălcare comisă de același comerciant în statul membru al respectivei autorități competente;

(b) exercitarea competențelor necesare de asigurare a respectării legislației a fost deja demarată înainte de emiterea unei alerte în temeiul articolului 17 alineatul (3) sau s-a adoptat o decizie administrativă împotriva aceluiași comerciant pentru aceeași încălcare în statul membru al respectivei autorități competente pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, în mod rapid și eficace;

(c) ca urmare a unei anchete adecvate, este evident că impactul real sau potențial al presupusei încălcări pe scară largă sau al încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii în statul membru al respectivei autorități competente este neglijabil și ca atare nu este nevoie ca autoritatea competentă să adopte nicio măsură de asigurare a respectării legislației;

(d) respectiva încălcare pe scară largă sau încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii nu a avut loc în statul membru al respectivei autorități competente și ca atare nu este nevoie ca autoritatea competentă să adopte nicio măsură de asigurare a respectării legislației;

(e) autoritatea competentă a acceptat angajamentele propuse de comerciantul responsabil pentru încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii de a pune capăt încălcării la scară largă în statul membru al respectivei autorități competente, angajamentele respective au fost puse în aplicare și nu este nevoie ca autoritatea competentă să adopte nicio măsură de asigurare a respectării legislației.

(2) În cazul în care refuză să ia parte la acțiunea coordonată, autoritățile competente informează fără întârziere despre această decizie Comisia, precum și celelalte autorități competente și birourile unice de legătură care au atribuții cu privire la încălcarea pe scară largă sau la încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, precizează motivele refuzului și furnizează documentele justificative necesare.

Articolul 19

Măsuri de anchetă în cadrul acțiunilor coordonate

(1) Autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate se asigură că anchetele și inspecțiile se desfășoară în mod eficace, eficient și coordonat. Autoritățile competente încearcă, în mod simultan, să întreprindă anchete și inspecții și, în măsura în care dreptul procedural intern permite acest lucru, să aplice măsuri provizorii.

(2) Mecanismul de asistență reciprocă prevăzut în capitolul III poate fi utilizat, dacă este necesar, în special pentru a colecta mijloace de probă și informații din alte state membre decât statele membre vizate de acțiunea coordonată sau pentru a se asigura că comerciantul vizat nu eludează măsurile de asigurare a respectării legislației.

(3) Acolo unde este cazul, autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate prezintă rezultatele anchetei și evaluarea încălcării pe scară largă sau, după caz, a încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, în cadrul unei poziții comune asupra căreia au convenit.

(4) În cazul în care nu se convine altfel între autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate, coordonatorul comunică poziția comună comerciantului răspunzător pentru încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii. Comerciantului răspunzător pentru încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii i se acordă posibilitatea de a fi audiat în chestiuni care fac parte din poziția comună.

(5) Dacă este cazul, fără a aduce atingere articolului 15 sau normelor privind confidențialitatea și privind secretul profesional și comercial prevăzute la articolul 33, autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate decid să publice poziția comună sau părți din aceasta pe propriile site-uri web și pot solicita punctele de vedere ale organizațiilor de consumatori, ale asociațiilor comercianților și ale altor părți vizate. Comisia publică poziția comună sau părți din aceasta pe site-ul său web, de comun acord cu autoritățile competente în cauză.

Articolul 20

Angajamente în cadrul acțiunilor coordonate

(1) Pe baza unei poziții comune adoptate în temeiul articolului 19 alineatul (3), autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate pot invita comerciantul răspunzător de încălcarea pe scară largă sau de încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii să propună, într-un termen stabilit, angajamente pentru a pune capăt încălcării respective. Comerciantul poate și din proprie inițiativă să propună angajamente pentru a pune capăt respectivei încălcări sau să ofere consumatorilor prejudiciați de respectiva încălcare angajamente privind măsuri reparatorii.

(2) Dacă este cazul, fără a aduce atingere normelor privind confidențialitatea și privind secretul profesional și comercial prevăzute la articolul 33, autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate pot să publice angajamentele propuse de comerciantul responsabil de încălcarea pe scară largă sau de încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii pe propriile site-uri web sau, după caz, Comisia poate publica pe site-ul său web angajamentele propuse de comerciant dacă autoritățile competente în cauză îi solicită aceasta. Autoritățile competente și Comisia pot solicita punctele de vedere ale organizațiilor de consumatori, ale asociațiilor comercianților și ale altor părți interesate.

(3) Autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate evaluează angajamentele propuse și comunică rezultatul evaluării comerciantului responsabil de încălcarea pe scară largă sau de încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii și, după caz, dacă sunt oferite angajamente privind măsuri reparatorii din partea comerciantului, informează în acest sens consumatorii care pretind că au fost prejudiciați prin încălcarea respectivă. Dacă angajamentele sunt proporționale și sunt suficiente pentru a pune capăt încălcării pe scară largă sau încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, autoritățile competente le acceptă și stabilesc un termen până la care trebuie puse în aplicare.

(4) Autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate monitorizează punerea în aplicare a angajamentelor. În special, acestea se asigură că comerciantul responsabil pentru încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii raportează cu regularitate coordonatorului în legătură cu progresele înregistrate în punerea în aplicare a angajamentelor. Autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate pot solicita, după caz, punctele de vedere ale organizațiilor consumatorilor și ale unor experți pentru a verifica dacă măsurile luate de comerciant respectă angajamentele.

Articolul 21

Măsuri de asigurare a respectării legislației în cadrul acțiunilor coordonate

(1) Autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate adoptă, în jurisdicția lor, toate măsurile necesare de asigurare a respectării legislației împotriva comerciantului răspunzător de încălcarea pe scară largă sau de încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, pentru a pune capăt sau a interzice respectiva încălcare.

După caz, aceste autorități impun sancțiuni, de exemplu, amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, comerciantului răspunzător de încălcarea pe scară largă sau de încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii. Autoritățile competente pot primi din partea comerciantului, la inițiativa acestuia, angajamente suplimentare privind măsuri reparatorii pentru consumatorii prejudiciați de presupusa încălcare pe scară largă sau de presupusa încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii sau, după caz, pot încerca să obțină din partea comerciantului angajamente privind măsuri reparatorii adecvate pentru consumatorii prejudiciați de respectiva încălcare.

Măsurile de asigurare a respectării legislației sunt în special adecvate în cazul în care:

- (a) se impune o acțiune imediată de asigurare a respectării legislației pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea, în mod rapid și eficace;
- (b) este improbabil să se pună capăt încălcării respective ca urmare a angajamentelor propuse de comerciantul răspunzător de încălcare;
- (c) comerciantul răspunzător de încălcare nu propune angajamentele în termenul stabilit de autoritățile competente în cauză;
- (d) angajamentele propuse de comerciantul răspunzător de încălcare sunt insuficiente pentru a pune capăt încălcării sau, după caz, pentru a asigura măsuri reparatorii pentru consumatorii prejudiciați prin încălcare; sau
- (e) comerciantul răspunzător de încălcare nu pune în aplicare, în termenul stabilit la articolul 20 alineatul (3), angajamentele de a pune capăt încălcării sau, după caz, de a asigura măsuri reparatorii pentru consumatorii prejudiciați prin încălcare.

(2) Măsurile de asigurare a respectării legislației în conformitate cu alineatul (1) se iau în mod eficace, eficient și coordonat pentru a determina încetarea sau interzicerea încălcării pe scară largă sau a încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii. Autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate încearcă să ia măsuri de asigurare a respectării legislației simultan în statele membre vizate de respectiva încălcare.

Articolul 22

Încheierea acțiunilor coordonate

(1) Acțiunea coordonată se încheie în cazul în care autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate ajung la concluzia că încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii a încetat sau a fost interzisă în toate statele membre vizate sau că nu s-a comis o astfel de încălcare.

(2) Coordonatorul notifică fără întârziere încheierea acțiunii coordonate Comisiei și, dacă este cazul, autorităților competente și birourilor unice de legătură ale statelor membre care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate.

Articolul 23

Rolul coordonatorului

(1) Coordonatorului numit în conformitate cu articolul 17 sau 29 îi revin, în special, următoarele atribuții:

- (a) se asigură că toate autoritățile competente în cauză și Comisia sunt informate în mod corespunzător și în timp util în ceea ce privește evoluția anchetei sau, după caz, a acțiunii de asigurare a respectării legislației, și cu privire la următoarele acțiuni prevăzute și la măsurile care urmează să fie adoptate;

- (b) coordonează și monitorizează măsurile de anchetă adoptate de autoritățile competente care au atribuții în conformitate cu prezentul regulament;
 - (c) coordonează pregătirea și comunicarea tuturor documentelor necesare între autoritățile competente în cauză și Comisie;
 - (d) păstrează contactul cu comerciantul și cu alte părți vizate de măsurile de anchetă sau, după caz, de măsurile de asigurare a respectării legislației, dacă autoritățile competente în cauză și coordonatorul nu au convenit altfel;
 - (e) după caz, coordonează evaluarea, consultările și monitorizarea efectuate de autoritățile competente în cauză, precum și alți pași necesari pentru prelucrarea și punerea în aplicare a angajamentelor propuse de comercianții în cauză;
 - (f) după caz, coordonează măsurile de asigurare a respectării legii adoptate de autoritățile competente în cauză;
 - (g) coordonează cererile de asistență reciprocă transmise de autoritățile competente care au atribuții în temeiul capitolului III.
- (2) Coordonatorul nu este răspunzător de acțiunile întreprinse de autoritățile competente care au atribuții în exercitarea competențelor prevăzute la articolul 9 și nici de omisiunile acestor autorități.
- (3) În cazul în care acțiunile coordonate vizează încălcările pe scară largă sau încălcările pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii ale actelor juridice ale Uniunii menționate la articolul 2 alineatul (10), coordonatorul invită Autoritatea Bancară Europeană să acționeze ca observator.

Articolul 24

Regimul lingvistic

- (1) Limbile utilizate de autoritățile competente pentru notificări și pentru toate celelalte comunicări, care intră sub incidența prezentului capitol, aferente acțiunilor coordonate și acțiunilor de verificare fac obiectul unui acord între autoritățile competente în cauză.
- (2) Dacă autoritățile competente în cauză nu ajung la un acord, notificările și alte comunicări se transmit în limba oficială a statului membru sau într-una din limbile oficiale ale statului care transmite notificarea sau comunicarea în cauză. În acest caz, dacă este necesar, fiecare autoritate competentă vizată asigură traducerea notificărilor, comunicărilor și altor documente pe care le primește de la alte autorități competente.

Articolul 25

Dispoziții lingvistice pentru comunicarea cu comercianții

În scopul procedurilor prevăzute în prezentul capitol, comerciantul are dreptul să comunice în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale utilizate în scopuri oficiale din statul membru de stabilire sau de reședință al comerciantului.

CAPITOLUL V

ACTIVITĂȚI LA SCARA UNIUNII

Articolul 26

Alerte

- (1) Orice autoritate competentă notifică fără întârziere Comisiei, altor autorități competente și birourilor unice de legătură, orice suspiciune întemeiată privind producerea pe teritoriul lor a unei încălcări sancționate prin prezentul regulament care poate afecta interesele consumatorilor din alte state membre.
- (2) Comisia notifică fără întârziere autorităților competente și birourilor unice de legătură care au atribuții în cauză orice suspiciune întemeiată privind producerea unei încălcări sancționate prin prezentul regulament.
- (3) Atunci când notifică în temeiul alineatelor (1) și (2) o suspiciune privind producerea unei încălcări sancționate prin prezentul regulament, adică atunci când emite o alertă, autoritatea competentă sau Comisia furnizează, în special, și dacă acestea sunt disponibile, următoarele informații:
- (a) o descriere a acțiunii sau a omisiunii care constituie o încălcare;
 - (b) detalii privind produsul sau serviciul vizat de încălcare;
 - (c) denumirile statelor membre care sunt sau ar putea să fie vizate de încălcare;

- (d) identitatea comerciantului sau a comercianților care răspund sau sunt suspectați că răspund de încălcare;
- (e) temeiul juridic al eventualelor măsuri, cu referire la dreptul intern și la dispozițiile aferente din actele juridice ale Uniunii enumerate în anexă;
- (f) o descriere a procedurilor judiciare, a măsurilor de asigurare a respectării legislației sau a altor măsuri luate referitoare la încălcare, precum și stadiul acestora și termenele și durata lor;
- (g) identitatea autorităților competente însărcinate cu procedurile judiciare și cu alte măsuri.

(4) Atunci când emit o alertă, autoritățile competente pot solicita autorităților competente și birourilor unice de legătură interesate din alte state membre, precum și Comisiei, iar Comisia poate solicita autorităților competente și birourilor unice de legătură din alte state membre, să verifice dacă, pe baza informațiilor disponibile sau ușor accesibile autorităților competente interesate sau, după caz, Comisiei, există suspiciuni privind producerea unor încălcări similare pe teritoriul altor state membre sau dacă s-au luat deja măsuri de asigurare a respectării legislației în alte state membre împotriva unor astfel de încălcări. Autoritățile competente din alte state membre și Comisia răspund solicitării fără întârziere.

Articolul 27

Alerte externe

- (1) Dacă nu există motive contrare, fiecare dintre statele membre conferă organismelor desemnate, Centrelor Europene ale Consumatorilor, organizațiilor și asociațiilor de consumatori și, după caz, asociațiilor de comercianți care dețin cunoștințele de specialitate necesare competența de a emite o alertă către autoritățile competente ale statelor membre vizate și către Comisie cu privire la suspiciunile de încălcări sancționate prin prezentul regulament și de a furniza informațiile de care dispun în conformitate cu articolul 26 alineatul (3) („alertă externă”). Fiecare dintre statele membre notifică Comisiei fără întârziere lista entităților respective, precum și orice modificare a acesteia.
- (2) În urma consultării cu statele membre, Comisia conferă asociațiilor care reprezintă interesele, la nivelul Uniunii, ale consumatorilor și, după caz, ale comercianților competența de a emite o alertă externă.
- (3) Autoritățile competente nu au obligația de a iniția o procedură sau de a lua vreo altă măsură ca reacție la o alertă externă. Entitățile care emit alerte externe se asigură că informațiile furnizate sunt corecte, actualizate și exacte și corectează sau, după caz, retrag fără întârziere informațiile notificate.

Articolul 28

Comunicarea reciprocă a altor informații relevante pentru detectarea încălcărilor

În măsura necesară realizării obiectivului prezentului regulament, autoritățile competente notifică fără întârziere Comisiei și autorităților competente din statele membre vizate, prin intermediul bazei electronice de date prevăzute la articolul 35, orice măsuri pe care le-au luat în jurisdicția lor ca răspuns la o încălcare sancționată prin prezentul regulament, dacă suspectează că încălcarea respectivă poate prejudicia interesele consumatorilor din alte state membre.

Articolul 29

Acțiuni de verificare

- (1) Autoritățile competente pot decide să desfășoare acțiuni de verificare pentru a verifica respectarea sau pentru a detecta încălcarea legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor. Cu excepția cazului în care s-a convenit altfel de către autoritățile competente implicate, acțiunile de verificare sunt coordonate de Comisie.
- (2) Atunci când desfășoară acțiuni de verificare, autoritățile competente implicate pot utiliza competențele de anchetă prevăzute la articolul 9 alineatul (3) și orice alte competențe care le sunt conferite prin dreptul intern.
- (3) Autoritățile competente pot invita organisme desemnate, funcționari ai Comisiei și alte persoane însoțitoare autorizate de Comisie să participe la acțiunile de verificare.

Articolul 30

Coordonarea altor activități care contribuie la anchetă și la asigurarea respectării legislației

- (1) În măsura necesară realizării obiectivului prezentului regulament, statele membre se informează reciproc și informează Comisia în privința activităților pe care le desfășoară în următoarele domenii:

- (a) formarea funcționarilor lor însărcinați să asigure aplicarea prezentului regulament;
 - (b) colectarea și clasificarea reclamațiilor consumatorilor și schimbul de date referitoare la acestea;
 - (c) dezvoltarea unor rețele de funcționari specializați pe sectoare;
 - (d) dezvoltarea unor instrumente de informare și comunicare; și
 - (e) după caz, elaborarea unor standarde, metodologii și orientări privind punerea în aplicare a prezentului regulament.
- (2) În măsura necesară realizării obiectivului prezentului regulament, statele membre pot coordona și organiza în comun activități în domeniile menționate la alineatul (1).

Articolul 31

Schimb de funcționari între autoritățile competente

- (1) Autoritățile competente pot participa la programe de schimb în care sunt implicați funcționari din alte state membre, pentru a îmbunătăți cooperarea. Autoritățile competente iau măsurile necesare pentru ca funcționarii din alte state membre să participe efectiv la activitățile autorității competente. În acest scop, funcționarii respectivi sunt autorizați să îndeplinească sarcinile care le sunt încredințate de către autoritatea competentă gazdă, în conformitate cu legile statului membru respectiv.
- (2) Pe durata schimbului, răspunderea civilă și penală a funcționarilor este supusă aceluiași condiții ca aceea a funcționarilor autorității competente gazdă. Funcționarii din alte state membre respectă standardele profesionale și normele interne corespunzătoare de conduită ale autorității competente gazdă. Aceste norme de conduită asigură în special protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, echitatea procedurală și respectarea integrală a normelor privind confidențialitatea și privind secretul profesional și comercial, în conformitate cu articolul 33.

Articolul 32

Cooperare internațională

- (1) În măsura necesară realizării obiectivului prezentului regulament, Uniunea cooperează cu țările terțe și cu organizațiile internaționale competente în domeniile reglementate de prezentul regulament pentru a proteja interesele consumatorilor. Uniunea și țările terțe interesate pot încheia acorduri prin care se stabilesc mecanismele de cooperare, inclusiv mecanisme de asistență reciprocă și programe privind schimbul de informații confidențiale și schimbul de personal.
- (2) Acordurile încheiate între Uniune și țări terțe care au drept obiect cooperarea și asistența reciprocă pentru protejarea și consolidarea intereselor consumatorilor respectă normele relevante de protecție a datelor aplicabile transferului de date cu caracter personal către țări terțe.
- (3) În cazul în care primesc de la o autoritate dintr-o țară terță informații care ar putea fi relevante pentru autoritățile competente ale altor state membre, autoritățile competente comunică aceste informații autorităților competente respective, în măsura în care acordurile de asistență bilaterale încheiate cu țara terță în cauză permit acest lucru și dacă informațiile respective respectă legislația Uniunii privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.
- (4) Autoritățile competente pot, de asemenea, să comunice unei autorități dintr-o țară terță, în cadrul unui acord bilateral de asistență încheiat cu respectiva țară terță, informații transmise în conformitate cu prezentul regulament, cu condiția de a se obține aprobarea autorității competente care a furnizat inițial informațiile și de a se respecta legislația Uniunii privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 33

Utilizarea și divulgarea informațiilor și secretul profesional și comercial

- (1) Informațiile colectate de autoritățile competente și de Comisie sau comunicate acestora în aplicarea prezentului regulament se utilizează numai în scopul asigurării respectării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) au caracter confidențial și sunt utilizate și divulgate numai ținând seama în mod corespunzător de interesele comerciale ale unei persoane fizice sau juridice, inclusiv de secrete comerciale și de drepturile de proprietate intelectuală.

(3) Cu toate acestea, autoritățile competente, după consultarea autorității competente care a furnizat informațiile, pot divulga astfel de informații care sunt necesare:

- (a) pentru a proba existența unor încălcări sancționate prin prezentul regulament; sau
- (b) pentru a pune capăt sau a interzice încălcări sancționate prin prezentul regulament.

Articolul 34

Utilizarea mijloacelor de probă și a rezultatelor anchetelor

Autoritățile competente pot utiliza ca mijloc de probă orice informații, documente, constatări, declarații, copii certificate sau date transmise, în același temei ca documentele similare obținute în statul lor membru, indiferent de mediul pe care sunt stocate.

Articolul 35

Baza de date electronică

(1) Comisia creează și gestionează o bază de date electronică pentru toate comunicările dintre autoritățile competente, birourile unice de legătură și Comisie care au loc în temeiul prezentului regulament. Toate informațiile trimise prin intermediul bazei de date electronice se stochează și se prelucrează în baza de date electronică. Baza de date respectivă este concepută spre a fi direct accesibilă de către autoritățile competente, birourile unice de legătură și Comisie.

(2) Informațiile furnizate de entitățile care emit o alertă externă în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) sau (2) se stochează și se prelucrează în baza de date electronică. Cu toate acestea entitățile respective nu au acces la respectiva bază de date.

(3) Atunci când o autoritate competentă, un organism desemnat sau o entitate care emite o alertă externă în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) sau (2) stabilește că o alertă privitoare la o încălcare, emisă în temeiul articolului 26 sau 27, s-a dovedit ulterior a fi neîntemeiată, aceasta retrage notificarea respectivă. Comisia elimină fără întârziere informațiile relevante din baza de date, informând părțile cu privire la motivele eliminării.

Datele referitoare la o încălcare se stochează în baza de date electronică numai pe durata necesară scopului pentru care au fost colectate și prelucrate, dar nu mai mult de cinci ani de la data la care:

- (a) o autoritate solicitată informează Comisia, în conformitate cu articolul 12 alineatul (2), că încălcarea în interiorul Uniunii a încetat;
 - (b) coordonatorul notifică, în conformitate cu articolul 22 alineatul (1), încheierea acțiunii coordonate; sau
 - (c) informațiile au fost introduse în baza de date, în toate celelalte cazuri.
- (4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc modalitățile practice și operaționale pentru funcționarea bazei de date electronice. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2).

Articolul 36

Renunțarea la rambursarea cheltuielilor

(1) Statele membre renunță la orice cerere de rambursare a cheltuielilor ocazionate de aplicarea prezentului regulament.

(2) În pofida alineatului (1), în ceea ce privește cererile de punere în aplicare a măsurilor de asigurare a respectării legislației în conformitate cu articolul 12, statul membru al autorității solicitante rămâne răspunzător față de statul membru al autorității solicitate pentru orice cheltuială suportată și pentru orice pierdere suferită în cazul în care măsurile au fost respinse și considerate nefondate de către o instanță în legătură cu fondul încălcării vizate.

*Articolul 37***Prioritățile pentru asigurarea respectării legislației**

(1) Până la 17 ianuarie 2020 și ulterior la fiecare doi ani, statele membre fac schimb de informații între ele, precum și cu Comisia, referitor la prioritățile lor pentru asigurarea respectării prezentului regulament.

Aceste informații cuprind:

- (a) informații privind evoluția pieței care ar putea afecta interesele consumatorilor în statul membru vizat și în alte state membre;
- (b) o prezentare generală a acțiunilor desfășurate în temeiul prezentului regulament în ultimii doi ani, în special a măsurilor de anchetă și de asigurare a respectării legislației care vizează încălcările pe scară largă;
- (c) schimbul de statistici prin intermediul alertelor menționate la articolul 26;
- (d) propuneri de domenii prioritare în următorii doi ani pentru asigurarea respectării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor în statul membru vizat; și
- (e) propuneri de domenii prioritare în următorii doi ani pentru asigurarea respectării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor la nivelul Uniunii.

(2) Fără a aduce atingere articolului 33, Comisia elaborează, la fiecare doi ani, o prezentare generală a informațiilor menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) și o pune la dispoziția publicului. Comisia informează Parlamentul European în acest sens.

(3) În cazurile care implică modificări substanțiale ale circumstanțelor sau ale condițiilor de piață în cei doi ani ulteriori ultimei transmiteri a priorităților lor pentru asigurarea respectării legislației, statele membre își actualizează prioritățile pentru asigurarea respectării legislației și informează în consecință alte state membre și Comisia.

(4) Comisia rezumă prioritățile pentru asigurarea respectării legislației furnizate de statele membre în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol și raportează anual comitetului menționat la articolul 38 alineatul (1), pentru a facilita prioritizarea acțiunilor în temeiul prezentului regulament. Comisia și statele membre fac schimb de bune practici și analize comparative, în special în vederea dezvoltării activităților de consolidare a capacităților.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 38***Comitetul**

(1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 39***Notificări**

Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat prin prezentul regulament și cele ale acordurilor pe care le încheie în domeniul reglementat de prezentul regulament, altele decât cele privind cazuri individuale.

*Articolul 40***Raportare**

(1) Până la 17 ianuarie 2023, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament.

(2) Respectivul raport conține o evaluare a aplicării prezentului regulament, inclusiv o evaluare a eficacității procesului de asigurare a respectării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor în conformitate cu prezentul regulament, în special în ceea ce privește competențele autorităților competente prevăzute la articolul 9, precum și, în special, o evaluare a modului în care a evoluat respectarea de către comercianți a legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor pe piețele-cheie de consum vizate de comerțul transfrontalier. Raportul este însoțit, atunci când este necesar, de o propunere legislativă.

Articolul 41

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 se abrogă de la 17 ianuarie 2020.

Articolul 42

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 17 ianuarie 2020.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 12 decembrie 2017.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

M. MAASIKAS

ANEXĂ

Directivele și regulamentele menționate la articolul 3 punctul 1

1. Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, 21.4.1993, p. 29).
2. Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind protecția consumatorului prin indicarea prețurilor produselor oferite consumatorilor (JO L 80, 18.3.1998, p. 27).
3. Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO L 171, 7.7.1999, p. 12).
4. Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).
5. Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67): articolele 86-100.
6. Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37): articolul 13.
7. Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum și de modificare a Directivei 90/619/CEE a Consiliului și a Directivelor 97/7/CE și 98/27/CE (JO L 271, 9.10.2002, p. 16).
8. Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, 17.2.2004, p. 1).
9. Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).
10. Regulamentul (CE) nr. 1107/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă pe durata călătoriei pe calea aerului (JO L 204, 26.7.2006, p. 1).
11. Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă (JO L 376, 27.12.2006, p. 21): articolul 1, articolul 2 litera (c) și articolele 4-8.
12. Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36): articolul 20.
13. Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, 3.12.2007, p. 14).
14. Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).
15. Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (JO L 293, 31.10.2008, p. 3): articolele 22, 23 și 24.

16. Directiva 2008/122/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 ianuarie 2009 privind protecția consumatorilor în ceea ce privește anumite aspecte referitoare la contractele privind dreptul de folosință a bunurilor pe durată limitată, la contractele privind produsele de vacanță cu drept de folosință pe termen lung, precum și la contractele de revânzare și de schimb (JO L 33, 3.2.2009, p. 10).
 17. Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1): articolele 9, 10, 11, 19-26.
 18. Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 334, 17.12.2010, p. 1).
 19. Regulamentul (UE) nr. 181/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 55, 28.2.2011, p. 1).
 20. Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).
 21. Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum) (JO L 165, 18.6.2013, p. 63): articolul 13.
 22. Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Regulamentul privind SOL în materie de consum) (JO L 165, 18.6.2013, p. 1): articolul 14.
 23. Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 60, 28.2.2014, p. 34): articolele 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, capitolul 10 și anexele I și II.
 24. Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisiunilor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (JO L 257, 28.8.2014, p. 214): articolele 3-18 și articolul 20 alineatul (2).
 25. Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului (JO L 326, 11.12.2015, p. 1).
 26. Regulamentul (UE) 2017/1128 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind portabilitatea transfrontalieră a serviciilor de conținut online în cadrul pieței interne (JO L 168, 30.6.2017, p. 1).
-

REGULAMENTUL (UE) 2017/2395 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 12 decembrie 2017

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește măsurile tranzitorii pentru diminuarea impactului asupra fondurilor proprii al introducerii IFRS 9 și pentru tratamentul expunerilor mari al anumitor expuneri din sectorul public denumite în moneda națională a oricărui stat membru

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) La 24 iulie 2014, Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate a publicat standardul internațional de raportare financiară (IFRS) 9 Instrumente financiare (IFRS 9). IFRS 9 are scopul de a îmbunătăți raportarea financiară cu privire la instrumentele financiare prin abordarea preocupărilor apărute în domeniul respectiv în timpul crizei financiare. În special, IFRS 9 răspunde solicitării formulate în cadrul G20 de a trece la un model cu un caracter prospectiv mai pronunțat pentru recunoașterea pierderilor de credit așteptate aferente activelor financiare. În ceea ce privește recunoașterea acestor pierderi de credit așteptate aferente activelor financiare, IFRS 9 înlocuiește standardul internațional de contabilitate (IAS) 39.
- (2) Comisia a adoptat IFRS 9 prin Regulamentul (UE) 2016/2067 al Comisiei ⁽⁴⁾. În conformitate cu acest regulament, instituțiilor de credit și firmelor de investiții (denumite în continuare „instituțiile”) care utilizează IFRS pentru a-și pregăti situațiile financiare le revine obligația de a aplica IFRS 9 de la data primului exercițiu financiar care începe la 1 ianuarie 2018 sau ulterior acestei date.
- (3) Aplicarea IFRS 9 ar putea duce la o creștere bruscă semnificativă a ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate și, în consecință, la o scădere bruscă a fondurilor proprii de nivel 1 de bază ale instituțiilor. În timp ce Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară analizează în prezent cadrul de reglementare pe termen mai lung a ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate, ar trebui să se introducă în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾ măsuri tranzitorii pentru diminuarea impactului negativ posibil semnificativ asupra fondurilor proprii de nivel 1 de bază care poate decurge din contabilizarea pierderilor de credit așteptate.
- (4) În rezoluția sa din 6 octombrie 2016 privind standardele internaționale de raportare financiară: IFRS 9 ⁽⁶⁾, Parlamentul European a solicitat un regim de tranziție progresivă, care ar atenua impactul noului model de depreciere prevăzut de IFRS 9.

⁽¹⁾ Avizul din 8 noiembrie 2017 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 209, 30.6.2017, p. 36.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 30 noiembrie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 7 decembrie 2017.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2016/2067 al Comisiei din 22 noiembrie 2016 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1126/2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Standardul Internațional de Raportare Financiară 9 (JO L 323, 29.11.2016, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽⁶⁾ Nepublicată încă în Jurnalul Oficial.

- (5) În cazul în care bilanțul de deschidere al unei instituții în ziua în care se aplică pentru prima dată IFRS 9 reflectă o scădere a fondurilor proprii de nivel 1 de bază ca urmare a ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate majorate, inclusiv ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la IFRS 9 prevăzută în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 al Comisiei ⁽¹⁾ („Anexa referitoare la IFRS 9”), în comparație cu bilanțul de închidere din ziua precedentă, instituției ar trebui să i se permită să includă în fondurile sale proprii de nivel 1 de bază o parte a ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate majorate, pe parcursul unei perioade de tranziție. Respectiva perioadă de tranziție ar trebui să aibă o durată maximă de cinci ani și ar trebui să înceapă în anul 2018. Partea din ajustările pentru pierderile de credit așteptate care poate fi inclusă în fondurile proprii de nivel 1 de bază ar trebui să scadă cu timpul până la zero pentru a se asigura punerea deplină în aplicare a IFRS 9 în ziua imediat următoare încheierii perioadei de tranziție. Impactul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate asupra fondurilor proprii de nivel 1 de bază nu ar trebui să fie complet neutralizat în cursul perioadei de tranziție.
- (6) Instituțiile ar trebui să decidă dacă să aplice respectivele măsuri tranzitorii și să informeze autoritatea competentă în consecință. Pe parcursul perioadei de tranziție, orice instituție ar trebui să aibă posibilitatea de a reveni, o singură dată, asupra deciziei inițiale, sub rezerva aprobării prealabile a autorității competente, care ar trebui să se asigure că această decizie nu este motivată de considerente de arbitraj de reglementare.
- (7) Deoarece ajustările pentru pierderile de credit așteptate înregistrate după data de la care o instituție aplică pentru prima dată IFRS 9 ar putea crește în mod neașteptat ca urmare a unei degradări a perspectivei economice, instituțiilor ar trebui să li se acorde asistență suplimentară în astfel de cazuri.
- (8) Instituțiile care decid să aplice măsuri tranzitorii ar trebui să aibă obligația de a ajusta calculul elementelor normative care sunt direct afectate de ajustările pentru pierderile de credit așteptate, pentru a se asigura că acestea nu primesc asistență inadecvată în materie de capital. De exemplu, ajustările specifice pentru riscul de credit prin care valoarea expunerii este redusă în conformitate cu abordarea standard pentru riscul de credit ar trebui reduse prin aplicarea unui factor care are efectul de a majora valoarea expunerii. Aceasta ar garanta că o instituție nu ar beneficia atât de creșterea fondurilor sale proprii de nivel 1 de bază ca urmare a măsurilor tranzitorii, cât și de reducerea valorii expunerii.
- (9) Instituțiile care decid să aplice măsurile tranzitorii privind IFRS 9 precizate în prezentul regulament ar trebui să își facă publice fondurile proprii, ratele de capital și rata efectului de levier, indiferent dacă măsurile tranzitorii se aplică sau nu, pentru a permite publicului să stabilească impactul măsurilor respective.
- (10) De asemenea, este oportun să se prevadă măsuri tranzitorii pentru derogarea de la limita aplicabilă expunerilor mari, disponibilă pentru expunerile la anumite datorii ale sectorului public din statele membre, denumite în moneda națională a oricărui stat membru. Perioada de tranziție ar trebui să aibă o durată de trei ani, începând de la 1 ianuarie 2018, pentru expunerile de acest tip înregistrate la sau după 12 decembrie 2017, în timp ce expunerile de acest tip înregistrate până la această dată ar trebui să își păstreze drepturile obținute și să beneficieze în continuare de derogarea aplicabilă expunerilor mari.
- (11) Pentru a permite aplicarea de la 1 ianuarie 2018 a măsurilor tranzitorii prevăzute de prezentul regulament, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (12) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui modificat în consecință,

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 al Comisiei din 3 noiembrie 2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 320, 29.11.2008, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol:

„Articolul 473a

Introducerea IFRS 9

(1) Prin derogare de la articolul 50, și până la finalul perioadei de tranziție stabilite la alineatul (6) din prezentul articol, următoarele instituții pot include în fondurile lor proprii de nivel 1 de bază cuantumul calculat în conformitate cu prezentul alineat:

- (a) instituțiile care își întocmesc situațiile financiare conform standardelor internaționale de contabilitate adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002;
- (b) instituțiile care, în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) din prezentul regulament, realizează evaluarea activelor și a elementelor extrabilanțiere și determinarea fondurilor proprii conform standardelor internaționale de contabilitate adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002; și
- (c) instituțiile care realizează evaluarea activelor și a elementelor extrabilanțiere în conformitate cu standarde de contabilitate în temeiul Directivei 86/635/CEE și care utilizează un model pentru pierderile de credite așteptate identic cu cel utilizat în standardele internaționale de contabilitate adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002.

Cuantumul menționat în primul paragraf se calculează ca sumă a următoarelor elemente:

- (a) pentru expunerile care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2, cuantumul (AB_{SA}) calculat conform următoarei formule:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} + A_{4,SA} - t) \cdot f$$

unde:

$A_{2,SA}$ = cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (2);

$A_{4,SA}$ = cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (4), pe baza cunștururilor calculate în conformitate cu alineatul (3);

f = factorul aplicabil prevăzut la alineatul (6);

t = creșterea fondurilor proprii de nivel 1 de bază datorată deductibilității fiscale a cunștururilor $A_{2,SA}$ și $A_{4,SA}$;

- (b) pentru expunerile care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3, cuantumul (AB_{IRB}) calculat conform următoarei formule:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} + A_{4,IRB} - t) \cdot f$$

unde:

$A_{2,IRB}$ = cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (2), ajustat în conformitate cu alineatul (5) litera (a);

$A_{4,IRB}$ = cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (4), pe baza cunștururilor calculate în conformitate cu alineatul (3), ajustate în conformitate cu alineatul (5) literele (b) și (c);

f = factorul aplicabil prevăzut la alineatul (6);

t = creșterea fondurilor proprii de nivel 1 de bază datorată deductibilității fiscale a cunștururilor $A_{2,IRB}$ și $A_{4,IRB}$.

(2) Instituțiile calculează quantumurile $A_{2,SA}$ și $A_{2,IRB}$ menționate la alineatul (1) al doilea paragraf literele (a) și respectiv (b), drept cea mai mare dintre valorile menționate la prezentul alineat literele (a) și (b), separat pentru expunerile lor care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 și pentru expunerile lor care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3:

(a) zero;

(b) quantumul calculat în conformitate cu punctul (i), din care se scade quantumul calculat în conformitate cu punctul (ii):

(i) suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din IFRS 9 astfel cum se prevede în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 («Anexa referitoare la IFRS 9») și quantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, la 1 ianuarie 2018 sau la data aplicării inițiale a IFRS 9;

(ii) quantumul total al pierderilor din depreciere la activele financiare clasificate drept împrumuturi și creanțe, al investițiilor păstrate până la scadență și al activelor financiare disponibile pentru vânzare, astfel cum sunt definite la punctul 9 din IAS 39, altele decât instrumentele de capital și unitățile sau acțiunile în organisme de plasament colectiv, determinate în conformitate cu punctele 63, 64, 65, 67, 68 și 70 din IAS 39 astfel cum se prevede în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1126/2008, la 31 decembrie 2017 sau cu o zi înaintea datei aplicării inițiale a IFRS 9.

(3) Instituțiile calculează quantumul cu care valoarea menționată la litera (a) depășește valoarea menționată la litera (b), separat pentru expunerile lor care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 și pentru expunerile lor care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3:

(a) suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și quantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în appendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9, la data raportării;

(b) suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și quantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în appendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9, la 1 ianuarie 2018 sau la data aplicării inițiale a IFRS 9.

(4) Pentru expunerile care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2, în cazul în care quantumul specificat în conformitate cu alineatul (3) litera (a) depășește quantumul precizat la alineatul (3) litera (b), instituțiile stabilesc că $A_{4,SA}$ este egal cu diferența dintre respectivele valori, iar în caz contrar stabilesc că $A_{4,SA}$ este egal cu zero.

Pentru expunerile care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3, în cazul în care quantumul specificat în conformitate cu alineatul (3) litera (a), după aplicarea alineatului (5) litera (b), depășește quantumul pentru aceste expuneri astfel cum este specificat la alineatul (3) litera (b), după aplicarea alineatului (5) litera (c), instituțiile stabilesc că $A_{4,IRB}$ este egal cu diferența dintre respectivele valori, iar în caz contrar stabilesc că $A_{4,IRB}$ este egal cu zero.

(5) Pentru expunerile care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3, instituțiile aplică alineatele (2)-(4) după cum urmează:

(a) pentru calculul $A_{2,IRB}$, instituțiile reduc fiecare dintre quantumurile calculate în conformitate cu alineatul (2) litera (b) punctele (i) și (ii) din prezentul articol cu suma quantumurilor pierderilor așteptate calculată în conformitate cu articolul 158 alineatele (5), (6) și (10), la 31 decembrie 2017 sau cu o zi înainte de data aplicării inițiale a IFRS 9. Atunci când pentru quantumul menționat la alineatul (2) litera (b) punctul (i) din prezentul articol rezultă din

calcul un număr negativ, instituția stabilește valoarea cuantumului respectiv ca fiind egală cu zero. Atunci când pentru cuantumul menționat la alineatul (2) litera (b) punctul (ii) din prezentul articol rezultă din calcul un număr negativ, instituția stabilește valoarea cuantumului respectiv ca fiind egală cu zero;

- (b) instituțiile înlocuiesc cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (3) litera (a) din prezentul articol cu suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9, din care se deduce suma cuantumurilor pierderilor așteptate aferente pentru aceleași expuneri, calculată în conformitate cu articolul 158 alineatele (5), (6) și (10) la data raportării. În cazul în care din calcul rezultă un număr negativ, instituția stabilește valoarea cuantumului menționat la alineatul (3) litera (a) din prezentul articol ca fiind egală cu zero;
- (c) instituțiile înlocuiesc cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (3) litera (b) din prezentul articol cu suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9, la 1 ianuarie 2018 sau la data aplicării inițiale a IFRS 9, din care se deduce suma cuantumurilor pierderilor așteptate aferente pentru aceleași expuneri, calculate în conformitate cu articolul 158 alineatele (5), (6) și (10). În cazul în care din calcul rezultă un număr negativ, instituția stabilește valoarea cuantumului menționat la alineatul (3) litera (b) din prezentul articol ca fiind egală cu zero.

(6) Instituțiile aplică următorii factori pentru a calcula cuantumul AB_{SA} și AB_{IRB} menționate la alineatul (1) al doilea paragraf literele (a) și (b):

- (a) 0,95 pe parcursul perioadei 1 ianuarie 2018-31 decembrie 2018;
- (b) 0,85 pe parcursul perioadei 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2019;
- (c) 0,7 pe parcursul perioadei 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2020;
- (d) 0,5 pe parcursul perioadei 1 ianuarie 2021-31 decembrie 2021;
- (e) 0,25 pe parcursul perioadei 1 ianuarie 2022-31 decembrie 2022.

Instituțiile al căror exercițiu financiar începe după 1 ianuarie 2018, dar înainte de 1 ianuarie 2019, ajustează datele de la primul paragraf literele (a)-(e), pentru a corespunde exercițiului lor financiar, raportează datele ajustate autorității lor competente și le fac publice.

Instituțiile care încep să aplice standarde de contabilitate, astfel cum se menționează la alineatul (1), la sau după 1 ianuarie 2019, aplică factorii relevanți în conformitate cu primul paragraf literele (b)-(e), începând cu factorul care corespunde anului primei aplicări a standardelor de contabilitate respective.

(7) În cazul în care o instituție include în fondurile sale proprii de nivel 1 de bază un cuantum în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, instituția respectivă recalculează toate cerințele prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE, care utilizează oricare dintre următoarele elemente, fără a lua în considerare efectele pe care ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe care le-a inclus în fondurile sale proprii de nivel 1 de bază le au asupra acestor elemente:

- (a) cuantumul creanțelor privind impozitul amânat care este dedus din fondurile proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (c) sau este ponderat la risc în conformitate cu articolul 48 alineatul (4);

- (b) valoarea expunerii, astfel cum se determină în conformitate cu articolul 111 alineatul (1), pentru care ajustările specifice pentru riscul de credit prin care valoarea expunerii este redusă se multiplică cu următorul coeficient (sf):

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

unde:

AB_{SA} = cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf litera (a);

RA_{SA} = cuantumul total al ajustărilor specifice pentru riscul de credit;

- (c) valoarea elementelor de fonduri proprii de nivel 2 calculată în conformitate cu articolul 62 litera (d).

(8) Pe parcursul perioadei prevăzute la alineatul (6) din prezentul articol, în plus față de publicarea informațiilor solicitate în partea a opta, instituțiile care au decis să aplice măsurile tranzitorii prevăzute în prezentul articol publică cuantumurile fondurilor proprii, fondurilor proprii de nivel 1 de bază și fondurilor proprii de nivel 1, rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază, rata fondurilor proprii de nivel 1, rata fondurilor proprii totale și indicatorul efectului de levier pe care le-ar avea dacă nu ar aplica prezentul articol.

(9) O instituție decide dacă să aplice măsurile tranzitorii prevăzute în prezentul articol pe parcursul perioadei de tranziție și informează autoritatea competentă cu privire la decizia sa până la 1 februarie 2018. În cazul în care a primit aprobarea prealabilă din partea autorității competente, instituția poate să revină, pe parcursul perioadei de tranziție, o singură dată, asupra deciziei sale. Instituțiile fac publică orice decizie adoptată în conformitate cu prezentul paragraf.

O instituție care a decis să aplice măsurile tranzitorii prevăzute în prezentul articol, poate decide să nu aplice alineatul (4), caz în care informează autoritatea competentă cu privire la decizia sa până la 1 februarie 2018. În acest caz, instituția stabilește că valoarea A_4 de la alineatul (1) este egală cu zero. În cazul în care a primit aprobarea prealabilă din partea autorității competente, instituția poate să revină, pe parcursul perioadei de tranziție, o singură dată, asupra deciziei sale. Instituțiile fac publică orice decizie adoptată în conformitate cu prezentul paragraf.

(10) În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE emite, până la 30 iunie 2018, orientări referitoare la cerințele de publicare stabilite în prezentul articol.”

2. La articolul 493, se adaugă următoarele alineate:

„(4) Prin derogare de la articolul 395 alineatul (1), autoritățile competente pot permite instituțiilor să înregistreze oricare dintre expunerile prevăzute la alineatul (5) din prezentul articol care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (6) din prezentul articol, până la următoarele limite:

- (a) 100 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției până la 31 decembrie 2018;
- (b) 75 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției până la 31 decembrie 2019;
- (c) 50 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției până la 31 decembrie 2020.

Limitele menționate la primul paragraf literele (a), (b) și (c) se aplică valorilor expunerilor după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu articolele 399-403.

(5) Măsurile tranzitorii prevăzute la alineatul (4) se aplică următoarelor expuneri:

- (a) elementelor de activ care constituie creanțe asupra administrațiilor centrale, băncilor centrale sau entităților din sectorul public din statele membre;

- (b) elementelor de activ care constituie creanțe garantate în mod expres de administrații centrale, de bănci centrale sau de entități din sectorul public din statele membre;
- (c) altor expuneri față de sau garantate de administrații centrale, de bănci centrale sau de entități din sectorul public din statele membre;
- (d) elementelor de activ care constituie creanțe asupra administrațiilor regionale sau autorităților locale din statele membre, care sunt tratate ca expuneri față de administrația centrală în conformitate cu articolul 115 alineatul (2);
- (e) altor expuneri față de sau garantate de administrațiile regionale sau autoritățile locale din statele membre, care sunt tratate ca expuneri față de administrația centrală în conformitate cu articolul 115 alineatul (2).

În sensul literelor (a), (b) și (c) de la primul paragraf, măsurile tranzitorii prevăzute la alineatul (4) din prezentul articol se aplică numai elementelor de activ și altor expuneri față de sau garantate de entități din sectorul public care sunt tratate ca expuneri față de o administrație centrală, o administrație regională sau o autoritate locală în conformitate cu articolul 116 alineatul (4). În cazul în care elementele de activ și alte expuneri față de sau garantate de entități din sectorul public sunt tratate ca expuneri față de o administrație regională sau o autoritate locală în conformitate cu articolul 116 alineatul (4), măsurile tranzitorii prevăzute la alineatul (4) din prezentul articol se aplică numai în cazul în care expunerile față de respectiva administrație regională sau autoritate locală sunt tratate ca expuneri față de administrația centrală în conformitate cu articolul 115 alineatul (2).

(6) Măsurile tranzitorii prevăzute la alineatul (4) din prezentul articol se aplică numai în cazul în care o expunere menționată la alineatul (5) din prezentul articol îndeplinește toate condițiile următoare:

- (a) expunerii i s-ar atribui o pondere de risc de 0 % în conformitate cu versiunea articolului 495 alineatul (2) în vigoare la 31 decembrie 2017;
- (b) expunerea a fost înregistrată la data de 12 decembrie 2017 sau ulterior acestei date.

(7) O expunere, astfel cum este menționată la alineatul (5) din prezentul articol, înregistrată anterior datei de 12 decembrie 2017 și căreia, la 31 decembrie 2017, i s-a atribuit o pondere de risc de 0 % în conformitate cu articolul 495 alineatul (2), este exceptată de la aplicarea articolului 395 alineatul (1).”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2018.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 12 decembrie 2017.

Pentru Parlamentul European
Președintele
A. TAJANI

Pentru Consiliu
Președintele
M. MAASIKAS

REGULAMENTUL (UE) 2017/2396 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 13 decembrie 2017

**de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1316/2013 și (UE) 2015/1017 în ceea ce privește
prelungirea duratei Fondului european pentru investiții strategice și introducerea unor
îmbunătățiri tehnice ale fondului și ale Platformei europene de consiliere în materie de investiții**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 172 și 173, articolul 175 al treilea paragraf și articolul 182 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) De la prezentarea comunicării Comisiei intitulată „Un plan de investiții pentru Europa” („Planul de investiții”) în 26 noiembrie 2014, condițiile pentru absorbția investițiilor s-au îmbunătățit și revine încrederea în economia și în creșterea economică a Europei. În prezent, Uniunea se află în cel de-al patrulea an consecutiv de redresare moderată, creșterea PIB-ului său fiind de 2 % în 2015, însă ratele șomajului sunt în continuare superioare celor anterioare crizei. Eforturile cuprinzătoare inițiate prin Planul de investiții au condus deja la rezultate concrete, în pofida faptului că deocamdată nu poate fi estimat impactul deplin al Fondului european pentru investiții strategice (FEIS) asupra creșterii economice, întrucât efectele macroeconomice ale proiectelor de investiții mai mari nu pot fi imediate. Investițiile au crescut treptat în cursul anului 2017, dar ritmul este încă destul de lent și rămâne sub nivelurile anterioare.
- (2) Dinamica pozitivă a investițiilor ar trebui să fie menținută și ar trebui să se depună în continuare eforturi pentru a reda investițiilor o tendință sustenabilă pe termen lung care să se resimtă în economia reală. Mecanismele Planului de investiții funcționează și ar trebui consolidate pentru a continua mobilizarea investițiilor private, astfel încât să se genereze un impact macroeconomic substanțial și să contribuie la crearea de locuri de muncă în sectoare importante pentru viitorul Uniunii și acolo unde subzistă disfuncționalități ale pieței sau situații sub nivelul optim în ceea ce privește investițiile.
- (3) La 1 iunie 2016, Comisia a publicat o comunicare intitulată „Europa investește din nou – Bilanțul Planului de investiții pentru Europa și etapele următoare”, în care a prezentat realizările Planului de investiții și a schițat etapele următoare, inclusiv prelungirea FEIS dincolo de perioada inițială de trei ani, potențarea componentei pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) în cadrul existent și îmbunătățirea Platformei europene de consiliere în materie de investiții (EIAH).
- (4) La 11 noiembrie 2016, Curtea de Conturi Europeană a adoptat un aviz referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1316/2013 și (UE) 2015/1017 și privind evaluarea de însoțire a acesteia realizată de Comisie în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/1017, intitulat „FEIS: o propunere venită prea devreme de majorare și de prelungire a fondului”.

⁽¹⁾ JO C 75, 10.3.2017, p. 57.

⁽²⁾ JO C 185, 9.6.2017, p. 62.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 12 decembrie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 12 decembrie 2017.

- (5) FEIS, implementat și cofinanțat de Grupul Băncii Europene de Investiții (BEI), este pe cale, din perspectivă cantitativă, să își atingă obiectivul de a mobiliza investiții suplimentare în economia reală de cel puțin 315 000 000 000 EUR până la jumătatea anului 2018. Răspunsul pieței și absorbția pe piață au fost deosebit de rapide în cadrul componentei pentru IMM-uri, în cazul căreia FEIS a permis obținerea de rezultate cu mult peste așteptări și datorită faptului că la început a preluat și utilizat facilitățile și mandatele existente ale Fondului european de investiții (FEI) [InnovFin – Mecanismul de garantare pentru IMM-uri, COSME – Mecanismul de garantare a împrumuturilor (LGF) și mandatul BEI privind resursele de capital de risc (RCR)], ceea ce i-a permis să aibă un start accelerat. Astfel, în iulie 2016, componenta pentru IMM-uri a fost suplimentată cu 500 000 000 EUR, cu respectarea parametrilor existenți, prevăzuți în Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾. Dată fiind cererea excepțională de pe piață pentru finanțare din FEIS destinată IMM-urilor, o pondere mai mare a finanțării urmează a fi direcționată spre IMM-uri. În acest sens, capacitatea sporită de a-și asuma riscuri a FEIS ar trebui direcționată, în proporție de 40 %, spre sporirea accesului la finanțare al IMM-urilor.
- (6) La 28 iunie 2016, Consiliul European a conchis că planul de investiții, în special FEIS, dăduse deja rezultate concrete și reprezentase un pas important pentru a contribui la mobilizarea investițiilor private, utilizând totodată în mod inteligent resurse bugetare limitate. Consiliul European a luat act de faptul că Comisia intenționa să prezinte curând propuneri privind viitorul Fondului european pentru investiții strategice, care ar fi trebuit examinate în regim de urgență de către Parlamentul European și Consiliul.
- (7) FEIS a fost instituit pentru o perioadă inițială de trei ani, cu scopul mobilizării unor investiții de minimum 315 000 000 000 EUR, susținând, astfel, obiectivul de a încuraja creșterea economică și crearea de locuri de muncă. Cu toate acestea, dorința de a atinge acest obiectiv principal nu ar trebui să fie mai importantă decât adăitionalitatea proiectelor selectate. Prin urmare, Uniunea s-a angajat nu numai să prelungească perioada de investiții și capacitatea financiară a FEIS, ci și să pună mai mult accentul pe adăitionalitate. Prelungirea vizează perioada actualului cadru financiar multianual și ar trebui să atragă investiții în valoare de cel puțin 500 000 000 000 EUR până în 2020. Pentru ca FEIS să devină și mai puternic și să atingă ținta de dublare a obiectivului de investiții, se impune ca prioritate să contribuie și statele membre.
- (8) FEIS și implementarea sa nu pot atinge potențialul maxim fără executarea acțiunilor care vizează consolidarea pieței unice, crearea unui mediu de afaceri favorabil și implementarea de reforme structurale durabile și echilibrate din punct de vedere social. În plus, proiectele bine structurate, ca parte a planurilor de investiții și de dezvoltare la nivelul statelor membre, sunt de o importanță majoră pentru succesul FEIS.
- (9) Pentru perioada de după 2020, Comisia intenționează să prezinte propunerile necesare pentru a se asigura că investițiile strategice vor continua la un nivel sustenabil. Orice propunere legislativă ar trebui să se bazeze pe concluziile unui raport din partea Comisiei și pe o evaluare independentă, inclusiv o evaluare macroeconomică a utilității menținerii unui mecanism de sprijinire a investițiilor. Raportul și evaluarea independentă ar trebui, de asemenea, să analizeze, în măsura în care este cazul, aplicarea Regulamentului (UE) 2015/1017, astfel cum este modificat prin prezentul regulament, în perioada de prelungire a punerii în aplicare a FEIS.
- (10) FEIS, astfel cum este prelungit prin prezentul regulament, ar trebui să vizeze disfuncționalitățile rămase ale pieței și situațiile sub nivelul optim care încă mai persistă în ceea ce privește investițiile și să continue să mobilizeze, cu adăitionalitate consolidată, finanțare din partea sectorului privat în investiții cruciale pentru crearea de locuri de muncă, inclusiv pentru tineri, și pentru creștere economică și competitivitate în Europa în viitor. Astfel de investiții le includ pe cele din domeniul energiei, din cel al mediului și din cel al politicilor climatice, investițiile în capital social și uman și în infrastructurile aferente, investițiile în asistență medicală, cercetare și inovare, în transportul transfrontalier și transportul durabil, precum și investițiile legate de transformarea digitală. În special, contribuția operațiunilor sprijinite de FEIS pentru îndeplinirea obiectivelor ambițioase ale Uniunii stabilite în cadrul celei de a

(¹) Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 iunie 2015 privind Fondul european pentru investiții strategice, Platforma europeană de consiliere în materie de investiții și Portalul european de proiecte de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1291/2013 și (UE) nr. 1316/2013 – Fondul european pentru investiții strategice (JO L 169 1.7.2015, p. 1).

21-a Conferință a părților la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (COP 21) și angajamentul Uniunii de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu 80-95 % ar trebui consolidate. Pentru a spori ponderea acțiunilor climatice în cadrul FEIS, BEI ar trebui să se bazeze pe experiența sa, fiind unul dintre cei mai importanți furnizori de fonduri pentru acțiuni în domeniul climei din întreaga lume, și să-și utilizeze metodologia de ultimă generație convenită la nivel internațional pentru a identifica în mod credibil componentele proiectelor de acțiune în domeniul climei sau modul de repartizare a costurilor. Proiectele nu ar trebui structurate în mod artificial pentru a se încadra în definiția întreprinderilor mici și mijlocii și a întreprinderilor mici cu capitalizare medie. De asemenea, ar trebui vizate din ce în ce mai mult proiecte prioritare de interconectare energetică și proiecte din domeniul eficienței energetice.

În plus, sprijinul din FEIS pentru autostrăzi ar trebui să se limiteze la sprijinirea investițiilor private și/sau publice în transporturi în țările beneficiare ale fondurilor de coeziune, în regiunile mai puțin dezvoltate sau în proiecte de transport transfrontaliere sau la cazurile în care aceste investiții sunt necesare fie pentru modernizarea, menținerea sau îmbunătățirea siguranței rutiere, pentru dezvoltarea dispozitivelor aferente sistemelor de transport inteligent (STI) sau pentru a garanta integritatea și standardele autostrăzilor existente din rețeaua de transport transeuropeană, în special zonele de parcare în condiții de siguranță, stațiile de alimentare cu combustibili alternativi ecologici și sistemele de încărcare cu energie electrică, fie pentru finalizarea rețelei de transport transeuropene până în 2030, în conformitate cu Regulamentele (UE) nr. 1316/2013 ⁽¹⁾ și (UE) nr. 1315/2013 ⁽²⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului. În sectorul digital și în cadrul domeniului de aplicare al politicii ambițioase a Uniunii cu privire la economia digitală, ar trebui stabilite noi obiective pentru infrastructura digitală, pentru a se asigura eliminarea decalajului digital și faptul că Uniunea va fi un pionier la nivel mondial în noua eră a așa-numitului „internet al obiectelor”, a tehnologiei „blockchain” și a securității cibernetice și a rețelelor. Din motive de claritate, deși sunt deja eligibile, ar trebui să se prevadă explicit că proiectele din domeniul agriculturii, silviculturii, pescuitului și acvaculturii, precum și alte elemente ale bioeconomiei în sens mai larg, se încadrează în obiectivele generale eligibile pentru sprijin din partea FEIS.

- (11) Industriile culturale și creative joacă un rol esențial în reindustrializarea Europei, sunt un factor de creștere și se află într-o poziție strategică pentru a declanșa efecte de propagare inovatoare în alte sectoare ale economiei, precum turismul, comerțul cu amănuntul și tehnologiile digitale. În plus față de programul Europa creativă instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1295/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ și de Mecanismul de garantare pentru sectoarele culturale și creative instituit prin regulamentul menționat, FEIS ar trebui să contribuie la depășirea deficitului de capital în sectoarele respective, prin furnizarea unui sprijin suplimentar care să vină în completarea sprijinului acordat prin programul Europa creativă și prin Mecanismul de garantare pentru sectoarele culturale și creative, astfel încât să poată fi finanțat un volum mai mare din aceste proiecte cu un grad ridicat de risc.
- (12) Operațiunile care implică entități situate în Uniune care se extind în afara sa ar trebui, de asemenea, sprijinite de FEIS, atunci când promovează investițiile în Uniune, în special atunci când includ elemente transfrontaliere. EIAH ar trebui să ofere în mod proactiv sprijin pentru a promova și a încuraja operațiunile de acest tip.
- (13) Adiționalitatea, ca element esențial al FEIS, ar trebui consolidată în contextul selectării proiectelor. În special, ar trebui să fie eligibile pentru sprijin din FEIS doar operațiunile care vizează situații sub nivelul optim în ceea ce privește investițiile sau disfuncționalități ale pieței clar identificate. Operațiunile de infrastructură fizică din cadrul componentei pentru infrastructură și inovare care leagă două sau mai multe state membre, inclusiv operațiunile de infrastructură electronică, în special infrastructură de bandă largă, precum și serviciile necesare pentru construirea, darea în folosință, întreținerea sau funcționarea unei asemenea infrastructuri, ar trebui să constituie elemente importante de adiționalitate, ținând seama de dificultatea lor inerentă și de valoarea lor adăugată ridicată pentru Uniune.
- (14) FEIS ar trebui să vizeze, de regulă, proiecte cu un profil de risc mai ridicat decât proiectele sprijinite prin operațiunile obișnuite ale BEI, iar Comitetul pentru investiții al FEIS („Comitetul pentru investiții”) ar trebui, în momentul evaluării adiționalității, să ia în considerare riscurile care împiedică investițiile, precum riscul specific țării, sectorului sau regiunii respective și riscurile asociate inovării, mai ales în cazul tehnologiilor de stimulare a creșterii economice, a sustenabilității și a productivității care nu și-au dovedit încă viabilitatea.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Mecanismului pentru Interconectarea Europei, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 913/2010 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 680/2007 și (CE) nr. 67/2010 (JO L 348 20.12.2013, p. 129).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport și de abrogare a Deciziei nr. 661/2010/UE (JO L 348 20.12.2013, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1295/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind instituirea programului Europa creativă (2014-2020) și de abrogare a Deciziilor nr. 1718/2006/CE, nr. 1855/2006/CE și nr. 1041/2009/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 221).

- (15) Pentru a asigura o acoperire geografică mai vastă a FEIS și pentru a spori eficiența intervenției FEIS, ar trebui încurajate operațiunile de combinare și/sau finanțare mixtă, care combină formele de sprijin nerambursabile și/sau instrumentele financiare din bugetul general al Uniunii, precum fondurile structurale și de investiții europene sau cele disponibile în cadrul Mecanismului pentru interconectarea Europei (MIE) instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 și în cadrul Programului-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, cu finanțarea din partea Grupului BEI, inclusiv finanțarea din partea BEI în cadrul FEIS, precum și din partea altor investitori. Combinarea și/sau finanțarea mixtă are/au scopul de a spori valoarea adăugată a cheltuielilor Uniunii prin atragerea unor resurse suplimentare din partea investitorilor privați și de a asigura viabilitatea din punct de vedere economic și financiar a acțiunilor sprijinite. În acest scop, au fost transferate credite în valoare de 1 000 000 000 EUR, în paralel cu prezentarea propunerii Comisiei privind prezentul regulament, de la instrumentele financiare ale MIE la partea de grant a MIE, pentru a se facilita finanțarea mixtă cu FEIS. Un apel de oferte de finanțare mixtă a fost lansat cu succes în acest sens în februarie 2017. Alți 145 000 000 EUR sunt transferați la alte instrumente financiare relevante, în special cele care vizează eficiența energetică. Sunt necesare măsuri suplimentare pentru a se asigura că fondurile Uniunii și sprijinul FEIS pot fi combinate cu ușurință.

Deși Comisia a publicat deja orientări concrete privind acest aspect, problema combinării fondurilor Uniunii cu FEIS ar trebui aprofundată în continuare, în scopul de a majora investițiile care beneficiază de pe urma efectului de levier oferit de combinarea fondurilor Uniunii cu FEIS, ținând seama de posibilele evoluții legislative. Pentru a asigura eficiența economică și un efect de levier adecvat, o astfel de finanțare mixtă nu ar trebui să depășească 90 % din costurile totale ale proiectului pentru regiunile mai puțin dezvoltate și 80 % pentru toate celelalte regiuni.

- (16) Pentru a se consolida utilizarea FEIS în regiunile mai puțin dezvoltate și pentru cele aflate în tranziție, ar trebui extinsă sfera obiectivelor generale eligibile pentru sprijin din FEIS. Proiectele ar urma să fie în continuare examinate de Comitetul pentru investiții și trebuie să respecte aceleași criterii de eligibilitate pentru utilizarea garanției constituite în temeiul Regulamentului (UE) 2015/1017 („garanția UE”), inclusiv principiul aditivității. Dat fiind faptul că nu ar trebui să existe restricții cu privire la mărimea proiectelor eligibile pentru sprijin din partea FEIS, proiectele la scară redusă nu ar trebui descurajate să solicite finanțare din partea FEIS. În plus, sunt necesare măsuri suplimentare pentru a consolida asistența tehnică și pentru a promova FEIS în regiunile mai puțin dezvoltate și în cele în tranziție.
- (17) Platformele de investiții reprezintă un instrument esențial pentru a trata disfuncționalitățile pieței, în special cele legate de finanțarea de proiecte multiple, regionale sau sectoriale, inclusiv proiecte în domeniul eficienței energetice și proiecte transfrontaliere. De asemenea, este important să se încurajeze parteneriatele cu băncile sau instituțiile naționale de promovare, inclusiv pentru crearea de platforme de investiții. Cooperarea cu intermediarii financiari poate juca, de asemenea, un rol important în această privință. În acest context, BEI ar trebui, dacă este cazul, să delege evaluarea, selecția și monitorizarea de subproiecte la scară redusă intermediarilor financiari sau vehiculelor eligibile aprobate.
- (18) În cazul în care se delegă evaluarea, selecția și monitorizarea proiectelor la scară redusă intermediarilor financiari sau vehiculelor eligibile aprobate, Comitetul pentru investiții nu ar trebui să își rezerve dreptul de a aproba utilizarea garanției UE pentru subproiecte în cadrul unor astfel de operațiuni de finanțare și de investiții ale BEI, atunci când contribuția FEIS la asemenea subproiecte la scară redusă este inferioară unui anumit prag. Comitetul director al FEIS („Comitetul director”) ar trebui, după caz, să furnizeze orientări privind procedura care urmează să fie utilizată de Comitetul pentru investiții pentru evaluarea subproiectelor care depășesc acest prag.
- (19) Pe durata întregii perioade de investiții, pentru a permite FEIS să sprijine investițiile, Uniunea ar trebui să ofere garanția UE, care nu ar trebui să depășească în niciun moment 26 000 000 000 EUR și din care maximum 16 000 000 000 EUR ar trebui să fie disponibile înainte de 6 iulie 2018.
- (20) Se preconizează că, atunci când garanția UE este combinată cu cuantumul de 7 500 000 000 EUR care urmează a fi oferit de BEI, sprijinul din FEIS ar trebui să genereze investiții suplimentare în cuantum de 100 000 000 000 EUR din partea BEI și FEI. Potrivit previziunilor, cuantumul de 100 000 000 000 EUR sprijinit de FEIS va genera investiții suplimentare în economia reală de cel puțin 500 000 000 000 EUR până la sfârșitul anului 2020.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Programului-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020 și de abrogare a Deciziei nr. 1982/2006/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 104).

- (21) Pentru a se finanța o parte a contribuției bugetului general al Uniunii la fondul de garantare al UE pentru investițiile suplimentare care urmează a fi realizate, ar trebui efectuat un transfer din pachetul financiar disponibil pentru MIE prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 1316/2013, precum și din veniturile și rambursările aferente instrumentului de datorie al MIE și Fondului european 2020 pentru energie, schimbări climatice și infrastructură („Fondul Marguerite”). Transferurile din venituri și rambursări necesită o derogare de la articolul 140 alineatul (6) al doilea și al treilea paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, pentru a se autoriza utilizarea acestora de către un alt instrument.
- (22) Pe baza experienței dobândite grație investițiilor sprijinite de FEIS, valoarea țintă a fondului de garantare ar trebui stabilită la 35 % din totalul obligațiilor aferente garanției UE, pentru a se asigura astfel un nivel de protecție adecvat.
- (23) Dată fiind cererea excepțională de pe piață pentru finanțare din FEIS destinată IMM-urilor, cerere care este de așteptat să continue, ar trebui potențată componenta pentru IMM-uri a FEIS. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită întreprinderilor sociale și serviciilor sociale, inclusiv prin dezvoltarea și utilizarea unor instrumente noi, adecvate nevoilor și particularităților sectorului întreprinderilor sociale și serviciilor sociale.
- (24) BEI și FEI ar trebui să se asigure că beneficiarii finali, inclusiv IMM-urile, sunt conștienți de existența sprijinului din partea FEIS, pentru a se spori vizibilitatea garanției UE. O trimitere clară la FEIS ar trebui să fie inclusă în acordurile care prevăd sprijin din partea FEIS.
- (25) În vederea unei transparențe sporite a operațiunilor FEIS, Comitetul pentru investiții ar trebui să explice, în deciziile sale, care sunt făcute publice și accesibile, motivele pentru care consideră că o operațiune ar trebui să beneficieze de garanția UE, concentrându-se mai ales asupra îndeplinirii criteriului privind aditionalitatea. Tabelul comparativ al indicatorilor ar trebui făcut public imediat după semnarea unei operațiuni în cadrul garanției UE. Publicarea nu ar trebui să conțină informații sensibile din punct de vedere comercial.
- (26) Tabelul comparativ ar trebui utilizat în strictă conformitate cu prezentul regulament, precum și cu Regulamentul delegat (UE) 2015/1558 al Comisiei⁽²⁾ și cu anexa la acesta, ca un instrument independent și transparent de evaluare, cu ajutorul căruia Comitetul pentru investiții stabilește prioritățile în ceea ce privește utilizarea garanției UE pentru operațiuni care obțin punctaje și valoare adăugată mai mari. BEI ar trebui să calculeze *ex ante* punctajele și indicatorii și să monitorizeze rezultatele până la finalizarea proiectelor.
- (27) Pentru a îmbunătăți evaluarea proiectelor, Comitetul director ar trebui, în orientarea strategică a FEIS, să stabilească un scor minim pentru fiecare pilon din tabelul comparativ.
- (28) Dispozițiile relevante ale politicii Uniunii privind jurisdicțiile necooperante în scopuri fiscale sunt prevăzute în actele juridice ale Uniunii și în concluziile Consiliului, în special în anexa la concluziile din 8 noiembrie 2016, și în orice actualizări ulterioare.
- (29) Obligația de diligență în ceea ce privește operațiunile de finanțare și de investiții ale BEI în temeiul prezentului regulament ar trebui să includă o verificare aprofundată a conformității cu legislația Uniunii aplicabilă și cu standardele internaționale și ale Uniunii privind combaterea spălării banilor, lupta împotriva finanțării terorismului, a fraudei fiscale și a evitării obligațiilor fiscale. În plus, în cadrul raportării FEIS, BEI ar trebui să furnizeze informații, pentru fiecare țară, cu privire la conformitatea operațiunilor FEIS cu politica BEI și FEI privind jurisdicțiile necooperante, precum și lista intermediarilor cu care cooperează BEI și FEI.
- (30) Ar fi oportune anumite clarificări tehnice privind conținutul acordului referitor la gestionarea FEIS, la acordarea garanției UE și la instrumentele prevăzute de acord, inclusiv acoperirea riscului valutar în anumite situații. Acordul cu BEI referitor la gestionarea FEIS și la acordarea garanției UE ar trebui adaptat pentru a fi consecvent cu prezentul regulament.

(1) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

(2) Regulamentul delegat (UE) 2015/1558 al Comisiei din 22 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului, prin stabilirea unui tablou de bord al indicatorilor pentru aplicarea garanției UE (JO L 244, 19.9.2015, p. 20).

- (31) Deși obiectivul ei îl constituie completarea actualelor servicii de consultanță ale BEI și ale Comisiei, astfel încât să acționeze ca platformă unică de consultanță tehnică pentru finanțarea proiectelor în cadrul Uniunii, EIAH ar trebui îmbunătățită, iar activitățile ei ar trebui să se concentreze și asupra eforturilor active de diversificare sectorială și geografică a FEIS, de sprijinire a BEI și a băncilor sau instituțiilor naționale de promovare în inițierea și dezvoltarea de operațiuni, îndeosebi în regiunile mai puțin dezvoltate și în regiunile aflate în tranziție, precum și, dacă este necesar, de a contribui la structurarea cererii de sprijin din partea FEIS. EIAH ar trebui să se străduiască să încheie cel puțin un acord de cooperare cu o bancă sau instituție națională de promovare pentru fiecare stat membru. În statele membre în care nu există o bancă sau instituție națională de promovare, EIAH ar trebui să ofere, după caz, și la cererea statului membru în cauză, sprijin consultativ proactiv pentru înființarea unei astfel de bănci sau instituții. EIAH ar trebui să sprijine cu o atenție deosebită pregătirea proiectelor care implică două sau mai multe state membre și a proiectelor care contribuie la îndeplinirea obiectivelor COP 21. Totodată, EIAH ar trebui să contribuie activ la instituirea platformelor de investiții și să ofere sfaturi privind combinarea cu FEIS a altor surse de finanțare ale Uniunii. Ar trebui să se asigure o reprezentanță locală a EIAH, în cazurile în care este necesară, ținând seama de sistemele de sprijin existente, cu scopul de a oferi, pe teren, asistență concretă, proactivă și personalizată.
- (32) Semestrul european pentru coordonarea politicilor economice se bazează pe o analiză detaliată a planurilor statelor membre de reforme bugetare, macroeconomice și structurale și le oferă recomandări specifice fiecărei țări. În acest context, BEI ar trebui să informeze Comisia cu privire la constatările sale privind obstacolele și blocajele din calea investițiilor în statele membre, identificate atunci când se efectuează operațiuni de investiții care fac obiectul prezentului regulament. Comisia este invitată să țină seama de aceste constatări, printre altele, în lucrările sale întreprinse în contextul celui de-al treilea pilon al Planului de investiții.
- (33) Pentru a remedia disfuncționalitățile și lacunele pieței, pentru a stimula investiții suplimentare adecvate și pentru a promova echilibrul geografic și regional al operațiunilor sprijinite de FEIS, în urmărirea obiectivului de a promova creșterea economică, crearea de locuri de muncă și investițiile este necesară o abordare integrată și raționalizată. Costul finanțării FEIS ar trebui să contribuie la atingerea acestor obiective.
- (34) Pentru a promova obiectivele în materie de investiții prevăzute de Regulamentul (UE) 2015/1017, ar trebui încurajată, unde se poate, finanțarea mixtă cu fonduri existente, pentru a asigura un nivel adecvat de concurență în condițiile de finanțare a operațiunilor FEIS, inclusiv în ceea ce privește tarifarea operațiunilor.
- (35) În cazurile în care condițiile dificile de pe piața financiară ar împiedica realizarea unui proiect viabil sau dacă este necesar să se faciliteze crearea de platforme de investiții sau finanțarea de proiecte în sectoare sau domenii care se confruntă cu o disfuncționalitate semnificativă a pieței sau o situație a investițiilor sub nivelul optim, BEI și Comisia ar trebui să implementeze schimbări, în special legat de remunerarea garanției UE, cu scopul de a contribui la o reducere a costului finanțării operațiunii suportat de beneficiarul finanțării din partea BEI în cadrul FEIS, astfel încât să se faciliteze implementarea proiectului. Ar trebui depuse eforturi similare atunci când este necesar pentru a se asigura că FEIS sprijină proiecte la scară redusă. În cazul în care utilizarea unor intermediari la nivel local sau regional permite o scădere a costurilor suportate de FEIS pentru finanțarea proiectelor la scară redusă, ar trebui să se ia în considerare și această formă de utilizare.
- (36) Respectând nevoia de sustenabilitate financiară a FEIS, eforturile de a reduce costurile de finanțare ale operațiunilor FEIS în perioade în care situația pieței financiare este tensionată sau de a facilita crearea de platforme de investiții sau finanțarea de proiecte în sectoare sau domenii care se confruntă cu o disfuncționalitate semnificativă a pieței sau cu o situație a investițiilor sub nivelul optim, ar trebui coordonate cu alte resurse financiare ale Uniunii și instrumente disponibile mobilizate de Grupul BEI.
- (37) Prin urmare, Regulamentele (UE) nr. 1316/2013 și (UE) 2015/1017 ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) 2015/1017 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (4), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) platforme transfrontaliere, la care participă mai multe țări, regionale sau macroregionale, care reunesc parteneri din mai multe state membre, regiuni sau din țări terțe interesați de proiecte desfășurate într-o anumită zonă geografică;”.

2. Articolul 4 alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se modifică după cum urmează:

(i) punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) cuantumul, care nu este mai mic de 7 500 000 000 EUR în garanții sau lichidități, și condițiile contribuției financiare care urmează să fie furnizată de BEI prin intermediul FEIS;”;

(ii) punctul (iv) se înlocuiește cu următorul text:

„(iv) tarifarea operațiunilor în temeiul garanției UE, care trebuie să corespundă politicii de prețuri a BEI;”;

(iii) se adaugă următorul punct:

„(v) procedurile pentru a contribui, fără a aduce atingere Protocolului nr. 5 privind Statutul Băncii Europene de Investiții, anexat la Tratatul UE și la TFUE, și prerogativelor BEI prevăzute de respectivul statut, la o reducere a costului finanțării operațiunii suportat de beneficiarul finanțării din partea BEI în cadrul FEIS, în special prin modularea remunerării garanției UE, dacă este necesar, îndeosebi în cazurile în care condițiile dificile de pe piața financiară ar împiedica realizarea unui proiect viabil sau în care este necesar să se faciliteze crearea de platforme de investiții sau finanțarea de proiecte în sectoare sau domenii care se confruntă cu o disfuncționalitate semnificativă a pieței sau cu o situație a investițiilor sub nivelul optim, în măsura în care nu afectează semnificativ fondurile necesare pentru provizionarea Fondului de garantare;”;

(b) la litera (b), punctul (iii) se înlocuiește cu următorul text:

„(iii) o dispoziție conform căreia Comitetul director decide în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 7 alineatul (3);”;

(c) la litera (c), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) în conformitate cu articolul 11, norme detaliate referitoare la furnizarea garanției UE, inclusiv mecanismele sale privind acoperirea și acoperirea definită de către aceasta a portofoliilor de anumite tipuri de instrumente și respectivele evenimente care declanșează eventuale cereri de executare a garanției UE;”.

3. La articolul 5, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În sensul prezentului regulament, «adiționalitate» înseamnă sprijinul oferit de FEIS operațiunilor care abordează disfuncționalități ale pieței sau situații de investiții sub nivelul optim și care nu ar fi putut fi desfășurate în perioada în care poate fi utilizată garanția UE sau nu ar fi putut fi desfășurate, în aceeași măsură, de către BEI, FEI sau în temeiul instrumentelor financiare existente ale Uniunii, fără sprijinul FEIS. Proiectele susținute de FEIS sprijină atingerea obiectivelor generale stabilite la articolul 9 alineatul (2), se străduiesc să creeze locuri de muncă și creștere durabilă și au, de regulă, un profil de risc mai ridicat decât proiectele sprijinite prin operațiunile obișnuite ale BEI. În general, portofoliul FEIS are un profil de risc mai ridicat decât portofoliul de investiții sprijinit de BEI în conformitate cu politicile sale obișnuite de investiții înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Pentru o mai bună soluționare a disfuncționalităților pieței sau a situațiilor în care investițiile sunt sub nivelul optim și pentru a facilita, mai ales, utilizarea de platforme de investiții pentru proiectele la scară redusă, asigurându-se astfel complementaritatea și evitându-se în acest fel excluderea participanților de pe aceeași piață, activitățile speciale ale BEI sprijinite de FEIS au de preferință următoarele caracteristici în cazuri justificate corespunzător:

(a) prezintă caracteristici de subordonare și adoptă inclusiv o poziție de rang inferior față de alți investitori;

(b) participă la instrumente de partajare a riscurilor;

(c) prezintă caracteristici transfrontaliere demonstrabile;

(d) sunt expuse la riscuri specifice; sau

(e) prezintă alte aspecte descrise mai detaliat în secțiunea 3 litera (d) din anexa II.

Fără a aduce atingere cerinței privind respectarea definiției aditionalității, menționată la primul paragraf, următoarele elemente constituie indicații solide privind aditionalitatea:

- proiecte care atrag după sine un risc corespunzător activităților speciale ale BEI, astfel cum sunt definite la articolul 16 din Statutul BEI, mai ales dacă asemenea proiecte prezintă riscuri specifice țării, sectorului sau regiunii respective, îndeosebi de tipul celor întâlnite în regiuni mai puțin dezvoltate și în cele aflate în tranziție, și/sau dacă proiectele prezintă riscuri asociate cu inovarea, mai ales în cazul tehnologiilor de stimulare a creșterii economice, a sustenabilității și a productivității care nu și-au dovedit încă viabilitatea;
- proiecte care vizează o infrastructură fizică, inclusiv digitală, ce leagă două sau mai multe state membre sau extinderea de la un stat membru la alt stat membru sau la mai multe state membre a unei astfel de infrastructuri sau servicii aferente.”.

4. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Acordul privind FEIS prevede că FEIS trebuie să sprijine proiecte care vizează corectarea unor disfuncționalități ale pieței sau situații sub nivelul optim în ceea ce privește investițiile și care.”;

- (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul operațiunilor desfășurate de BEI și FEI prin intermediari financiari, anvergura proiectelor eligibile pentru sprijin FEIS nu este limitată. Pentru a garanta că sprijinul acordat de FEIS acoperă și proiecte la scară redusă, BEI și FEI extind, dacă este necesar și pe cât posibil, cooperarea cu băncile sau instituțiile naționale de promovare și susțin posibilitățile oferite, inclusiv prin facilitarea creării de platforme de investiții.”

5. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

- (a) se introduce următorul alineat:

„(1a) Toate instituțiile și organismele implicate în structurile de conducere ale FEIS depun eforturi pentru asigurarea echilibrului de gen în cadrul organismelor de conducere relevante ale FEIS.”;

- (b) la alineatul (3), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Comitetul director este format din cinci membri: trei numiți de Comisie, unul numit de BEI și un expert numit ca membru fără drept de vot de către Parlamentul European. Expertul respectiv nu poate solicita sau accepta instrucțiuni din partea instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii, a guvernului vreunui stat membru sau a oricărui alt organism public sau privat și acționează cu deplină independență. Expertul își îndeplinește atribuțiile în mod imparțial și în interesul FEIS.

Comitetul director își alege un președinte din rândul membrilor săi cu drept de vot pentru un mandat fix de trei ani, care poate fi prelungit o singură dată. Comitetul director discută cu toți membrii și ține cont în cea mai mare măsură posibilă de pozițiile lor. În cazul în care membrii nu pot ajunge la o poziție convergentă, Comitetul director ia deciziile prin vot unanim al membrilor săi cu drept de vot. Procesele-verbale ale reuniunilor Comitetului director prezintă pe larg pozițiile tuturor membrilor.

Procesele-verbale detaliate ale reuniunilor Comitetului director sunt publicate de îndată ce sunt aprobate de acesta. Parlamentul European este informat imediat cu privire la publicarea acestora.”;

- (c) la alineatul (5), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Directorul executiv este asistat de un director executiv adjunct. Directorul executiv și directorul executiv adjunct participă la reuniunile Comitetului director în calitate de observatori. Trimestrial, directorul executiv prezintă Comitetului director rapoarte privind activitățile FEIS.”;

- (d) la alineatul (8), al treilea paragraf se modifică după cum urmează:

- (i) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) politici climatice, protecția și gestionarea mediului.”;

- (ii) se adaugă următoarea literă:

„(l) agricultură, silvicultură, pescuit, acvacultură sustenabile și alte elemente ale bioeconomiei în sens mai larg.”;

(e) la alineatul (10), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Fiecare membru al Comitetului pentru investiții comunică fără întârziere Comitetului director, directorului executiv și directorului executiv adjunct toate informațiile necesare pentru verificarea continuă a absenței oricărui conflict de interese.”;

(f) la alineatul (11) se adaugă următoarea teză:

„Directorului executiv îi revine răspunderea de a informa Comitetul director în legătură cu orice astfel de încălcare despre care ia cunoștință, precum și de a propune măsuri adecvate și de a monitoriza aplicarea acestora. Directorul executiv își exercită obligația de diligență cu privire la potențialele conflicte de interese în care ar putea fi implicat vreun membru al Comitetului pentru investiții.”;

(g) alineatul (12) se modifică după cum urmează:

(i) a doua teză din al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Deciziile prin care se aprobă utilizarea garanției UE se publică, sunt accesibile și includ motivarea deciziei, concentrându-se mai ales asupra îndeplinirii criteriului privind aditionalitatea. Deciziile fac referire, de asemenea, la evaluarea globală care se bazează pe tabelul comparativ al indicatorilor menționat la alineatul (14). Publicarea nu conține informații sensibile din punct de vedere comercial. În sprijinul luării unei decizii, Comitetul pentru investiții utilizează documentația furnizată de BEI.

Tabelul comparativ, un instrument ce permite Comitetului pentru investiții să stabilească prioritățile în privința utilizării garanției UE pentru operațiuni care prezintă punctaje și valoare adăugată mai mari, se pune la dispoziția publicului după semnarea unui proiect. Publicarea nu conține informații sensibile din punct de vedere comercial.

Părțile sensibile din punct de vedere comercial ale deciziilor Comitetului pentru investiții se transmit de către BEI Parlamentului European, la cerere, cu respectarea unor cerințe stricte de confidențialitate.”;

(ii) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„BEI prezintă, de două ori pe an, Parlamentului European, Consiliului și Comisiei o listă ce conține toate deciziile adoptate de Comitetul pentru investiții, precum și tabelele comparative aferente tuturor acestor decizii. Lista este prezentată cu respectarea unor cerințe de confidențialitate stricte.”;

(h) alineatul (14) se înlocuiește cu următorul text:

„(14) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 alineatele (1), (2),(3) și (5) pentru a completa prezentul regulament prin întocmirea unui tabel comparativ al indicatorilor, ce urmează să fie folosit de Comitetul pentru investiții pentru a asigura evaluarea independentă și transparentă a utilizării potențiale și reale a garanției UE. Actele delegate respective se elaborează în strânsă cooperare cu BEI.

În cadrul orientării strategice a FEIS, Comitetul director stabilește un punctaj minim pentru fiecare pilon din tabelul comparativ, cu scopul de a îmbunătăți evaluarea proiectelor.

Pe baza unei cereri din partea BEI, Comitetul director poate autoriza Comitetul pentru investiții să examineze un proiect al cărui punctaj la oricare dintre piloni este sub punctajul minim atunci când, potrivit concluziilor evaluării globale cuprinse în tabelul comparativ, operațiunea din cadrul proiectului respectiv ar trata o disfuncționalitate semnificativă a pieței sau ar prezenta un nivel ridicat de aditionalitate.”

6. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Garanția UE se acordă pentru operațiuni de finanțare și de investiții ale BEI, aprobate de Comitetul pentru investiții, sau pentru finanțare ori garanții către FEI, pentru a efectua operațiuni de finanțare și de investiții ale BEI în conformitate cu articolul 11 alineatul (3).

După caz, BEI delegă evaluarea, selecția și monitorizarea subproiectelor la scară redusă intermediarilor financiari sau vehiculelor eligibile aprobate, în special platformelor de investiții și băncilor sau instituțiilor naționale de promovare, cu scopul de a crește și a facilita accesul la finanțare pentru proiectele la scară redusă. În pofida celui de al treilea paragraf de la alineatul (5) din prezentul articol, Comitetul pentru investiții nu își păstrează dreptul de a aproba utilizarea garanției UE pentru subproiecte delegate intermediarilor financiari sau vehiculelor eligibile aprobate în cazul în care contribuția FEIS la astfel de subproiecte este mai mică de 3 000 000 EUR. Dacă este necesar, Comitetul director va oferi orientări cu privire la procedura prin care Comitetul pentru investiții decide în legătură cu utilizarea garanției UE pentru subproiecte, în cazul cărora contribuția FEIS este egală sau mai mare de 3 000 000 EUR.

Operațiunile în cauză sunt conforme cu politicile Uniunii și sprijină oricare dintre următoarele obiective generale:";

(ii) la litera (c), se adaugă următorul punct:

„(iv) infrastructura feroviară, alte proiecte feroviare, precum și porturile maritime;"

(iii) la litera (e), se adaugă următoarele puncte:

„(ia) tehnologia blockchain;

(ib) internetul obiectelor;

(ic) infrastructuri de securitate cibernetică și de protecție a rețelelor;"

(iv) litera (g) se modifică după cum urmează:

— punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) industriile culturale și creative, pentru care urmează să se autorizeze mecanisme financiare specifice acestui sector, în interacțiune cu programul Europa creativă, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1295/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și cu Mecanismul de garantare pentru sectoarele culturale și creative instituit prin regulamentul menționat, în scopul de a furniza împrumuturi adecvate scopului urmărit destinate respectivelor industrii.

(*) Regulamentul (UE) nr. 1295/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind instituirea programului Europa creativă (2014-2020) și de abrogare a Deciziilor nr. 1718/2006/CE, nr. 1855/2006/CE și nr. 1041/2009/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 221).";

— punctul (v) se înlocuiește cu următorul text:

„(v) infrastructuri sociale, servicii sociale, economia socială și a solidarității;"

(v) se adaugă următoarele litere:

„(h) agricultura, silvicultura, pescuitul, acvacultura sustenabile și alte elemente ale bioeconomiei în sens mai larg;

(i) potrivit cerințelor prezentului regulament, în cazul regiunilor mai puțin dezvoltate și al regiunilor în tranziție enumerate în anexele I și II la Decizia de punere în aplicare 2014/99/UE a Comisiei (*), alte industrii și servicii eligibile pentru sprijin din partea BEI.

(*) Decizia de punere în aplicare 2014/99/UE a Comisiei din 18 februarie 2014 de stabilire a listei regiunilor eligibile pentru finanțare din Fondul european de dezvoltare regională și din Fondul social european și a statelor membre eligibile pentru finanțare din Fondul de coeziune pentru perioada 2014-2020 (JO L 50, 20.2.2014, p. 22).";

(vi) se adaugă următorul paragraf:

„Recunoscând natura bazată pe cerere a FEIS, BEI își propune ca cel puțin 40 % din finanțarea din FEIS în cadrul componentei pentru infrastructură și inovare să sprijine elementele din proiecte care contribuie la politicile climatice, în conformitate cu angajamentele asumate în cadrul celei de a 21-a Conferințe a părților la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (COP 21). Finanțarea FEIS pentru IMM-uri și întreprinderile mici cu capitalizare medie nu este inclusă în acest calcul. BEI își utilizează metodologia convenită la nivel internațional pentru a identifica aceste componente ale proiectelor de acțiune în domeniul climei sau modul de repartizare a costurilor. În acest scop, dacă este necesar, Comitetul director oferă îndrumări detaliate.";

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Perioada de investiții în care poate fi acordată garanția UE cu scopul de a sprijini operațiunile de finanțare și de investiții care fac obiectul prezentului regulament durează până la:

(a) 31 decembrie 2020, pentru operațiunile BEI pentru care s-a semnat un contract între BEI și beneficiar sau intermediarul financiar înainte de 31 decembrie 2022;

(b) 31 decembrie 2020, pentru operațiunile FEI pentru care s-a semnat un contract între FEI și intermediarul financiar înainte de 31 decembrie 2022.”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Dacă este necesar și în măsura în care este posibil, BEI cooperează cu băncile sau instituțiile naționale de promovare și cu platformele de investiții.”;

(d) la alineatul (5), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comitetul pentru investiții poate decide să își rezerve dreptul de a aproba proiectele noi înaintate de intermediarii financiari sau în cadrul vehiculelor eligibile aprobate.”

7. La articolul 10 alineatul (2), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) împrumuturi ale BEI, garanții, contragarantii, instrumente de pe piața de capital, orice altă formă de finanțare sau instrument de îmbunătățire a condițiilor de creditare, inclusiv datoria subordonată, participării la capital sau la cvasicapital, inclusiv în favoarea băncilor sau instituțiilor naționale de promovare, a platformelor sau a fondurilor de investiții.”;

8. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Garanția UE nu depășește în niciun caz 26 000 000 000 EUR, din care o parte se poate alocă pentru finanțarea sau garanțiile acordate FEI de către BEI în conformitate cu alineatul (3). Plățile totale nete de la bugetul general al Uniunii efectuate în baza garanției UE nu depășesc 26 000 000 000 EUR și nu depășesc 16 000 000 000 EUR anterior datei de 6 iulie 2018.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care BEI acordă FEI finanțare sau garanții pentru a efectua operațiuni de finanțare și de investiții ale BEI, garanția UE prevede o garanție integrală pentru o asemenea finanțare sau garanție până la o limită inițială de 6 500 000 000 EUR, cu condiția ca BEI să furnizeze treptat finanțare sau garanții în cuantum de cel puțin 4 000 000 000 EUR, fără acoperire de către garanția UE. Fără a aduce atingere alineatului (1), limita de 6 500 000 000 EUR poate fi ajustată, după caz, de către Comitetul director până la cel mult 9 000 000 000 EUR, fără ca BEI să aibă obligația să ofere sume echivalente ce depășesc cuantumul de 4 000 000 000 EUR.”;

(c) la alineatul (6), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) în cazul instrumentelor de datorie menționate la articolul 10 alineatul (2) litera (a):

(i) principalul și toate dobânzile și sumele datorate BEI, dar care nu au fost primite de aceasta în conformitate cu condițiile operațiunilor de finanțare până la data la care se înregistrează neplata; în cazul datoriei subordonate, o amânare, o reducere sau o ieșire forțată se consideră un eveniment de nerambursare;

(ii) pierderile generate de fluctuațiile unor valute altele decât euro pe piețe pe care posibilitățile de acoperire a riscului pe termen lung sunt limitate;

(b) în cazul investițiilor de capital sau de cvasicapital menționate la articolul 10 alineatul (2) litera (a), sumele investite și costurile de finanțare conexe, precum și pierderile rezultate din fluctuațiile unor valute altele decât euro.”;

9. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Sumele cu care este alimentat fondul de garantare, menționate la alineatul (2), se utilizează pentru a atinge un nivel corespunzător („valoarea-țintă”) care să reflecte valoarea totală a obligațiilor aferente garanției UE. Valoarea-țintă este de 35 % din totalul obligațiilor aferente garanției UE.”;

(b) alineatele (7)-(10) se înlocuiesc cu următorul text:

„(7) După 1 iulie 2018, dacă, în urma unor cereri de executare a garanției UE, nivelul fondului de garantare scade sub 50 % din valoarea-țintă sau ar putea, potrivit unei evaluări a riscurilor efectuate de Comisie, să scadă sub nivelul respectiv în cel mult un an, Comisia prezintă un raport referitor la orice măsuri excepționale care ar putea fi necesare.

(8) În urma unei cereri de executare a garanției UE, sumele prevăzute la alineatul (2) literele (b) și (d) de la prezentul articol care alimentează fondul de garantare după atingerea valorii-țintă sunt utilizate în limitele perioadei de investiție prevăzute la articolul 9 pentru a reface garanția UE la valoarea sa întreagă.

(9) Sumele care alimentează fondul de garantare prevăzute la alineatul (2) litera (c) sunt utilizate pentru a reface garanția UE la valoarea sa întreagă.

(10) În cazul în care garanția UE este restabilită integral la o valoare de 26 000 000 000 EUR, orice sumă din fondul de garantare în plus față de valoarea-țintă se plătește la bugetul general al Uniunii și constituie venit alocat intern, în conformitate cu articolul 21 alineatul (4) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, pentru orice linie bugetară care ar fi putut fi utilizată ca sursă de realocare către fondul de garantare.”

10. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Acest sprijin include acordarea unui sprijin specific privind utilizarea asistenței tehnice pentru structurarea proiectelor, privind utilizarea unor instrumente financiare inovatoare, utilizarea parteneriatelor de tip public-privat și, după caz, furnizarea de informații privind chestiunile relevante legate de dreptul Uniunii, ținând cont de specificul și de nevoile statelor membre în care piețele financiare sunt mai puțin dezvoltate, precum și de situația din diferite sectoare.”;

(ii) la al doilea paragraf, se adaugă următoarea teză:

„De asemenea, EIAH sprijină pregătirea proiectelor din domeniul politicilor climatice și din cel al economiei circulare sau a componentelor unor astfel de proiecte, în special în contextul COP 21, pregătirea proiectelor din sectorul digital, precum și pregătirea proiectelor menționate la articolul 5 alineatul (1) al treilea paragraf a doua liniuță.”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) mobilizarea cunoștințelor locale pentru a facilita sprijinul FEIS în întreaga Uniune și contribuția activă, ori de câte ori este posibil, la îndeplinirea obiectivului de diversificare sectorială și geografică al FEIS menționat în anexa II secțiunea 8, prin sprijinirea inițierii și dezvoltării de operațiuni de către BEI și de către băncile sau instituțiile naționale de promovare, în special în regiunile mai puțin dezvoltate și în regiunile în tranziție, precum și, dacă este necesar, printr-o contribuție la structurarea cererii de sprijin din partea FEIS.”;

(ii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) furnizarea de sprijin consultativ proactiv, dacă este necesar, printr-o reprezentanță locală, cu privire la instituirea platformelor de investiții, în special a platformelor de investiții transfrontaliere și macroregionale în care sunt implicate mai multe state membre și/sau regiuni.”;

(iii) se adaugă următoarele dispoziții:

„(f) utilizarea potențialului de a atrage și de a finanța proiecte la scară redusă, inclusiv prin intermediul platformelor de investiții;

(g) furnizarea de sprijin consultativ privind combinarea cu FEIS a altor surse de finanțare ale Uniunii, precum fondurile structurale și de investiții europene, Orizont 2020 și Mecanismul pentru interconectarea Europei instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1316/2013, cu scopul de a soluționa problemele practice legate de utilizarea unor astfel de surse de finanțare combinate;

(h) furnizarea de sprijin proactiv pentru a promova și a încuraja operațiunile menționate la articolul 8 primul paragraf litera (b).”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Pentru a îndeplini obiectivul prevăzut la alineatul (1) și pentru a facilita furnizarea de sprijin consultativ la nivel local, EIAH vizează să utilizeze expertiza BEI, a Comisiei, a băncilor sau instituțiilor naționale de promovare și a autorităților de management al fondurilor structurale și de investiții europene.”;

(d) se introduce următorul alineat:

„(5a) BEI propune promotorilor de proiecte care solicită finanțare din partea BEI, în special în cazul proiectelor la scară redusă, să prezinte EIAH proiectele lor pentru a îmbunătăți, după caz, pregătirea proiectelor respective și/sau pentru a permite evaluarea posibilității de a grupa proiectele prin intermediul unor platforme de investiții. De asemenea, aceasta informează promotorii de proiecte cărora finanțarea BEI le-a fost refuzată sau care se confruntă cu lipsa fondurilor în pofida unei posibile finanțări din partea BEI, despre posibilitatea includerii proiectelor lor în cadrul Portalului european pentru proiecte de investiții.”;

(e) la alineatul (6), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Cooperarea dintre EIAH, pe de o parte, și o bancă sau instituție națională de promovare, o instituție financiară internațională ori o instituție sau o autoritate de management, inclusiv cele care acționează în calitate de consultant la nivel național, având experiență relevantă pentru EIAH, pe de altă parte, poate lua forma unui parteneriat contractual. EIAH depune eforturi în vederea încheierii a cel puțin unui acord de cooperare cu o bancă sau instituție națională de promovare pentru fiecare stat membru. În statele membre în care nu există o bancă sau instituție națională de promovare, EIAH oferă, după caz și la cererea statului membru în cauză, sprijin consultativ proactiv pentru înființarea unei astfel de bănci sau instituții.”;

(f) se introduce următorul alineat:

„(6a) Pentru a obține o vastă acoperire geografică a serviciilor de consiliere pe teritoriul Uniunii și pentru a mobiliza cu succes cunoștințele locale cu privire la FEIS, se asigură o reprezentanță locală a EIAH acolo unde este necesar, ținând seama de sistemele de sprijin existente, cu scopul de a oferi pe teren asistență concretă, proactivă și personalizată. Reprezentanța locală a EIAH se instituie în special în statele membre sau în regiunile care se confruntă cu dificultăți de elaborare a proiectelor în cadrul FEIS. EIAH sprijină transferul de cunoștințe la nivel regional și local în vederea creării capacităților și expertizei regionale și locale.”;

(g) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Din bugetul general al Uniunii se alocă o sumă de referință anuală de 20 000 000 EUR pentru a contribui la acoperirea costurilor operațiunilor EIAH până la 31 decembrie 2020 pentru serviciile menționate la alineatul (2), în măsura în care costurile respective nu sunt acoperite din suma rămasă din încasările provenite din taxele menționate la alineatul (4).”

11. La articolul 16, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) BEI, în cooperare cu FEI dacă este cazul, transmite semestrial un raport Comisiei cu privire la operațiunile de finanțare și de investiții ale BEI care fac obiectul prezentului regulament. Raportul include o evaluare a respectării cerințelor privind utilizarea garanției UE, precum și a principalilor indicatori de performanță menționați la articolul 4 alineatul (2) litera (f) punctul (iv). Raportul cuprinde, de asemenea, date statistice, financiare și contabile despre fiecare operațiune de finanțare și de investiții a BEI, precum și date agregate. Raportul include de asemenea, o dată pe an, informații privind obstacolele cu care s-a confruntat BEI atunci când a efectuat operațiuni de investiții ce fac obiectul prezentului regulament.”

12. Articolul 17 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) La cererea Parlamentului European sau a Consiliului, președintele Comitetului director și directorul executiv raportează cu privire la performanța FEIS în fața instituției solicitante, inclusiv prin participarea la o audiere în fața Parlamentului European, la cererea acestuia. În plus, la cererea Parlamentului European sau a Consiliului, directorul executiv raportează instituției solicitante cu privire la activitatea Comitetului pentru investiții.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Președintele Comitetului director și directorul executiv răspund verbal sau în scris la întrebările adresate FEIS de Parlamentul European sau Consiliu, în termen de cel mult cinci săptămâni de la data primirii întrebărilor. În plus, directorul executiv răspunde verbal sau în scris Parlamentului European sau Consiliului la întrebările privind activitatea Comitetului pentru investiții.”

13. Articolul 18 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Atât înainte de prezentarea unei noi propuneri în contextul cadrului financiar multianual care începe în 2021, cât și la sfârșitul perioadei de investiții, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport conținând o evaluare independentă a aplicării prezentului regulament, care include:

- (a) o evaluare a funcționării FEIS, a utilizării garanției UE și a funcționării EIAH;
- (b) o evaluare a faptului că FEIS reprezintă o bună utilizare a resurselor din bugetul general al Uniunii, dacă mobilizează capital privat la un nivel suficient și dacă atrage investiții private;
- (c) o evaluare a faptului că menținerea unui mecanism de sprijinire a investițiilor este utilă din punct de vedere macroeconomic;
- (d) o evaluare, la sfârșitul perioadei de investiții, a aplicării procedurii prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (a) punctul (v).”;

(b) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Ținând seama în mod corespunzător de primul raport care conține o evaluare independentă, astfel cum se menționează la alineatul (6), Comisia, dacă este cazul, prezintă o propunere legislativă însoțită de o finanțare adecvată în temeiul cadrului financiar multianual care începe în 2021.”;

(c) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Rapoartele menționate la alineatul (6) din prezentul articol includ o evaluare referitoare la utilizarea tabelului comparativ menționat la articolul 7 alineatul (14) și în Anexa II, în special în ceea ce privește caracterul adecvat al fiecărui pilon și rolul lor în cadrul evaluării. Rapoartele sunt însoțite de o propunere de revizuire a actului delegat menționat la articolul 7 alineatul (14), în cazul în care acest lucru este adecvat și justificat corespunzător prin prisma constatărilor.”

14. La articolul 19, se adaugă următorul alineat:

„BEI și FEI informează sau obligă intermediarii financiari să informeze beneficiarii finali, inclusiv IMM-urile, în legătură cu existența sprijinului FEIS, asigurându-se că informațiile sunt vizibile în acordul relevant prin care se acordă sprijin FEIS, în special în cazul IMM-urilor, contribuind astfel la creșterea gradului de informare publică și a vizibilității.”

15. La articolul 20, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În sensul alineatului (1) din prezentul articol, Curții de Conturi i se acordă, la solicitarea sa și conform articolului 287 alineatul (3) din TFUE, accesul deplin la orice document sau informație necesare pentru a-și executa sarcina.”

16. La articolul 22, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prin operațiunile de finanțare și de investiții care fac obiectul prezentului regulament, BEI și FEI respectă legislația Uniunii aplicabilă, precum și standardele Uniunii și cele convenite la nivel internațional și, în consecință, nu sprijină proiecte în temeiul prezentului regulament care contribuie la spălarea de bani, finanțarea terorismului, evitarea obligațiilor fiscale, fraudă fiscală sau evaziunea fiscală.

În plus, BEI și FEI nu desfășoară operațiuni noi sau reînnoite cu entități înregistrate sau stabilite în jurisdicțiile enumerate în cadrul politicii relevante a Uniunii privind jurisdicțiile necooperante, ori care sunt identificate ca țări terțe cu grad înalt de risc în sensul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului (*), ori care nu respectă în mod efectiv standardele fiscale ale Uniunii sau cele convenite la nivel internațional referitoare la transparență și la schimbul de informații.

Atunci când încheie acorduri cu intermediarii financiari, BEI și FEI transpun cerințele prevăzute la prezentul articol în acordurile relevante și solicită intermediarilor financiari să raporteze cu privire la respectarea acestor cerințe.

BEI și FEI își revizuiesc politicile privind jurisdicțiile necooperante cel târziu după adoptarea listei Uniunii cu jurisdicțiile necooperante în scopuri fiscale.

Ulterior, BEI și FEI prezintă anual un raport Parlamentului European și Consiliului referitor la punerea în aplicare a politicilor lor privind jurisdicțiile necooperante, în legătură cu operațiunile de finanțare și de investiții ale FEIS, inclusiv informații pentru fiecare țară în parte și o listă a intermediarilor cu care cooperează.

(*) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).”

17. La articolul 23 alineatul (2) primul paragraf, prima și a doua teză se înlocuiesc cu următorul text:

„Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 7 alineatele (13) și (14) se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 4 iulie 2015. Comisia prezintă un raport cu privire la delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei respective de cinci ani.”

18. Anexa II se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pachetul financiar de punere în aplicare aferent MIE pentru perioada 2014-2020 este de 30 192 259 000 EUR în prețuri curente. Această sumă se distribuie după cum urmează:

(a) sectorul transporturilor: 24 050 582 000 EUR, din care 11 305 500 000 EUR se transferă din Fondul de coeziune pentru a fi cheltuiți, în conformitate cu prezentul regulament, doar în statele membre eligibile pentru finanțare din Fondul de coeziune;

(b) sectorul telecomunicațiilor: 1 066 602 000 EUR;

(c) sectorul energetic: 5 075 075 000 EUR.

Aceste sume nu aduc atingere aplicării mecanismului de flexibilitate prevăzut în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).”

2. La articolul 14, se adaugă următoarele alineate:

„(5) Prin derogare de la articolul 140 alineatul (6) al doilea și al treilea paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, veniturile și rambursările din instrumentele financiare instituite în temeiul prezentului regulament, precum și din instrumentele financiare instituite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 680/2007 care au fuzionat cu instrumente financiare instituite în temeiul prezentului regulament în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, reprezintă, până la un quantum maxim de 125 000 000 EUR, venituri alocate interne în sensul articolului 21 alineatul (4) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 pentru Fondul european pentru investiții strategice, instituit prin Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(6) Prin derogare de la articolul 140 alineatul (6) al doilea și al treilea paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, veniturile și rambursările din Fondul european 2020 pentru energie, schimbări climatice și infrastructură („Fondul Marguerite”), instituit în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 680/2007, reprezintă, până la un quantum maxim de 25 000 000 EUR, venituri alocate interne în sensul articolului 21 alineatul (4) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 pentru Fondul european pentru investiții strategice instituit prin Regulamentul (UE) 2015/1017.

(*) Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 iunie 2015 privind Fondul european pentru investiții strategice, Platforma europeană de consiliere în materie de investiții și Portalul european de proiecte de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1291/2013 și (UE) nr. 1316/2013 – Fondul european pentru investiții strategice (JO L 169, 1.7.2015, p. 1).”

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 13 decembrie 2017.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

M. MAASIKAS

ANEXĂ

Anexa II la Regulamentul (UE) 2015/1017 se modifică după cum urmează:

1. Secțiunea 2 se modifică după cum urmează:

(a) la litera (b), se adaugă următoarele paragrafe:

„Acordarea de sprijin din FEIS pentru autostrăzi se limitează la investiții private și/sau publice privind:

- transporturi în țări beneficiare ale fondurilor de coeziune, în regiuni mai puțin dezvoltate sau în proiecte de transport transfrontaliere;
- modernizarea, menținerea sau îmbunătățirea siguranței rutiere, dezvoltarea dispozitivelor aferente sistemelor de transport inteligent (STI) sau garantarea integrității și a standardelor autostrăzilor existente din rețeaua de transport transeuropeană, în special zonele de parcare în condiții de siguranță, stațiile de alimentare cu combustibili alternativi ecologici și sistemele de încărcare cu energie electrică;
- sprijinirea finalizării rețelei de transport transeuropene până în 2030.

Acordarea sprijinului FEIS este, de asemenea, posibilă în mod explicit pentru întreținerea și modernizarea infrastructurii de transport existente.”;

(b) la litera (c), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„În acest context, se preconizează că BEI va furniza finanțare în cadrul FEIS în scopul realizării unor investiții publice sau private în cuantum total de cel puțin 500 000 000 000 EUR, inclusiv finanțarea mobilizată prin FEI în cadrul operațiunilor FEIS legate de instrumentele menționate la articolul 10 alineatul (2) litera (b), prin băncile sau instituțiile naționale de promovare și prin accesul sporit la finanțare al entităților cu până la 3 000 de angajați.”

2. În secțiunea 3, se adaugă următoarele dispoziții:

„(d) prezența uneia sau mai multora dintre următoarele caracteristici ar duce, în mod normal, la clasificarea operațiunilor în categoria activităților speciale ale BEI:

- subordonare în raport cu alți creditori, inclusiv băncile sau instituțiile naționale de promovare și creditorii privați;
- participare la instrumente de partajare a riscurilor în care poziția asumată expune BEI la niveluri de risc ridicate;
- expunere la riscuri specifice, precum riscurile specifice țării, sectorului sau regiunii respective, îndeosebi riscurile întâlnite în regiuni mai puțin dezvoltate și în regiuni aflate în tranziție și/sau riscurile asociate cu inovarea, mai ales în cazul tehnologiilor de stimulare a creșterii economice, a sustenabilității și a productivității care nu și-au dovedit încă viabilitatea;
- caracteristici legate de capital, precum plățile legate de performanță; sau
- alte aspecte identificabile care generează un risc de expunere sporit potrivit orientărilor BEI privind riscul de credit, precum riscul de contraparte, securitatea limitată și recurgerea numai la activele de proiect pentru rambursare.”;

3. În secțiunea 5, se adaugă următoarea teză:

„Tabelul comparativ este publicat imediat după semnarea unei operațiuni în cadrul garanției UE, informațiile sensibile din punct de vedere comercial fiind excluse.”

4. Secțiunea 6 se modifică după cum urmează:

(a) litera (b) se modifică după cum urmează:

(i) la prima liniuță, prima și a doua teză se înlocuiesc cu următorul text:

„Pentru operațiunile legate de datorie, BEI sau FEI efectuează o evaluare a riscurilor standard, care implică calculul probabilității de nerambursare și al ratei de recuperare. Pe baza acestor parametri, BEI sau FEI cuantifică riscul pentru fiecare operațiune.”;

(ii) la a doua liniuță, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Fiecărei operațiuni legate de datorie i se atribuie o clasificare în funcție de risc (Clasificarea operațiunilor de împrumut) conform sistemului BEI sau FEI de clasificare a împrumuturilor.”;

(iii) la a treia liniuță, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Proiectele sunt viabile din punct de vedere economic și tehnic, iar finanțarea BEI este structurată conform principiilor bunei gestiuni bancare și respectă principiile gestionării riscurilor ridicate stabilite de BEI sau FEI în orientările sale interne.”;

(iv) a patra liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„Costul produselor legate de datorie se stabilește în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) punctul (iv).”;

(b) litera (c) se modifică după cum urmează:

(i) la prima liniuță, a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a se stabili dacă o operațiune implică sau nu riscuri de capital, indiferent de forma sa juridică și de nomenclatură, se recurge la evaluarea standard a BEI sau a FEI.”;

(ii) la a doua liniuță, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Operațiunile BEI legate de capital se realizează în conformitate cu normele și procedurile interne ale BEI sau ale FEI.”;

(iii) a treia liniuță se înlocuiește cu textul următor:

„Costul investițiilor de capital se stabilește în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) punctul (iv).”

5. În secțiunea 7, la litera (c) se elimină cuvântul „inițiale”.

6. Secțiunea 8 se modifică după cum urmează:

(a) la primul paragraf, din a doua teză se elimină cuvântul „inițiale”;

(b) la litera (a) primul paragraf, din prima teză se elimină cuvântul „inițiale”;

(c) la litera (b), din prima teză se elimină cuvântul „inițiale”.

—

Declarația Comisiei privind majorarea cu 225 de milioane EUR a programului aferent Mecanismului pentru interconectarea Europei

Ca urmare a acordului politic dintre Parlamentul European și Consiliu privind finanțarea FEIS 2.0, o sumă în valoare de 275 de milioane EUR va fi realocată pornind de la instrumentele financiare ale MIE, reprezentând o reducere de 225 de milioane EUR în comparație cu propunerea Comisiei.

Comisia confirmă că programarea financiară va fi revizuită pentru a reflecta majorarea cu 225 de milioane EUR aferentă programului MIE.

În cadrul procedurilor bugetare anuale pentru anii 2019-2020, Comisia va face propunerile necesare pentru a asigura alocarea optimă a acestei sume în cadrul programului MIE.

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2017/2397 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 12 decembrie 2017

privind recunoașterea calificărilor profesionale în domeniul navigației interioare și de abrogare a Directivelor 91/672/CEE și 96/50/CE ale Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directivele 91/672/CEE ⁽³⁾ și 96/50/CE ⁽⁴⁾ ale Consiliului reprezintă primii pași realizați în direcția armonizării și recunoașterii calificărilor profesionale pentru membrii de echipaj în domeniul navigației interioare.
- (2) Cerințele pentru membrii de echipaj ce navighează pe fluviul Rin nu intră în domeniul de aplicare al Directivelor 91/672/CEE și 96/50/CE și sunt stabilite de Comisia Centrală pentru Navigația pe Rin (CCNR), în conformitate cu Regulamentele privind personalul navigant de pe Rin.
- (3) Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ se aplică ocupațiilor din domeniul navigației interioare, altele decât cea de comandant de navă. Recunoașterea reciprocă a diplomelor și a certificatelor în temeiul Directivei 2005/36/CE nu este însă pe deplin adaptată în cazul activităților transfrontaliere regulate și frecvente aferente ocupațiilor din domeniul navigației interioare existente mai ales pe căile navigabile interioare conectate la căile navigabile interioare ale unui alt stat membru.
- (4) Un studiu de evaluare efectuat de Comisie în 2014 a scos în evidență faptul că limitarea domeniului de aplicare al Directivelor 91/672/CEE și 96/50/CE la comandanții de navă și lipsa de recunoaștere automată pe Rin a brevetelor comandanților de navă eliberate în conformitate cu respectivele directive împiedică mobilitatea membrilor de echipaj în domeniul navigației interioare.
- (5) Pentru a facilita mobilitatea și pentru a asigura siguranța navigației, precum și pentru a asigura protecția vieților omenești și a mediului, este esențial ca membrii echipajului de punte, și în special persoanele responsabile în situații de urgență la bordul navelor de pasageri și persoanele implicate în buncherajul navelor alimentate cu gaz natural lichefiat, să dețină certificate care să le ateste calificările. Pentru o aplicare eficace, aceste persoane ar trebui să aibă asupra lor certificatele respective atunci când își exercită ocupația. Considerațiile respective sunt valabile în egală măsură în cazul persoanelor tinere, pentru care este important ca securitatea și sănătatea lor la locul de muncă să fie protejate în conformitate cu Directiva 94/33/CE a Consiliului ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ JO C 389, 21.10.2016, p. 93.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 14 noiembrie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 4 decembrie 2017.

⁽³⁾ Directiva 91/672/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991 privind recunoașterea reciprocă a brevetelor naționale ale conducătorilor de navă pentru transportul de mărfuri și călători pe căile navigabile interioare (JO L 373, 31.12.1991, p. 29).

⁽⁴⁾ Directiva 96/50/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 privind armonizarea condițiilor de obținere a brevetelor de comandant de navă pentru transportul de mărfuri și călători pe căile navigabile interioare din Comunitate (JO L 235, 17.9.1996, p. 31).

⁽⁵⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

⁽⁶⁾ Directiva 94/33/CE a Consiliului din 22 iunie 1994 privind protecția tinerilor la locul de muncă (JO L 216, 20.8.1994, p. 12).

- (6) Navigația în scopuri sportive sau recreative, operarea feriboturilor care nu se deplasează în mod autonom și navigația efectuată de forțele armate sau de serviciile de urgență sunt activități care nu necesită calificări similare calificărilor necesare navigației profesionale pentru transportul de bunuri și de persoane. Prin urmare, persoanelor care desfășoară activitățile respective nu ar trebui să li se aplice prezenta directivă.
- (7) Comandanții de navă care navighează în condiții ce prezintă un risc deosebit pentru siguranță ar trebui să dețină autorizații specifice, în special pentru conducerea unor convoaie mari, conducerea de construcții navale alimentate cu gaz natural lichefiat, navigarea în condiții de vizibilitate redusă, navigarea pe căi navigabile interioare cu caracter maritim sau navigarea pe căi navigabile ce prezintă riscuri specifice pentru navigație. Pentru a obține astfel de autorizații, comandanții de navă ar trebui să fie obligați să demonstreze competențe suplimentare specifice.
- (8) Pentru a asigura siguranța navigației, statele membre ar trebui să identifice căile navigabile interioare cu caracter maritim pe baza unor criterii armonizate. Cerințele de competență pentru navigarea pe aceste căi navigabile ar trebui definite la nivelul Uniunii. Fără a limita în mod inutil mobilitatea comandanților de navă, atunci când este necesar pentru a asigura siguranța navigației și, dacă este cazul, în cooperare cu comisia fluvială europeană relevantă, statele membre ar trebui să aibă, de asemenea, posibilitatea de a identifica căile navigabile ce prezintă riscuri specifice pentru navigație pe baza unor criterii și proceduri armonizate în temeiul prezentei directive. În aceste situații, cerințele privind competențele aferente ar trebui să fie stabilite la nivel național.
- (9) Cu scopul de a contribui la mobilitatea persoanelor implicate în operarea construcțiilor navale la nivelul întregii Uniuni și având în vedere că toate certificatele de calificare, carnetele de serviciu și jurnalele de bord eliberate în conformitate cu prezenta directivă ar trebui să respecte standardele minime necesare, conform unor criterii armonizate, statele membre ar trebui să recunoască calificările profesionale certificate în conformitate cu prezenta directivă. În consecință, titularii unor astfel de calificări ar trebui să își poată exercita profesia pe toate căile navigabile interioare ale Uniunii.
- (10) Având în vedere lipsa activităților transfrontaliere pe anumite căi navigabile interioare și pentru a reduce costurile, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a nu impune obligativitatea deținerii unor certificate de calificare ale Uniunii pe căile navigabile interioare naționale care nu sunt conectate la o cale navigabilă interioară a unui alt stat membru. Cu toate acestea, certificatele Uniunii ar trebui să permită accesul la activități de navigație pe respectivele căi navigabile neconectate.
- (11) Directiva 2005/36/CE rămâne aplicabilă pentru membrii echipajului de punte care sunt exceptați de la obligația de a deține un certificat de calificare al Uniunii eliberat în conformitate cu prezenta directivă, și rămâne aplicabilă de asemenea pentru calificările privind căile navigabile interioare care nu sunt reglementate de prezenta directivă.
- (12) Atunci când statele membre acordă excepții de la obligația de a deține un certificat de calificare al Uniunii, acestea ar trebui să recunoască certificatele de calificare ale Uniunii pentru persoanele care își desfășoară activitatea pe căile lor navigabile interioare naționale care nu sunt conectate la rețeaua navigabilă a unui alt stat membru în care se aplică exceptarea. De asemenea, în ceea ce privește aceste căi navigabile interioare, respectivele state membre ar trebui să se asigure că datele privind timpul de navigație și voiajele efectuate sunt validate în carnetele de serviciu ale persoanelor care dețin un certificat de calificare al Uniunii, dacă membrul echipajului solicită acest lucru. În plus, respectivele state membre ar trebui să adopte și să aplice măsuri și sancțiuni corespunzătoare pentru a preveni fraudă și alte practici ilegale în legătură cu certificatele de calificare ale Uniunii și carnetele de serviciu pe acele căi navigabile interioare neconectate.
- (13) Statele membre care aplică excepții de la obligația de a deține un certificat de calificare al Uniunii ar trebui să aibă posibilitatea să suspende certificatele de calificare ale Uniunii pentru persoanele care își desfășoară activitatea pe căile lor navigabile interioare naționale care nu sunt conectate la rețeaua navigabilă a unui alt stat membru în care se aplică exceptarea.
- (14) Un stat membru, care nu are nicio cale navigabilă interioară conectată la rețeaua navigabilă a unui alt stat membru și care decide să nu elibereze certificate de calificare ale Uniunii în conformitate cu prezenta directivă, ar fi supus unei obligații disproporționate și inutile dacă ar trebui să transpună și să pună în aplicare toate dispozițiile prezentei directive. Prin urmare, un astfel de stat membru ar trebui să fie exceptat de la obligația de a transpune și de a pune în aplicare dispozițiile referitoare la certificarea calificărilor, atât timp cât decide să nu elibereze certificate de calificare ale Uniunii. Cu toate acestea, statului membru respectiv ar trebui să i se solicite să recunoască certificatul de calificare al Uniunii pe teritoriul său, în vederea promovării mobilității lucrătorilor în interiorul Uniunii, a reducerii sarcinii administrative aferente mobilității forței de muncă și a creșterii atractivității profesiei.

- (15) În unele state membre, navigația interioară este o activitate cu frecvență redusă, care servește doar interese locale sau sezoniere, pe căi navigabile neconectate cu alte state membre. Chiar dacă principiul recunoașterii certificatelor profesionale în temeiul prezentei directive ar trebui să fie respectat și în aceste state membre, sarcinile administrative ar trebui să fie proporționale. Punerea în aplicare a unor instrumente precum baze de date și registre ar crea o sarcină administrativă considerabilă, fără a prezenta un beneficiu real, întrucât fluxul de informații dintre statele membre se poate realiza și prin alte mijloace de cooperare. Prin urmare, este justificat să se permită statelor membre în cauză să transpună numai dispozițiile minime necesare pentru recunoașterea certificatelor profesionale emise în conformitate cu prezenta directivă.
- (16) În anumite state membre, navigația interioară nu este posibilă din punct de vedere tehnic. Prin urmare, dacă s-ar impune acestor state membre să transpună prezenta directivă, acestea ar fi supuse unei sarcini administrative disproporționate.
- (17) Este important ca sectorul căilor navigabile interioare să poată oferi programe care vizează atât păstrarea persoanelor cu vârste de peste 50 de ani, cât și îmbunătățirea aptitudinilor tinerilor și a capacității lor de inserție profesională.
- (18) Comisia ar trebui să asigure condiții egale pentru toți membrii echipajului care exercită o profesie în mod exclusiv și regulat în Uniune și ar trebui să elimine orice spirală descendentă a salariilor și orice discriminare exercitată pe motiv de cetățenie sau naționalitate, de loc de reședință sau de pavilion de înmatriculare.
- (19) Având în vedere cooperarea consacrată dintre Uniune și CCNR, existentă încă din 2003, care a condus la instituirea Comitetului european pentru elaborarea de standarde privind navigația interioară (CESNI) sub auspiciile CCNR, precum și în vederea simplificării cadrelor juridice care reglementează calificările profesionale în Europa, ar trebui ca certificatele de calificare, carnetele de serviciu și jurnalele de bord, eliberate în conformitate cu Regulamentele privind personalul navigant de pe Rin care stabilesc cerințe identice cu cele din prezenta directivă, să fie valabile pe toate căile navigabile interioare ale Uniunii. Astfel de certificate de calificare, carnet de serviciu și jurnale de bord eliberate de țări terțe ar trebui recunoscute în Uniune, cu condiția reciprocității.
- (20) Este important ca angajatorii să aplice legislația socială și a muncii din statul membru în care se desfășoară activitatea atunci când angajează în Uniune membri ai echipajului de punte care dețin certificate de calificare, carnet de serviciu și jurnale de bord care au fost emise de țări terțe și care au fost recunoscute de autoritățile competente din Uniune.
- (21) Pentru a elimina și alte bariere din calea mobilității forței de muncă și pentru a simplifica și mai mult cadrele juridice care reglementează calificările profesionale în Europa, orice certificat de calificare, carnet de serviciu sau jurnal de bord eliberat de o țară terță pe baza unor cerințe identice cu cele prevăzute în prezenta directivă poate fi, de asemenea, recunoscut pe toate căile navigabile ale Uniunii, sub rezerva unei evaluări de către Comisie și sub rezerva recunoașterii de către țara terță respectivă a documentelor eliberate în conformitate cu prezenta directivă.
- (22) Statele membre ar trebui să elibereze certificate de calificare numai persoanelor care au nivelurile minime de competență, vârsta minimă, capacitatea din punct de vedere medical și timpul de navigație necesare pentru obținerea unei calificări specifice.
- (23) Este important ca atât Comisia, cât și statele membre să încurajeze tinerii să obțină calificări profesionale în domeniul navigației interioare și ca atât Comisia, cât și statele membre să adopte măsuri specifice pentru a sprijini activitățile partenerilor sociali în această privință.
- (24) Pentru a garanta recunoașterea reciprocă a calificărilor, certificatele de calificare ar trebui să se bazeze pe competențele necesare pentru operarea construcțiilor navale. Statele membre ar trebui să se asigure că persoanele care primesc certificate de calificare au nivelurile de competență minime corespunzătoare, verificate în urma unei evaluări adecvate. Aceste evaluări ar putea lua forma unui examen administrativ sau ar putea face parte din programe de formare aprobate desfășurate în conformitate cu standarde comune, pentru a se asigura un nivel de competență minim comparabil în toate statele membre pentru diverse calificări.
- (25) Atunci când navighează pe căile navigabile interioare ale Uniunii, comandanții de navă ar trebui să fie în măsură să aplice cunoștințele cu privire la normele privind traficul pe căile navigabile interioare, cum ar fi Codul european pentru căile navigabile interioare (CEVNI) sau alte reglementări relevante, precum și cu privire la normele aplicabile privind echipajul construcției navale, inclusiv privind timpul de repaus, astfel cum sunt prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern sau în regulamentele specifice convenite la nivel regional, precum Regulamentele privind personalul navigant de pe Rin.

- (26) Dată fiind responsabilitatea pentru siguranță pe care o implică exercitarea profesiei de comandant de navă, conducerea cu ajutorul radiolocației și buncherajul construcțiilor navale alimentate cu gaz natural lichefiat sau conducerea construcțiilor navale alimentate cu gaz natural lichefiat, este necesar să se verifice, prin examene practice, dacă s-a atins efectiv nivelul necesar de competență. Aceste examene practice s-ar putea desfășura cu utilizarea unor simulatoare omologate, pentru a facilita și mai mult evaluarea competențelor.
- (27) Aptitudinile pentru operarea sistemelor radio de la bord sunt esențiale pentru a asigura siguranța navigației interioare. Este important ca statele membre să încurajeze orice membru al echipajului de punte care ar putea fi pus în situația de a conduce construcția navală să urmeze cursuri de formare și să dețină certificarea în ceea ce privește operarea unor astfel de sisteme radio. Urmarea unor astfel de cursuri de formare și deținerea unor astfel de certificări ar trebui să fie obligatorii pentru comandanții de navă și pentru timonieri.
- (28) Aprobarea programelor de formare este necesară pentru a se verifica dacă programele respectă cerințele minime comune în ceea ce privește conținutul și organizarea. Respectarea acestor cerințe permite eliminarea barierelor inutile la intrarea în profesie, prin evitarea impunerii unor examene suplimentare inutile în cazul persoanelor care au dobândit deja aptitudinile necesare în decursul formării lor profesionale. Existența unor programe de formare aprobate poate facilita, de asemenea, accesul lucrătorilor cu experiență anterioară din alte sectoare la profesiile din domeniul navigației interioare, întrucât aceste persoane ar putea beneficia de programe de formare speciale, care să țină seama de competențele deja dobândite.
- (29) Pentru a facilita și mai mult mobilitatea comandanților de navă, statelor membre, sub rezerva acordului statului membru în care se află un sector de navigație interioară cu riscuri specifice, ar trebui să li se permită să evalueze competențele necesare pentru a naviga pe respectivul sector specific de navigație interioară.
- (30) Timpul de navigație ar trebui să fie verificat prin intermediul unor înregistrări validate în carnetele de serviciu. Pentru a permite o astfel de verificare, statele membre ar trebui să elibereze carnete de serviciu și jurnale de bord și să se asigure că acestea din urmă prezintă o evidență a voajelor realizate de construcția navală. Capacitatea din punct de vedere medical a unui candidat ar trebui certificată de un medic autorizat.
- (31) În cazul în care activitățile de încărcare și descărcare necesită operațiuni de navigație active, cum ar fi dragarea sau manevrele necesare între punctele de încărcare și descărcare, statele membre ar trebui să considere timpul dedicat unor astfel de activități drept timp de navigație și să îl înregistreze în consecință.
- (32) Ori de câte ori măsurile prevăzute în prezenta directivă implică prelucrarea de date cu caracter personal, aceasta ar trebui să se efectueze în conformitate cu dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, în special cu Regulamentele (CE) nr. 45/2001 ⁽¹⁾ și (UE) 2016/679 ⁽²⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului.
- (33) Pentru a contribui la administrarea eficientă a certificatelor de calificare, statele membre ar trebui să desemneze autoritățile competente care urmează să pună în aplicare prezenta directivă și ar trebui să înființeze registre pentru înregistrarea datelor privind certificatele de calificare, carnetele de serviciu și jurnalele de bord. În vederea facilitării schimbului de informații dintre statele membre și cu Comisia în scopul punerii în aplicare, al asigurării respectării și al evaluării prezentei directive, precum și în scopuri statistice, pentru menținerea siguranței și pentru facilitarea navigației, statele membre ar trebui să raporteze aceste informații, inclusiv datele referitoare la certificatele de calificare, la carnetele de serviciu și la jurnalele de bord, prin includerea lor într-o bază de date gestionată de Comisie. Comisia ar trebui să gestioneze baza de date respectivă în conformitate cu principiile protecției datelor cu caracter personal.
- (34) Autoritățile, inclusiv autoritățile din țări terțe, care eliberează certificate de calificare, carnete de serviciu și jurnale de bord în conformitate cu norme identice cu cele din prezenta directivă, prelucrează date cu caracter personal. Autoritățile implicate în punerea în aplicare a prezentei directive și asigurarea respectării acesteia și, dacă este necesar, organizațiile internaționale care au stabilit aceste norme identice ar trebui, de asemenea, să aibă acces la baza de date gestionată de Comisie în scopul evaluării prezentei directive și în scopuri statistice, precum și pentru a menține siguranța și a facilita navigația și în vederea facilitării schimbului de informații între respectivele autorități. Acest acces ar trebui să respecte totuși un nivel adecvat de protecție a datelor, în special în ceea ce privește datele cu caracter personal, iar în cazul țărilor terțe și al organizațiilor internaționale, să respecte și principiul reciprocității.

(1) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

(2) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

- (35) În vederea modernizării suplimentare a sectorului căilor navigabile interioare și a reducerii în continuare a sarcinii administrative, cu reducerea, în același timp, a susceptibilității documentelor de a face obiectul unor modificări ilicite, Comisia ar trebui să aibă în vedere, ținând seama de principiul unei mai bune reglementări, examinarea posibilității de a înlocui versiunea pe hârtie a certificatelor de calificare ale Uniunii, a carnetelor de serviciu și a jurnalelor de bord cu instrumente electronice precum cardurile profesionale electronice și unitățile electronice pentru nave.
- (36) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei cu privire la posibilitatea de a se opune, dacă este cazul, la adoptarea preconizată de către un stat membru de cerințe de competență referitoare la riscurile specifice pe anumite sectoare de căi navigabile interioare. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (37) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei cu privire la adoptarea de modele pentru eliberarea de certificate de calificare ale Uniunii, de certificate de examinare practică, de carnete de serviciu și de jurnale de bord și la adoptarea deciziilor privind recunoașterea în temeiul articolului 10. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (38) În vederea asigurării unor standarde minime armonizate pentru certificarea calificărilor, în vederea facilitării schimbului de informații dintre statele membre, precum și în vederea facilitării punerii în aplicare, monitorizării și evaluării prezentei directive de către Comisie, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește stabilirea unor standarde de competență, a unor standarde privind capacitatea din punct de vedere medical, a unor standarde privind examenele practice, a unor standarde de omologare a simulatoarelor și a unor standarde care definesc caracteristicile și condițiile de utilizare pentru baza de date care trebuie menținută de Comisie, în scopul găzduirii unei copii a datelor esențiale privind certificatele de calificare ale Uniunii, carnetele de serviciu, jurnalele de bord și documentele recunoscute. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație ⁽²⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (39) Nu numai problema brevetelor și certificatelor eliberate comandanților de navă în conformitate cu Directiva 96/50/CE, cu Regulamentele privind personalul navigant de pe Rin sau cu anumite acte legislative naționale, dar și problema certificatelor eliberate altor categorii de membri ai echipajului de punte care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, ar trebui abordată prin măsuri tranzitorii. În măsura în care este posibil, respectivele măsuri ar trebui să garanteze drepturile acordate anterior și ar trebui să aibă ca scop acordarea unei perioade rezonabile în care membrii calificați ai echipajului să solicite un certificat de calificare al Uniunii. Prin urmare, respectivele măsuri ar trebui să prevadă o perioadă de timp adecvată pe parcursul căreia respectivele brevete și certificate pot fi utilizate în continuare pe căile navigabile interioare ale Uniunii pentru care erau valabile înainte de sfârșitul perioadei de transpunere. Respectivele măsuri ar trebui de asemenea să asigure un sistem de tranziție către noile norme pentru toate aceste brevete și certificate, în special în cazul voiajelor de interes local.
- (40) Armonizarea legislației referitoare la calificările profesionale în domeniul navigației interioare în Europa este facilitată prin cooperarea strânsă dintre Uniune și CCNR și prin elaborarea de standarde CESNI. CESNI, care este deschis experților din toate statele membre, elaborează standarde în domeniul navigației interioare, inclusiv standarde pentru calificările profesionale. Comisiile fluviale europene, organizațiile internaționale relevante, partenerii sociali și asociațiile profesionale ar trebui implicate deplin în conceperea și elaborarea standardelor CESNI. Dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta directivă, Comisia ar trebui să facă trimitere la standardele CESNI atunci când adoptă acte de punere în aplicare și acte delegate în conformitate cu prezenta directivă.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽²⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (41) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume instituirea unui cadru comun pentru recunoașterea calificărilor profesionale minime pentru navigația interioară, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (42) În vederea îmbunătățirii echilibrului de gen în sectorul căilor navigabile interioare, este importantă promovarea accesului femeilor la calificări și la profesie.
- (43) În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, informațiile pe care statele membre sunt obligate să le furnizeze Comisiei în contextul transpunerii unei directive trebuie să fie clare și precise. Acest lucru este valabil și pentru prezenta directivă, care prevede o abordare orientată specifică pentru transpunere.
- (44) Prin urmare, Directivele 91/672/CEE și 96/50/CE ar trebui abrogate,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL 1

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește condițiile și procedurile pentru certificarea calificărilor persoanelor implicate în operarea unei construcții navale care navighează pe căile navigabile interioare ale Uniunii, precum și pentru recunoașterea acestor calificări în statele membre.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică membrilor echipajului de punte, experților în gaz natural lichefiat și experților în navigația cu pasageri de pe următoarele tipuri de construcții navale pe orice cale navigabilă interioară a Uniunii:
- (a) navele cu o lungime de cel puțin 20 de metri;
 - (b) navele pentru care produsul dintre lungime, lățime și pescaj reprezintă un volum de cel puțin 100 de metri cubi;
 - (c) remorcherele și împingătoarele destinate:
 - (i) remorcării sau împingerii navelor menționate la literele (a) și (b);
 - (ii) remorcării sau împingerii instalațiilor plutitoare;
 - (iii) deplasării prin legare la ureche a navelor menționate la literele (a) și (b) sau a instalațiilor plutitoare;
 - (d) navele de pasageri;
 - (e) navele pentru care este necesară deținerea unui certificat de omologare în conformitate cu Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹);
 - (f) instalațiile plutitoare.
- (2) Prezenta directivă nu se aplică persoanelor:
- (a) care navighează în scopuri sportive sau recreative;
 - (b) implicate în operarea feriboturilor care nu se deplasează în mod autonom;
 - (c) implicate în operarea construcțiilor navale utilizate de forțele armate, forțele de menținere a ordinii publice, serviciile de apărare civilă, administrațiile căilor navigabile, serviciile de pompieri sau alte servicii de urgență.

(¹) Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO L 260, 30.9.2008, p. 13).

(3) Fără a aduce atingere articolului 39 alineatul (3), prezenta directivă nu se aplică nici persoanelor care navighează în statele membre care nu dispun de căi navigabile interioare conectate la rețeaua navigabilă a unui alt stat membru și care, în mod exclusiv:

- (a) navighează voiaje scurte de interes local, în cazul cărora distanța față de punctul de plecare nu depășește, în niciun moment, zece kilometri; sau
- (b) navighează în regim sezonier.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „cale navigabilă interioară” înseamnă o cale navigabilă, alta decât căile maritime, deschisă navigației cu construcțiile navale menționate la articolul 2;
2. „construcție navală” înseamnă o navă sau o instalație plutitoare;
3. „navă” înseamnă o navă de navigație interioară sau o navă maritimă;
4. „remorcher” înseamnă o navă special construită pentru a efectua operațiuni de remorcare;
5. „împingător” înseamnă o navă special construită pentru a asigura propulsia unui convoi împins;
6. „navă de pasageri” înseamnă o navă construită și echipată pentru a transporta mai mult de 12 pasageri;
7. „certificat de calificare al Uniunii” înseamnă un certificat, eliberat de o autoritate competentă, care atestă faptul că o persoană îndeplinește cerințele prezentei directive;
8. „Convenția STCW” înseamnă „Convenția STCW”, astfel cum este definită la articolul 1 punctul 21 din Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹);
9. „membrii echipajului de punte” înseamnă persoanele care sunt implicate în operarea generală a unei construcții navale ce navighează pe căile navigabile interioare ale Uniunii și care îndeplinesc diverse sarcini, precum sarcini legate de navigație, de controlul operării construcției navale, de manipularea mărfurilor, de arimare, de transportul de pasageri, de inginerie navală, de întreținere și reparație, de comunicare, de securitate și sănătate și de protecția mediului, altele decât persoanele care sunt însărcinate exclusiv cu operarea motoarelor, a macaralelor sau a echipamentelor electrice și electronice;
10. „certificat de operator radio” înseamnă un certificat național, eliberat de un stat membru în conformitate cu regulamentele radiocomunicațiilor anexate la Convenția internațională privind telecomunicațiile, care autorizează operarea unei stații de radiocomunicații pe o construcție navală de navigație interioară;
11. „expert în navigația cu pasageri” înseamnă o persoană care lucrează la bordul unei nave și care este competentă să ia măsuri în situații de urgență la bordul navelor de pasageri;
12. „expert în gaz natural lichefiat” înseamnă o persoană care este calificată să fie implicată în procedurile de buncheraj al unei construcții navale ce folosește gaz natural lichefiat drept combustibil sau care este calificată să îndeplinească funcția de comandant de navă care conduce o astfel de construcție navală;
13. „comandant de navă” înseamnă un membru al echipajului de punte care este calificat pentru conducerea unei construcții navale pe căile navigabile interioare ale statelor membre și care este calificat pentru a deține responsabilitatea generală la bord, inclusiv pentru echipaj, pentru pasageri și pentru mărfurile transportate;
14. „risc specific” înseamnă un risc pentru siguranță care este datorat unor condiții deosebite de navigație care impun comandanților de navă să dețină competențe suplimentare față de cele prevăzute conform standardelor generale de competență pentru nivelul de conducere;
15. „competență” înseamnă capacitatea dovedită de a utiliza cunoștințele și aptitudinile impuse de standardele stabilite pentru îndeplinirea corespunzătoare a sarcinilor necesare în vederea operării construcțiilor navale de navigație interioară;
16. „nivel de conducere” înseamnă nivelul de responsabilitate asociat cu îndeplinirea funcției de comandant de navă și cu asigurarea faptului că ceilalți membri ai echipajului de punte îndeplinesc în mod corespunzător toate sarcinile pe care le presupune operarea unei construcții navale;

(¹) Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind nivelul minim de formare a navigatorilor (JO L 323, 3.12.2008, p. 33).

17. „nivel operațional” înseamnă nivelul de responsabilitate asociat cu îndeplinirea funcției de navigator, de navigator brevetat sau de timonier și cu menținerea controlului asupra îndeplinirii tuturor sarcinilor din domeniul desemnat de responsabilitate al respectivei persoane în conformitate cu proceduri corespunzătoare și sub îndrumarea unei persoane care exercită o funcție la nivel de conducere;
18. „convoi mare” înseamnă un convoi împins pentru care produsul dintre lungimea totală și lățimea totală ale construcției navale împinse este mai mare sau egal cu 7 000 de metri pătrați;
19. „carnet de serviciu” înseamnă un registru cu caracter personal în care se înregistrează detalii privind istoricul de muncă al unui membru al echipajului, în special timpul de navigație și voiajele efectuate;
20. „jurnal de bord” înseamnă o evidență oficială a voiajelor efectuate de o construcție navală și de echipajul acesteia;
21. „carnet de serviciu activ” sau „jurnal de bord activ” înseamnă un carnet de serviciu sau un jurnal de bord care este deschis pentru înregistrarea de date;
22. „timp de navigație” înseamnă timpul, măsurat în zile, care a fost petrecut de membrii echipajului de punte la bord pe durata unui voiaj pe o construcție navală pe căi navigabile interioare, inclusiv activitățile de încărcare și de descărcare ce necesită operațiuni de navigație active, care a fost validat de autoritatea competentă;
23. „instalație plutitoare” înseamnă o structură plutitoare care transportă echipamente de lucru, precum macarale, echipament de dragare, sonete sau elevatoare;
24. „lungime” înseamnă lungimea maximă a corpului navei, exprimată în metri, excluzând cârma și bompresul;
25. „lățime” înseamnă lățimea maximă a corpului navei, exprimată în metri, măsurată în exteriorul tablelor învelișului bordajului (excluzând roțile cu zbaturi, brâiele de acostare și altele similare);
26. „pescaj” înseamnă distanța verticală, exprimată în metri, dintre punctul cel mai de jos al corpului navei, fără a lua în considerare chila sau alte elemente accesorii fixe, și linia pescajului maxim;
27. „navigație sezonieră” înseamnă o activitate de navigație care se desfășoară cel mult șase luni pe an.

CAPITOLUL 2

CERTIFICATELE DE CALIFICARE ALE UNIUNII

Articolul 4

Obligația de a avea asupra sa un certificat de calificare al Uniunii ca membru al echipajului de punte

- (1) Statele membre se asigură că membrii echipajului de punte care navighează pe căile navigabile interioare ale Uniunii au asupra lor fie un certificat de calificare al Uniunii ca membru al echipajului de punte eliberat în conformitate cu articolul 11, fie un certificat recunoscut în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) sau (3).
- (2) Pentru membrii echipajului de punte, alții decât comandanții de navă, certificatul de calificare al Uniunii și carnetul de serviciu menționat la articolul 22 sunt prezentate într-un document unic.
- (3) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, certificatele deținute de persoanele implicate în operarea unei construcții navale, altele decât comandanții de navă, eliberate sau recunoscute în conformitate cu Directiva 2008/106/CE și, prin urmare, în conformitate cu Convenția STCW, sunt valabile pe navele maritime care operează pe căile navigabile interioare.

Articolul 5

Obligația de a avea asupra sa un certificat de calificare al Uniunii pentru operațiuni specifice

- (1) Statele membre se asigură că experții în navigația cu pasageri și experții în gaz natural lichefiat au asupra lor fie un certificat de calificare al Uniunii eliberat în conformitate cu articolul 11, fie un certificat recunoscut în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) sau (3).
- (2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, certificatele deținute de persoanele implicate în operarea unei construcții navale, eliberate sau recunoscute în conformitate cu Directiva 2008/106/CE și, prin urmare, în conformitate cu Convenția STCW, sunt valabile pe navele maritime care operează pe căile navigabile interioare.

Articolul 6

Obligația comandanților de navă de a deține autorizații specifice

Statele membre se asigură că comandanții de navă dețin autorizații specifice eliberate în conformitate cu articolul 12 atunci când:

- (a) navighează pe căi navigabile care au fost clasificate drept căi navigabile interioare cu caracter maritim conform articolului 8;
- (b) navighează pe căi navigabile care au fost identificate drept sectoare de căi navigabile interioare cu riscuri specifice conform articolului 9;
- (c) navighează cu ajutorul radiolocației;
- (d) conduc construcții navale care utilizează gazul natural lichefiat drept combustibil;
- (e) conduc convoaie mari.

Articolul 7

Excepții referitoare la căile navigabile interioare naționale care nu sunt conectate la rețeaua navigabilă a unui alt stat membru

(1) Un stat membru poate excepta persoanele menționate la articolul 4 alineatul (1), la articolul 5 alineatul (1) și la articolul 6 care își desfășoară activitatea exclusiv pe căi navigabile interioare naționale care nu sunt conectate la rețeaua navigabilă a unui alt stat membru, inclusiv cele care au fost clasificate drept căi navigabile interioare cu caracter maritim, de obligațiile prevăzute la articolul 4 alineatele (1) și (2), la articolul 5 alineatul (1), la articolul 6, la articolul 22 alineatul (1) primul paragraf și la articolul 22 alineatele (3) și (6).

(2) Un stat membru care acordă excepții în temeiul alineatului (1) poate emite certificate de calificare persoanelor menționate la alineatul (1) în condiții diferite de condițiile generale stabilite în prezenta directivă, cu condiția ca certificatele respective să garanteze un nivel adecvat de siguranță. Recunoașterea certificatelor și a brevetelor respective în alte state membre este reglementată de Directiva 2005/36/CE sau de Directiva 2005/45/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (¹), după caz.

(3) Statele membre informează Comisia cu privire la excepțiile acordate în conformitate cu alineatul (1). Comisia pune la dispoziția publicului informațiile cu privire la respectivele excepții acordate.

Articolul 8

Clasificarea căilor navigabile interioare cu caracter maritim

(1) Statele membre clasifică un sector de cale navigabilă interioară de pe teritoriul lor drept cale navigabilă interioară cu caracter maritim dacă este îndeplinit unul dintre următoarele criterii:

- (a) se aplică Convenția referitoare la Regulamentul internațional pentru prevenirea abordajelor pe mare;
- (b) geamandurile și semnele corespund sistemului maritim;
- (c) este necesară navigația terestră pe respectiva cale navigabilă interioară; sau
- (d) pentru navigația pe respectiva cale navigabilă interioară este nevoie de echipamente maritime care necesită cunoștințe speciale de operare.

(2) Statele membre notifică Comisiei clasificarea oricărui sector specific de cale navigabilă interioară de pe teritoriul lor drept cale navigabilă interioară cu caracter maritim. Notificarea către Comisie este însoțită de o justificare bazată pe criteriile enunțate la alineatul (1). Comisia pune la dispoziția publicului, fără întârzieri nejustificate, lista căilor navigabile interioare cu caracter maritim notificate.

Articolul 9

Sectoare de căi navigabile interioare cu riscuri specifice

(1) Atunci când este necesar pentru a asigura siguranța navigației, statele membre pot identifica sectoare de căi navigabile interioare care prezintă riscuri specifice și care trec pe teritoriul lor, în conformitate cu procedura prevăzută la alineatele (2)-(4), în cazul în care aceste riscuri sunt cauzate de unul sau mai multe dintre următoarele motive:

- (a) curenți cu tipare și viteze care se modifică frecvent;
- (b) caracteristicile hidromorfologice ale căii navigabile interioare și absența unor servicii corespunzătoare de informații privind șenalele navigabile pe căile navigabile interioare sau a unor hărți adecvate;

⁽¹⁾ Directiva 2005/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea reciprocă a brevetelor navigatorilor eliberate de statele membre și de modificare a Directivei 2001/25/CE (JO L 255, 30.9.2005, p. 160).

- (c) prezența unei reglementări locale specifice privind traficul, justificată de caracteristici hidromorfologice specifice ale căii navigabile interioare; sau
- (d) o frecvență ridicată a accidentelor într-un anumit sector al căii navigabile interioare, care să fie atribuită lipsei unei competențe care nu este prevăzută de standardele menționate la articolul 17.

În cazul în care consideră că este necesar să se asigure siguranța, statele membre consultă comisia europeană fluvială relevantă în cadrul procesului de identificare a sectoarelor menționate la primul paragraf.

(2) Statele membre notifică Comisiei măsurile pe care intenționează să le adopte în temeiul alineatului (1) din prezentul articol și al articolului 20, împreună cu motivele care stau la baza măsurii, cu cel puțin șase luni înainte de data preconizată a adoptării respectivelor măsuri.

(3) În cazul în care sectoarele de căi navigabile interioare menționate la alineatul (1) sunt situate de-a lungul frontierei dintre două sau mai multe state membre, statele membre în cauză se consultă reciproc și notifică împreună Comisia.

(4) În cazul în care un stat membru intenționează să adopte o măsură care nu este justificată în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol, Comisia, în termen de șase luni de la notificare, poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilește decizia acesteia de a se opune adoptării măsurii. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33 alineatul (3).

(5) Comisia pune la dispoziția publicului măsurile adoptate de statele membre, împreună cu motivele menționate la alineatul (2).

Articolul 10

Recunoașterea

(1) Orice certificat de calificare al Uniunii menționat la articolele 4 și 5, precum și orice carnet de serviciu sau jurnale de bord menționate la articolul 22 care au fost eliberate de autoritățile competente în conformitate cu prezenta directivă sunt valabile pe toate căile navigabile interioare ale Uniunii.

(2) Orice certificat de calificare, carnet de serviciu sau jurnal de bord eliberat în conformitate cu Regulamentele privind personalul navigant de pe Rin, care stabilește cerințe identice cu cele din prezenta directivă, este valabil pe toate căile navigabile interioare ale Uniunii.

Aceste certificate, carnet de serviciu și jurnale de bord care au fost eliberate de o țară terță sunt valabile pe toate căile navigabile interioare ale Uniunii, cu condiția ca țara terță respectivă să recunoască, în cadrul jurisdicției sale, documentele Uniunii eliberate în temeiul prezentei directive.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), orice certificat de calificare, carnet de serviciu sau jurnal de bord care a fost eliberat în conformitate cu normele naționale ale unei țări terțe care prevăd cerințe identice cu cele ale prezentei directive este valabil pe toate căile navigabile interioare ale Uniunii, sub rezerva procedurii și a condițiilor stabilite la alineatele (4) și (5).

(4) Orice țară terță poate prezenta Comisiei o cerere de recunoaștere a certificatelor, a carnetelor de serviciu sau a jurnalelor de bord care au fost eliberate de autoritățile sale. Cererea trebuie să fie însoțită de toate informațiile necesare pentru a se stabili dacă eliberarea unor astfel de documente este supusă unor cerințe care sunt identice cu cele prevăzute în prezenta directivă.

(5) La primirea unei cereri de recunoaștere în temeiul alineatului (4), Comisia efectuează o evaluare a sistemelor de certificare din țara terță solicitantă, pentru a stabili dacă eliberarea certificatelor, a carnetelor de serviciu sau a jurnalelor de bord specificate în cererea acesteia este supusă unor cerințe care sunt identice cu cele prevăzute în prezenta directivă.

Dacă respectivele cerințe sunt considerate a fi identice, Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se acordă recunoașterea în Uniune certificatelor, carnetelor de serviciu și jurnalelor de bord eliberate de țara terță respectivă, sub rezerva recunoașterii de către țara terță în cauză, în cadrul jurisdicției sale, a documentelor Uniunii eliberate în temeiul prezentei directive.

Atunci când adoptă actul de punere în aplicare menționat la al doilea paragraf din prezentul alineat, Comisia specifică pentru care dintre documentele menționate la alineatul (4) din prezentul articol se aplică recunoașterea. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33 alineatul (3).

(6) Atunci când un stat membru consideră că o țară terță nu mai îndeplinește cerințele prezentului articol, acesta transmite fără întârziere o notificare Comisiei, prezentând motive întemeiate în sprijinul poziției sale.

(7) O dată la opt ani, Comisia evaluează respectarea de către sistemul de certificare din țara terță menționată la al doilea paragraf din alineatul (5) a cerințelor stabilite în prezenta directivă. În cazul în care Comisia stabilește că nu mai sunt îndeplinite cerințele prevăzute de prezenta directivă, se aplică alineatul (8).

(8) În cazul în care Comisia stabilește că eliberarea documentelor menționate la alineatul (2) sau (3) din prezentul articol nu mai este supusă unor cerințe identice cu cele prevăzute în prezenta directivă, ea adoptă acte de punere în aplicare prin care suspendă valabilitatea pe toate căile navigabile interioare ale Uniunii a certificatelor de calificare, a carnetelor de serviciu și a jurnalelor de bord eliberate în conformitate cu aceste cerințe. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33 alineatul (3).

Comisia poate în orice moment revoca suspendarea, dacă deficiențele identificate în ceea ce privește standardele aplicate au fost remediate.

(9) Comisia pune la dispoziția publicului lista țărilor terțe menționate la alineatele (2) și (3), împreună cu documentele care sunt recunoscute ca valabile pe toate căile navigabile interioare ale Uniunii.

CAPITOLUL 3

CERTIFICAREA CALIFICĂRILOR PROFESIONALE

SECȚIUNEA I

Procedura de eliberare a certificatelor de calificare ale Uniunii și a autorizațiilor specifice

Articolul 11

Eliberarea și valabilitatea certificatelor de calificare ale Uniunii

(1) Statele membre se asigură că solicitanții de certificate de calificare ale Uniunii ca membru al echipajului de punte și de certificate de calificare ale Uniunii pentru operațiuni specifice furnizează documente justificative satisfăcătoare cu privire la:

- (a) identitatea lor;
- (b) îndeplinirea cerințelor minime prevăzute în anexa I în ceea ce privește vârsta, competența, conformitatea administrativă și timpul de navigație pentru calificarea pe care au solicitat-o;
- (c) îndeplinirea standardelor de capacitate din punct de vedere medical în conformitate cu articolul 23, acolo unde este cazul.

(2) Statele membre eliberează certificate de calificare ale Uniunii după ce au verificat autenticitatea și valabilitatea documentelor furnizate de către solicitanți și după ce au verificat faptul că solicitanților nu le-a mai fost deja eliberat un certificat de calificare al Uniunii valabil.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc modele pentru certificatele de calificare ale Uniunii și pentru documentele unice care combină certificatele de calificare ale Uniunii și carnetele de serviciu. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 33 alineatul (2).

(4) Valabilitatea certificatului de calificare al Uniunii ca membru al echipajului de punte se limitează la data următoarei examinări medicale necesare în conformitate cu articolul 23.

(5) Fără a aduce atingere limitării menționate la alineatul (4), certificatele de calificare ale Uniunii în calitate de comandant de navă sunt valabile pe o perioadă maximă de 13 ani.

(6) Certificatele de calificare ale Uniunii pentru operațiuni specifice sunt valabile pe o perioadă maximă de cinci ani.

Articolul 12

Eliberarea și valabilitatea autorizațiilor specifice pentru comandanții de navă

(1) Statele membre se asigură că solicitanții de autorizații specifice menționate la articolul 6 furnizează documente justificative satisfăcătoare cu privire la:

- (a) identitatea lor;
- (b) îndeplinirea de către aceștia a cerințelor minime prevăzute în anexa I în ceea ce privește vârsta, competența, conformitatea administrativă și timpul de navigație pentru autorizația specifică care a fost solicitată;

- (c) deținerea de către aceștia a unui certificat de calificare al Uniunii în calitate de comandant de navă sau a unui certificat recunoscut în conformitate cu articolul 10 alineatele (2) și (3) sau îndeplinirea cerințelor minime privind certificatele de calificare ale Uniunii pentru comandanți de navă prevăzute de prezenta directivă.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, pentru autorizațiile specifice privind navigarea pe sectoare de căi navigabile interioare cu riscuri specifice, necesare în temeiul articolului 6 litera (b), solicitanții prezintă autorităților competente ale statelor membre menționate la articolul 20 alineatul (3) documente justificative satisfăcătoare cu privire la:
- (a) identitatea lor;
- (b) îndeplinirea de către aceștia a cerințelor stabilite în conformitate cu articolul 20 de competență pentru riscurile specifice ale sectorului de cale navigabilă interioară pentru care este necesară autorizația;
- (c) deținerea de către aceștia a unui certificat de calificare al Uniunii în calitate de comandant de navă sau a unui certificat recunoscut în conformitate cu articolul 10 alineatele (2) și (3) sau îndeplinirea cerințelor minime privind certificatele de calificare ale Uniunii pentru comandanți de navă prevăzute de prezenta directivă.
- (3) Statele membre eliberează autorizațiile specifice menționate la alineatele (1) și (2) după ce au verificat autenticitatea și valabilitatea documentelor furnizate de solicitant.
- (4) Statele membre se asigură că autoritatea competentă care eliberează certificatele de calificare ale Uniunii comandanților de navă menționează în mod expres în certificat orice autorizație specifică eliberată în temeiul articolului 6, în conformitate cu modelul menționat la articolul 11 alineatul (3). Perioada de valabilitate a acestei autorizații specifice se încheie atunci când se încheie perioada de valabilitate a certificatului de calificare al Uniunii.
- (5) Prin derogare de la alineatul (4) din prezentul articol, autorizația specifică menționată la articolul 6 litera (d) se eliberează ca un certificat de calificare al Uniunii în calitate de expert în gaz natural lichefiat în conformitate cu modelul menționat la articolul 11 alineatul (3), perioada de valabilitate a acestuia fiind stabilită în conformitate cu articolul 11 alineatul (6).

Articolul 13

Reînnoirea certificatelor de calificare ale Uniunii și a autorizațiilor specifice pentru comandanții de navă

La expirarea unui certificat de calificare al Uniunii, statele membre reînnoiesc, la cerere, certificatul și, după caz, autorizațiile specifice incluse în acesta, cu condiția ca:

- (a) în cazul certificatelor de calificare ale Uniunii ca membru al echipajului de punte și în cazul autorizațiilor specifice, altele decât cea menționată la articolul 6 litera (d), au fost prezentate documentele justificative satisfăcătoare menționate la articolul 11 alineatul (1) literele (a) și (c);
- (b) în cazul unui certificat de calificare al Uniunii pentru operațiuni specifice, au fost prezentate documentele justificative satisfăcătoare menționate la articolul 11 alineatul (1) literele (a) și (b).

Articolul 14

Suspendarea și retragerea certificatelor de calificare ale Uniunii sau a autorizațiilor specifice pentru comandanții de navă

- (1) În cazul în care există indicii că cerințele privind certificatele de calificare sau autorizațiile specifice nu mai sunt îndeplinite, statul membru care a eliberat certificatul sau autorizația specifică efectuează toate evaluările necesare și, dacă este cazul, retrage certificatele sau autorizațiile specifice respective.
- (2) Orice stat membru poate suspenda temporar un certificat de calificare al Uniunii în cazul în care acesta consideră că suspendarea este necesară din motive de siguranță sau ordine publică.
- (3) Statele membre înregistrează, fără întârzieri nejustificate, suspendările și retragerile în baza de date menționată la articolul 25 alineatul (2).

SECȚIUNEA II

Cooperarea administrativă

Articolul 15

Cooperarea

În cazul în care un stat membru menționat la articolul 39 alineatul (3) stabilește că un certificat de calificare eliberat de o autoritate competentă din alt stat membru nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta directivă, sau în cazul în care există motive de siguranță sau ordine publică, autoritatea competentă solicită autorității emitente să ia în considerare suspendarea certificatului de calificare respectiv, în conformitate cu articolul 14. Autoritatea solicitantă informează

Comisia cu privire la solicitarea sa. Autoritatea care a eliberat certificatul de calificare în cauză examinează solicitarea și notifică decizia sa celeilalte autorități. Orice autoritate competentă poate interzice unei persoane să își desfășoare activitatea în zona care ține de competența sa până la notificarea deciziei autorității emitente.

Statele membre menționate la articolul 39 alineatul (3) cooperează, de asemenea, cu autoritățile competente ale altor state membre pentru a se asigura că timpul de navigație și voiajele titularilor de certificate de calificare și cartete de serviciu recunoscute în conformitate cu prezenta directivă sunt înregistrate, dacă titularul unui carnet de serviciu solicită înregistrarea, și că sunt validate pentru o perioadă de cel mult 15 luni înainte de data solicitării de validare. Statele membre menționate la articolul 39 alineatul (3) informează Comisia, dacă este cazul, despre căile navigabile interioare de pe teritoriul lor pentru care sunt necesare competențe pentru navigația cu caracter maritim.

SECȚIUNEA III

Competențe

Articolul 16

Cerințe privind competențele

(1) Statele membre se asigură că persoanele menționate la articolele 4, 5 și 6 dețin competențele necesare pentru operarea în condiții de siguranță a unei construcții navale, astfel cum sunt stabilite la articolul 17.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, evaluarea competenței pentru riscurile specifice menționate la articolul 6 litera (b) se realizează în conformitate cu articolul 20.

Articolul 17

Evaluarea competențelor

(1) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 31 pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea de standarde privind competențele, precum și cunoștințele și aptitudinile corespunzătoare în conformitate cu cerințele esențiale prevăzute în anexa II.

(2) Statele membre se asigură că persoanele care solicită documentele menționate la articolele 4, 5 și 6 demonstrează, dacă este cazul, că îndeplinesc standardele de competență menționate la alineatul (1) din prezentul articol, prin trecerea unui examen care a fost organizat:

(a) sub responsabilitatea unei autorități administrative în conformitate cu articolul 18; sau

(b) ca parte a unui program de formare aprobat în conformitate cu articolul 19.

(3) Demonstrarea respectării standardelor de competență trebuie să includă un examen practic pentru obținerea:

(a) unui certificat de calificare al Uniunii în calitate de comandant de navă;

(b) unei autorizații specifice pentru navigarea cu ajutorul radiolocației, menționată la articolul 6 litera (c);

(c) unui certificat de calificare al Uniunii ca expert în gaz natural lichefiat;

(d) unui certificat de calificare al Uniunii ca expert în navigația cu pasageri.

Pentru obținerea documentelor menționate la literele (a) și (b) de la prezentul alineat, examenele practice pot avea loc la bordul unei construcții navale sau pe un simulator care respectă dispozițiile articolului 21. Pentru literele (c) și (d) de la prezentul alineat, examenele practice pot avea loc la bordul unei construcții navale sau pe o instalație corespunzătoare aflată pe uscat.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 31 pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea de standarde privind examenele practice menționate la alineatul (3) din prezentul articol, care să precizeze competențele specifice și condițiile ce trebuie evaluate în timpul examenelor practice, precum și cerințele minime pentru construcțiile navale pe care se poate desfășura un examen practic.

*Articolul 18***Examinarea sub responsabilitatea unei autorități administrative**

- (1) Statele membre se asigură că examenele menționate la articolul 17 alineatul (2) litera (a) sunt organizate sub responsabilitatea lor. Ele se asigură că aceste examene sunt desfășurate de examinatori care sunt calificați pentru a evalua competențele, precum și cunoștințele și aptitudinile corespunzătoare menționate la articolul 17 alineatul (1).
- (2) Statele membre eliberează un certificat de examinare practică solicitanților care au promovat examenul practic menționat la articolul 17 alineatul (3), în cazul în care acesta s-a desfășurat pe un simulator care respectă dispozițiile articolului 21 și în cazul în care solicitantul a solicitat un astfel de certificat.
- (3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare ce stabilesc modele pentru certificatele de examinare practică menționate la alineatul (2) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 33 alineatul (2).
- (4) Statele membre recunosc, fără cerințe sau evaluări suplimentare, certificatele de examinare practică menționate la alineatul (2), care au fost eliberate de autoritățile competente din alte state membre.
- (5) În cazul examenelor scrise sau pe calculator, examinatorii menționați la alineatul (1) pot fi înlocuiți de supraveghetori calificați.
- (6) Statele membre se asigură că examinatorii și supraveghetorii calificați menționați în prezentul capitol nu au conflicte de interese.

*Articolul 19***Aprobarea programelor de formare**

- (1) Statele membre pot să instituie programe de formare pentru persoanele menționate la articolele 4, 5 și 6. Statele membre se asigură că astfel de programe de formare care duc la obținerea unor diplome sau certificate ce atestă respectarea standardelor de competență menționate la articolul 17 alineatul (1) sunt aprobate de autoritățile competente ale statelor membre pe al căror teritoriu își desfășoară programele de formare institutul de învățământ sau de formare relevant.

Statele membre se asigură că evaluarea și asigurarea calității programelor de formare este asigurată prin aplicarea unui standard de calitate național sau internațional, în conformitate cu articolul 27 alineatul (1).

- (2) Statele membre pot aproba programele de formare menționate la alineatul (1) din prezentul articol numai dacă:
 - (a) obiectivele de formare, conținutul educațional, metodele, mijloacele de executare, procedurile, inclusiv utilizarea de simulatoare, dacă este cazul, și materialele de curs sunt documentate în mod corespunzător și permit solicitanților să atingă standardele de competență menționate la articolul 17 alineatul (1);
 - (b) programele de evaluare a competențelor relevante sunt desfășurate de persoane calificate care dețin cunoștințe aprofundate privind programul de formare;
 - (c) examenul de verificare a respectării standardelor de competență menționate la articolul 17 alineatul (1) este efectuat de examinatori calificați, care să nu aibă conflicte de interese.
- (3) Statele membre recunosc orice diplome sau certificate eliberate după încheierea programelor de formare aprobate de alte state membre în conformitate cu alineatul (1).
- (4) Statele membre retrag sau suspendă aprobarea acordată programelor de formare care nu mai îndeplinesc criteriile menționate la alineatul (2).
- (5) Statele membre notifică Comisiei lista programelor de formare aprobate, precum și orice program de formare a cărui aprobare a fost retrasă sau suspendată. Comisia pune aceste informații la dispoziția publicului. Lista trebuie să cuprindă denumirea programului de formare, titlurile diplomelor sau ale certificatelor acordate, organismul care acordă diploma sau certificatele, anul intrării în vigoare a aprobării, precum și calificarea relevantă și orice autorizație specifică la care diploma sau certificatul dau acces.

*Articolul 20***Evaluarea competențelor pentru riscuri specifice**

(1) Statele membre care identifică sectoare de căi navigabile interioare cu riscuri specifice pe teritoriile proprii, în înțelesul articolului 9 alineatul (1), precizează competențele suplimentare impuse comandanților de navă care navighează pe acele sectoare de căi navigabile interioare și precizează mijloacele necesare pentru a demonstra că aceste cerințe sunt îndeplinite. În cazul în care consideră că este necesar în scopul asigurării siguranței, statele membre consultă comisia fluvială europeană relevantă în cursul procesului de identificare a respectivelor competențe.

Ținând seama de competențele necesare pentru navigarea pe sectoarele de căi navigabile interioare cu riscuri specifice, mijloacele necesare pentru a demonstra că aceste cerințe sunt îndeplinite pot consta din următoarele:

- (a) un număr limitat de voiaje care trebuie efectuate pe sectorul în cauză;
- (b) un examen pe simulator;
- (c) un examen cu variante multiple de răspuns;
- (d) un examen oral; sau
- (e) o combinație a mijloacelor menționate la literele (a)-(d).

Atunci când aplică prezentul alineat, statele membre utilizează criteriile obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale.

(2) Statele membre menționate la alineatul (1) se asigură că sunt instituite proceduri pentru evaluarea competențelor solicitanților privind riscurile specifice și că sunt puse la dispoziția publicului instrumente pentru a facilita dobândirea competențelor necesare privind riscurile specifice de către comandanții de navă.

(3) Un stat membru poate efectua o evaluare a competenței solicitanților privind riscurile specifice pentru sectoare de căi navigabile interioare situate în alt stat membru, pe baza cerințelor stabilite pentru respectivul sector de cale navigabilă interioară în conformitate cu alineatul (1), cu condiția ca statul membru în care este situat sectorul de cale navigabilă interioară să își fi dat acordul. În acest caz, respectivul stat membru furnizează statului membru care efectuează evaluarea mijloacele necesare care să permită efectuarea evaluării respective. Statele membre trebuie să justifice orice refuz de a își da acordul pe baza unor motive obiective și proporționale.

*Articolul 21***Utilizarea simulatoarelor**

(1) Simulatoarele utilizate pentru evaluarea competențelor sunt omologate de statele membre. Această omologare se acordă la cerere, atunci când se demonstrează că simulatorul respectă standardele pentru simulatoare stabilite prin actele delegate menționate la alineatul (2). Omologarea precizează care evaluare specifică a competenței este autorizată pentru simulatorul respectiv.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 31 pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea de standarde privind omologarea simulatoarelor, specificând cerințele funcționale și tehnice minime, precum și procedurile administrative în acest sens, cu obiectivul de a asigura faptul că simulatoarele utilizate pentru evaluarea de competențe sunt concepute în așa fel încât să permită verificarea competențelor conform prevederilor standardelor referitoare la examenele practice menționate la articolul 17 alineatul (3).

(3) Statele membre recunosc simulatoarele omologate de autoritățile competente din alte state membre în conformitate cu alineatul (1) fără alte cerințe tehnice sau evaluări.

(4) Statele membre își retrag sau suspendă omologarea simulatoarelor care nu mai respectă standardele menționate la alineatul (2).

(5) Statele membre notifică Comisiei lista simulatoarelor omologate. Comisia pune aceste informații la dispoziția publicului.

(6) Statele membre se asigură că accesul la simulatoare în scopul evaluării este nediscriminatoriu.

SECȚIUNEA IV

Timpul de navigație și capacitatea din punct de vedere medical

Articolul 22

Carnetul de serviciu și jurnalul de bord

(1) Statele membre se asigură că timpul de navigație menționat la articolul 11 alineatul (1) litera (b) și voiajele efectuate menționate la articolul 20 alineatul (1) se înregistrează de către comandanții de navă într-un carnet de serviciu menționat la alineatul (6) din prezentul articol sau într-un carnet de serviciu recunoscut în temeiul articolului 10 alineatul (2) sau (3).

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care statele membre aplică articolul 7 alineatul (1) sau articolul 39 alineatul (2), obligația prevăzută la primul paragraf din prezentul alineat se aplică numai dacă titularul unui carnet de serviciu solicită înregistrarea.

(2) Statele membre se asigură că, în cazul în care un membru al echipajului solicită acest lucru, autoritățile lor competente validează în carnetul de serviciu, după ce au verificat autenticitatea și valabilitatea oricăror documente justificative necesare, datele privind timpul de navigație și voiajele efectuate cu cel mult 15 luni înainte de solicitare. În cazul în care sunt introduse instrumente electronice, inclusiv carnete de serviciu electronice și jurnale de bord electronice, ce includ proceduri adecvate pentru garantarea autenticității documentelor, datele corespunzătoare pot fi validate fără proceduri suplimentare.

Timpul de navigație care a fost efectuat pe orice cale navigabilă interioară a statelor membre este luat în considerare. În cazul căilor navigabile interioare ale căror cursuri nu se află integral pe teritoriul Uniunii, se ia în considerare, de asemenea, timpul de navigație efectuat pe secțiunile situate în afara teritoriului Uniunii.

(3) Statele membre se asigură că voiajele construcțiilor navale menționate la articolul 2 alineatul (1) sunt înregistrate în jurnalul de bord menționat la alineatul (6) din prezentul articol sau într-un jurnal de bord recunoscut în temeiul articolului 10 alineatul (2) sau (3).

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc modele pentru carnetele de serviciu și pentru jurnalele de bord, ținând seama de informațiile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive în ceea ce privește identificarea persoanei, timpul de navigație și voiajele efectuate de aceasta. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 33 alineatul (2).

Atunci când adoptă aceste acte de punere în aplicare, Comisia ține seama de faptul că jurnalul de bord este utilizat, de asemenea, în punerea în aplicare a Directivei 2014/112/UE a Consiliului ⁽¹⁾ în vederea verificării cerințelor referitoare la echipaj și a înregistrării voiajelor efectuate de construcția navală.

(5) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o evaluare cu privire la următoarele instrumente electronice care nu pot fi modificate ilicit: carnetele de serviciu, jurnalele de bord și cardurile profesionale care integrează certificatele de calificare ale Uniunii în domeniul navigației interioare, până la data de 17 ianuarie 2026.

(6) Statele membre se asigură că membrii echipajului dețin un singur carnet de serviciu activ și că pe construcția navală există un singur jurnal de bord activ.

Articolul 23

Capacitatea din punct de vedere medical

(1) Statele membre se asigură că membrii echipajului de punte care solicită un certificat de calificare al Uniunii demonstrează capacitatea lor din punct de vedere medical prin prezentarea în fața autorității competente a unui certificat medical valabil, eliberat de un medic care este recunoscut de autoritatea competentă, după trecerea cu succes a unei examinări privind capacitatea din punct de vedere medical.

⁽¹⁾ Directiva 2014/112/UE a Consiliului din 19 decembrie 2014 de punere în aplicare a Acordului european privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru în transportul pe căi navigabile interioare, încheiat de „European Barge Union” (Uniunea Europeană a Navigației Interioare) (EBU), „European Skippers Organisation” (Uniunea Europeană a Marinarilor Fluviali) (ESO) și Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF) (JO L 367, 23.12.2014, p. 86).

- (2) Solicitanții prezintă un certificat medical autorității competente atunci când solicită:
- (a) primul lor certificat de calificare al Uniunii ca membru al echipajului de punte;
 - (b) certificatul lor de calificare al Uniunii în calitate de comandant de navă;
 - (c) reînnoirea certificatului lor de calificare al Uniunii ca membru al echipajului de punte în cazul în care sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (3) din prezentul articol.

CertIFICATELE medicale eliberate în vederea obținerii unui certificat de calificare al Uniunii trebuie să fie datate cu cel mult trei luni înainte de data cererii pentru un certificat de calificare al Uniunii.

(3) De la vârsta de 60 de ani, titularul unui certificat de calificare al Uniunii ca membru al echipajului de punte trebuie să demonstreze capacitatea din punct de vedere medical în conformitate cu alineatul (1) cel puțin o dată la cinci ani. De la vârsta de 70 de ani, titularul trebuie să demonstreze capacitatea din punct de vedere medical în conformitate cu alineatul (1) o dată la doi ani.

(4) Statele membre se asigură că angajatorii, comandanții de navă și autoritățile statelor membre pot solicita unui membru al echipajului de punte să demonstreze capacitatea din punct de vedere medical în conformitate cu alineatul (1), ori de câte ori există indicii obiective că respectivul membru al echipajului nu mai îndeplinește cerințele privind capacitatea din punct de vedere medical menționate la alineatul (6).

(5) În cazul în care capacitatea din punct de vedere medical nu poate fi demonstrată pe deplin de către solicitant, statele membre pot impune măsuri de atenuare a riscului sau restricții care să ofere un nivel echivalent de siguranță a navigației. În acest caz, acele măsuri de atenuare a riscului și restricții legate de capacitatea din punct de vedere medical sunt menționate în certificatul de calificare al Uniunii, în conformitate cu modelul menționat la articolul 11 alineatul (3).

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 31 pe baza cerințelor esențiale privind capacitatea din punct de vedere medical prevăzute în anexa III pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea de standarde privind capacitatea din punct de vedere medical care să specifice cerințele referitoare la capacitatea din punct de vedere medical, în special în ceea ce privește testele pe care medicii trebuie să le realizeze, criteriile pe care trebuie să le aplice aceștia pentru a stabili capacitatea de muncă și lista restricțiilor și a măsurilor de atenuare.

CAPITOLUL 4

DISPOZIȚII ADMINISTRATIVE

Articolul 24

Protecția datelor cu caracter personal

- (1) Statele membre efectuează toate prelucrările datelor cu caracter personal prevăzute în prezenta directivă în conformitate cu dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, în special cu Regulamentul (UE) 2016/679.
- (2) Comisia efectuează toate prelucrările datelor cu caracter personal prevăzute de prezenta directivă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
- (3) Statele membre se asigură că datele cu caracter personal sunt prelucrate numai în următoarele scopuri:
- (a) punerea în aplicare, asigurarea respectării și evaluarea prezentei directive;
 - (b) schimbul de informații dintre autoritățile care au acces la baza de date menționată la articolul 25 și Comisie;
 - (c) producerea de statistici.

Informațiile anonimizate obținute din aceste date pot fi utilizate pentru a sprijini politicile care promovează transportul pe căi navigabile interioare.

(4) Statele membre se asigură că persoanele menționate la articolele 4 și 5 ale căror date cu caracter personal, în special cele referitoare la starea lor de sănătate, sunt prelucrate în registrele menționate la articolul 25 alineatul (1) și în baza de date menționată la articolul 25 alineatul (2) sunt informate *ex ante*. Statele membre acordă acces respectivelor persoane la datele lor cu caracter personal și furnizează respectivelor persoane o copie a acestor informații, la cerere, în orice moment.

*Articolul 25***Registrele**

(1) Pentru a contribui la o administrare eficientă în ceea ce privește eliberarea, reînnoirea, suspendarea și retragerea certificatelor de calificare, statele membre țin registre ale certificatelor de calificare ale Uniunii, carnetelor de serviciu și jurnalelor de bord eliberate sub autoritatea lor în conformitate cu prezenta directivă și, acolo unde este cazul, ale documentelor recunoscute în temeiul articolului 10 alineatul (2) care au fost eliberate, reînnoite, suspendate sau retrase, care au fost declarate pierdute, furate sau distruse, sau care au expirat.

În cazul certificatelor de calificare ale Uniunii, registrele includ datele care figurează pe certificatele de calificare ale Uniunii și autoritatea emitentă.

Pentru carnetele de serviciu, registrele includ numele titularului și numărul său de identificare, numărul de identificare al carnetului de serviciu, data eliberării și autoritatea emitentă.

Pentru jurnalele de bord, registrele includ denumirea construcției navale, numărul european de identificare sau numărul european de identificare a navei (numărul ENI), numărul de identificare al jurnalului de bord, data eliberării și autoritatea emitentă.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 31 pentru a completa informațiile din registre referitoare la carnetele de serviciu și la jurnalele de bord cu alte informații impuse de modelele de carnete de serviciu și de jurnale de bord adoptate în temeiul articolului 22 alineatul (4), pentru a facilita și mai mult schimbul de informații dintre statele membre.

(2) În scopul punerii în aplicare, al asigurării respectării și al evaluării prezentei directive, pentru a menține siguranța, pentru a facilita navigația, precum și în scopuri statistice și pentru a facilita schimbul de informații dintre autoritățile care pun în aplicare prezenta directivă, statele membre înregistrează în mod fiabil fără întârziere datele referitoare la certificatele de calificare, la carnetele de serviciu și la jurnalele de bord menționate la alineatul (1) într-o bază de date gestionată de Comisie.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 31 pentru a defini standardele care stabilesc caracteristicile unei astfel de baze de date și condițiile de utilizare ale acesteia, specificând în special:

- (a) instrucțiunile pentru codarea datelor în baza de date;
- (b) drepturile de acces ale utilizatorilor, diferențiate, dacă este cazul, în funcție de tipul de utilizator, de tipul de acces și de scopul pentru care sunt utilizate datele;
- (c) durata maximă de păstrare a datelor respective în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, diferențiată, dacă este cazul, în funcție de tipul de document;
- (d) instrucțiunile privind operarea bazei de date și interacțiunea acesteia cu registrele menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

(3) Orice date cu caracter personal incluse în registrele menționate la alineatul (1) sau în baza de date menționată la alineatul (2) nu se păstrează mai mult timp decât este necesar în vederea atingerii scopurilor pentru care au fost colectate datele sau pentru care sunt ulterior prelucrate în temeiul prezentei directive. Din momentul în care astfel de informații nu mai sunt necesare pentru scopurile respective, acestea se distrug.

(4) Comisia poate acorda accesul la baza de date unei autorități a unei țări terțe sau unei organizații internaționale, în măsura în care acest lucru este necesar pentru scopurile menționate la alineatul (2) din prezentul articol, cu condiția ca:

- (a) cerințele articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 să fie îndeplinite; și
- (b) țara terță sau organizația internațională să nu limiteze accesul statelor membre sau al Comisiei la baza sa de date corespunzătoare.

Comisia se asigură că țara terță sau organizația internațională respectivă nu transferă datele către o altă țară terță sau organizație internațională fără autorizarea scrisă expresă a Comisiei și conform condițiilor specificate de Comisie.

*Articolul 26***Autoritățile competente**

- (1) Statele membre desemnează, dacă este cazul, care sunt autoritățile competente pentru:
- (a) a organiza și a supraveghea examenele menționate la articolul 18;
 - (b) a aproba programele de formare menționate la articolul 19;
 - (c) a omologa simulatoarele menționate la articolul 21;
 - (d) a elibera, a reinnoi, a suspenda sau a retrage certificatele și a emite autorizațiile specifice menționate la articolele 4, 5, 6, 11, 12, 13, 14 și 38, precum și carnetele de serviciu și jurnalele de bord menționate la articolul 22;
 - (e) a valida timpul de navigație în carnetele de serviciu menționate la articolul 22;
 - (f) a stabili care sunt medicii care pot elibera certificate medicale în conformitate cu articolul 23;
 - (g) a ține registrele menționate la articolul 25;
 - (h) a detecta și a combate fraudele și alte practici ilegale menționate la articolul 29.
- (2) Statele membre notifică Comisiei toate autoritățile competente de pe teritoriul lor pe care le-au desemnat în conformitate cu alineatul (1). Comisia pune aceste informații la dispoziția publicului.

*Articolul 27***Monitorizarea**

- (1) Statele membre se asigură că toate activitățile efectuate de organisme guvernamentale și neguvernamentale aflate sub autoritatea lor în legătură cu formarea, cu evaluări ale competenței precum și cu eliberarea și actualizarea certificatelor de calificare ale Uniunii, a carnetelor de serviciu și a jurnalelor de bord, sunt monitorizate în permanență printr-un sistem de standarde de calitate, pentru a se asigura îndeplinirea obiectivelor prezentei directive.
- (2) Statele membre se asigură că obiectivele formării și standardele de competență aferente care trebuie atinse sunt clar definite și identifică nivelurile de cunoștințe și de aptitudini care trebuie evaluate și examinate în conformitate cu prezenta directivă.
- (3) Statele membre se asigură că, având în vedere politicile, sistemele, controalele și reexaminările interne de asigurare a calității stabilite pentru a garanta atingerea obiectivelor definite, domeniile de aplicare ale standardelor de calitate cuprind:
- (a) eliberarea, reinnoirea, suspendarea și retragerea certificatelor de calificare ale Uniunii, a carnetelor de serviciu și a jurnalelor de bord;
 - (b) toate cursurile și programele de formare;
 - (c) examenele și evaluările realizate de către sau sub autoritatea fiecărui stat membru; precum și
 - (d) calificările și experiența necesare ale instructorilor și examinatorilor.

*Articolul 28***Evaluarea**

- (1) Statele membre se asigură că organisme independente evaluează activitățile privind dobândirea și aprecierea competențelor, precum și administrarea certificatelor de calificare ale Uniunii, a carnetelor de serviciu și a jurnalelor de bord, până la data de 17 ianuarie 2037, iar ulterior cel puțin o dată la zece ani.
- (2) Statele membre se asigură că rezultatele evaluărilor realizate de către respectivele organisme independente sunt documentate corespunzător și sunt aduse în atenția autorităților competente interesate. Dacă este necesar, statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a remedia orice deficiență identificată de evaluarea independentă.

*Articolul 29***Prevenirea fraudelor și a altor practici ilegale**

(1) Statele membre adoptă măsurile corespunzătoare pentru prevenirea fraudelor și a altor practici ilegale care implică certificatele de calificare ale Uniunii, carnetele de serviciu și jurnalele de bord, precum și certificatele medicale și registrele prevăzute în prezenta directivă.

(2) Statele membre fac schimb de informații relevante cu autoritățile competente ale altor state membre în legătură cu certificarea persoanelor implicate în operarea construcțiilor navale, inclusiv informații cu privire la suspendarea sau retragerea certificatelor. Procedând astfel, statele membre respectă pe deplin principiile protecției datelor cu caracter personal stabilite în Regulamentul (UE) 2016/679.

*Articolul 30***Sancțiuni**

Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Aceste sancțiuni prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

CAPITOLUL 5

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 31***Exercitarea delegării de competențe**

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 17 alineatele (1) și (4), la articolul 21 alineatul (2), la articolul 23 alineatul (6) și la articolul 25 alineatele (1) și (2) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la data de 16 ianuarie 2018. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la prezentul articol poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul prezentului articol intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la data notificării acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

*Articolul 32***Standardele CESNI și actele delegate**

Actele delegate adoptate în temeiul prezentei directive, cu excepția celor întemeiate pe articolul 25, fac trimitere la standardele stabilite de CESNI cu condiția ca:

- (a) respectivele standarde să fie disponibile și actualizate;
- (b) respectivele standarde să îndeplinească toate cerințele aplicabile stabilite în anexe;
- (c) interesele Uniunii să nu fie compromise de modificările din procesul decizional al CESNI.

În cazul în care aceste condiții nu sunt îndeplinite, Comisia poate prevedea sau face trimitere la alte standarde.

Atunci când acte delegate adoptate în temeiul prezentei directive fac trimitere la standarde, Comisia include în respectivele acte delegate întregul text al acestor standarde și menționează sau actualizează trimiterea relevantă și introduce data aplicării în anexa IV.

Articolul 33

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011. Trimiterile la comitetul instituit în temeiul articolului 7 din Directiva 91/672/CEE, care este abrogată prin prezenta directivă, se interpretează ca trimiteri la comitetul instituit prin prezenta directivă.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care avizul comitetului urmează să fie obținut prin procedură scrisă, respectiva procedură se încheie fără rezultat atunci când, în termenul stabilit pentru emiterea avizului, președintele comitetului decide în acest sens.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. Dacă avizul comitetului urmează să fie obținut prin procedură scrisă, președintele acestuia poate decide încheierea procedurii fără rezultat în termenul stabilit pentru emiterea avizului.

Articolul 34

Standardele CESNI și actele de punere în aplicare

Atunci când adoptă actele de punere în aplicare menționate la articolul 11 alineatul (3), la articolul 18 alineatul (3) și la articolul 22 alineatul (4), Comisia face trimitere la standardele stabilite de CESNI și stabilește data aplicării, cu condiția ca:

- (a) respectivele standarde să fie disponibile și actualizate;
- (b) respectivele standarde să îndeplinească orice cerințe aplicabile stabilite în anexe;
- (c) interesele Uniunii să nu fie compromise de modificările din procesul decizional al CESNI.

În cazul în care aceste condiții nu sunt îndeplinite, Comisia poate prevedea sau face trimitere la alte standarde.

În cazul în care actele de punere în aplicare adoptate în temeiul prezentei directive fac trimitere la standarde, Comisia include întregul text al respectivelor standarde în acele acte de punere în aplicare.

Articolul 35

Revizuire

(1) Comisia evaluează prezenta directivă, împreună cu actele de punere în aplicare și actele delegate menționate în prezenta directivă și prezintă rezultatele acestei evaluări Parlamentului European și Consiliului cel târziu la 17 ianuarie 2030.

(2) Până la 17 ianuarie 2028, fiecare stat membru pune la dispoziția Comisiei informațiile necesare pentru a monitoriza punerea în aplicare și evaluarea prezentei directive, în conformitate cu orientările furnizate de Comisie în consultare cu statele membre în ceea ce privește colectarea de informații, precum și formatul și conținutul acestora.

Articolul 36

Aplicarea treptată

(1) Comisia adoptă actele delegate menționate la articolul 17 alineatele (1) și (4), la articolul 21 alineatul (2), la articolul 23 alineatul (6) și la articolul 25 alineatele (1) și (2) până la data de 17 ianuarie 2020.

Cel târziu la 24 de luni de la data adoptării actelor delegate menționate la articolul 25 alineatul (2), Comisia trebuie să creeze baza de date menționată la respectivul articol.

(2) Comisia adoptă actele de punere în aplicare menționate la articolul 11 alineatul (3), la articolul 18 alineatul (3) și la articolul 22 alineatul (4) până la data de 17 ianuarie 2020.

*Articolul 37***Abrogare**

Directivele 91/672/CEE și 96/50/CE sunt abrogate de la 18 ianuarie 2022.

Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.

*Articolul 38***Dispoziții tranzitorii**

(1) Brevetele de comandanți de navă eliberate în conformitate cu Directiva 96/50/CE și brevetele menționate la articolul 1 alineatul (6) din Directiva 96/50/CE, precum și licențele de navigație pe Rin menționate la articolul 1 alineatul (5) din Directiva 96/50/CE, care au fost eliberate înainte de 18 ianuarie 2022, rămân valabile pe acele căi navigabile interioare ale Uniunii pentru care erau valabile înainte de data respectivă, timp de maximum 10 ani de la data respectivă.

Înainte de 18 ianuarie 2032, statul membru care a eliberat brevetele menționate la primul paragraf eliberează comandanților de navă care dețin astfel de brevete în conformitate cu modelul prevăzut de prezenta directivă, la cererea acestora, un certificat de calificare al Uniunii sau certificatul menționat la articolul 10 alineatul (2), sub rezerva prezentării de către comandantul de navă a documentelor justificative satisfăcătoare menționate la articolul 11 alineatul (1) literele (a) și (c).

(2) Atunci când eliberează certificate de calificare ale Uniunii în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, statele membre garantează, în măsura posibilului, drepturile acordate anterior, în special în ceea ce privește autorizațiile specifice menționate la articolul 6.

(3) Membrii echipajului, alții decât comandanții de navă, care dețin un certificat de calificare eliberat de un stat membru înainte de 18 ianuarie 2022 sau care dețin o calificare recunoscută în unul sau mai multe state membre se pot baza în continuare pe certificatul respectiv sau pe calificarea respectivă, timp de maximum 10 ani de la data menționată. În decursul respectivei perioade, acești membri ai echipajului se pot baza în continuare pe Directiva 2005/36/CE pentru recunoașterea calificării lor de către autoritățile altor state membre. Înainte de expirarea respectivei perioade, aceștia pot solicita de la o autoritate competentă care eliberează astfel de certificate un certificat de calificare al Uniunii sau un certificat în aplicarea articolului 10 alineatul (2), sub rezerva prezentării de către membrii echipajului a documentelor justificative satisfăcătoare menționate la articolul 11 alineatul (1) literele (a) și (c).

În cazul în care membrii echipajului menționați la primul paragraf din acest alineat solicită un certificat de calificare al Uniunii sau un certificat menționat la articolul 10 alineatul (2), statele membre se asigură că este eliberat un certificat de calificare pentru care cerințele în materie de competențe sunt similare sau inferioare celor ale brevetului de înlocuit. Un certificat pentru care cerințele sunt mai mari decât cele ale brevetului de înlocuit se emite numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) în cazul certificatului de calificare al Uniunii ca navigator: un timp de navigație de 540 de zile, care include cel puțin 180 de zile de navigație interioară;
- (b) în cazul certificatului de calificare al Uniunii ca navigator brevetat: un timp de navigație de 900 de zile, care includ cel puțin 540 de zile de navigație interioară;
- (c) în cazul certificatului de calificare al Uniunii ca timonier: un timp de navigație de 1 080 de zile, care includ cel puțin 720 de zile de navigație interioară.

Experiența de navigare este demonstrată prin intermediul unui carnet de serviciu, jurnal de bord sau alte dovezi.

Duratele minime ale timpului de navigație stabilite la al doilea paragraf literele (a), (b) și (c) din prezentul alineat pot fi reduse cu maximum 360 de zile de timp de navigație, dacă solicitantul deține o diplomă care este recunoscută de autoritatea competentă și care confirmă specializarea solicitantului în navigația interioară ce conține navigația practică. Reducerea duratei minime nu poate fi mai mare decât durata specializării.

(4) Carnetele de serviciu și jurnalele de bord eliberate înainte de 18 ianuarie 2022 care au fost eliberate în conformitate cu alte norme decât cele stabilite prin prezenta directivă pot rămâne active timp de maximum 10 ani de la 18 ianuarie 2022.

(5) Prin derogare de la alineatul (3), pentru membrii echipajelor de pe feriboturi care dețin brevete sau certificate naționale ce nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 96/50/CE și care au fost emise înainte de 18 ianuarie 2022, respectivele brevete sau certificate rămân valabile pe acele căi navigabile interioare ale Uniunii pe care erau valabile înainte de această dată pentru o perioadă de cel mult 20 de ani de la data respectivă.

Înainte de expirarea respectivei perioade, acești membri ai echipajului pot solicita de la o autoritate competentă care eliberează astfel de certificate de calificare al Uniunii sau un certificat menționat la articolul 10 alineatul (2), cu condiția să prezinte documentele justificative satisfăcătoare menționate la articolul 11 alineatul (1) literele (a) și (c). Alineatul (3) al doilea și al treilea paragraf din prezentul articol se aplică în mod corespunzător.

(6) Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1), până la 17 ianuarie 2038, statele membre pot permite comandanților de navă care conduc nave maritime care operează pe anumite căi navigabile interioare să dețină un certificat de competență pentru comandanți care a fost eliberat în conformitate cu dispozițiile Convenției STCW dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) această activitate de navigație interioară se desfășoară la începutul sau la sfârșitul unui voiaj de transport maritim; și
- (b) statul membru a recunoscut certificatele menționate în prezentul alineat pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la 16 ianuarie 2018 pe căile navigabile interioare în cauză.

Articolul 39

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 17 ianuarie 2022. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, un stat membru în care toate persoanele menționate la articolul 4 alineatul (1), la articolul 5 alineatul (1) și la articolul 6 își desfășoară activitatea exclusiv pe căi navigabile interioare naționale care nu sunt conectate la rețeaua navigabilă a unui alt stat membru este obligat numai să asigure intrarea în vigoare a acelor acte care sunt necesare pentru a se asigura respectarea dispozițiilor articolelor 7, 8 și 10 în ceea ce privește recunoașterea certificatelor de calificare și a carnetului de serviciu, ale articolului 14 alineatele (2) și (3) în ceea ce privește suspendările, ale articolului 22 alineatul (1) al doilea paragraf și alineatul (2), ale articolului 26 alineatul (1) litera (d) dacă este cazul, ale articolului 26 alineatul (1) literele (e) și (h), ale articolului 26 alineatul (2), ale articolului 29 în ceea ce privește prevenirea fraudelor, ale articolului 30 în ceea ce privește sancțiunile și ale articolului 38 cu excepția alineatului (2) din respectivul articol în ceea ce privește dispozițiile tranzitorii. Respectivul stat membru este obligat să asigure intrarea în vigoare a acestor acte până la 17 ianuarie 2022.

Un astfel de stat membru nu poate să elibereze certificate de calificare ale Uniunii sau să aprobe programe de formare sau simulatoare decât după transpunerea și punerea în aplicare a celorlalte dispoziții ale prezentei directive și după informarea Comisiei despre îndeplinirea acestei obligații.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, un stat membru în care toate persoanele sunt exceptate în temeiul articolului 2 alineatul (3) este obligat numai să asigure intrarea în vigoare a acelor acte care sunt necesare pentru a se asigura respectarea dispozițiilor articolului 10 în ceea ce privește recunoașterea certificatelor de calificare și a carnetului de serviciu, ale articolului 38 în ceea ce privește recunoașterea certificatelor valabile, precum și ale articolului 15. Respectivul stat membru este obligat să asigure intrarea în vigoare a acestor acte până la data de 17 ianuarie 2022.

Un astfel de stat membru nu poate să elibereze certificate de calificare ale Uniunii sau să aprobe programe de formare sau simulatoare decât după transpunerea și punerea în aplicare a celorlalte dispoziții ale prezentei directive și după informarea Comisiei despre îndeplinirea acestei obligații.

(4) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, un stat membru nu este obligat să transpună prezenta directivă atât timp cât navigația interioară nu este posibilă din punct de vedere tehnic pe teritoriul său.

Acest stat membru nu poate să elibereze certificate de calificare ale Uniunii sau să aprobe programe de formare sau simulatoare decât după transpunerea și punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei directive și după informarea Comisiei cu privire la aceasta.

(5) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 40***Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 41***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 12 decembrie 2017.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

M. MAASIKAS

ANEXA I

CERINȚE MINIME PRIVIND VÂRSTA, CONFORMITATEA ADMINISTRATIVĂ, COMPETENȚA ȘI TIMPUL DE NAVIGAȚIE

Prin cerințe minime privind calificările echipajului de punte stabilite în prezenta anexă se înțelege un nivel de crescător de calificare, cu excepția calificărilor mateloților și ale ucenicilor, care sunt considerate a fi la același nivel.

1. Calificările echipajului de punte la nivel de debutant

1.1. Cerințele minime pentru certificarea ca matelot

Fiecare solicitant al unui certificat de calificare al Uniunii trebuie:

- să aibă cel puțin 16 ani;
- să fi absolvit formarea de bază în domeniul securității în conformitate cu cerințele naționale.

1.2. Cerințele minime pentru certificarea ca ucenic

Fiecare solicitant al unui certificat de calificare al Uniunii trebuie:

- să aibă cel puțin 15 ani;
- să fi semnat un contract de ucenicie care prevede un program de formare aprobat menționat la articolul 19.

2. Calificările echipajului de punte la nivel operațional

2.1. Cerințele minime pentru certificarea ca navigator

Fiecare solicitant al unui certificat de calificare al Uniunii trebuie:

(a) — să aibă cel puțin 17 ani;

- să fi absolvit un program de formare aprobat, așa cum este menționat la articolul 19, cu o durată de cel puțin doi ani, program care să cuprindă standardele de competență pentru nivelul operațional prevăzute în anexa II;

- să fi acumulat un timp de navigație de cel puțin 90 de zile în cadrul acestui program de formare aprobat;

sau

(b) — să aibă cel puțin 18 ani;

- să fi reușit la o evaluare a competenței de către o autoritate administrativă, astfel cum se menționează la articolul 18, menită să verifice faptul că standardele de competență pentru nivelul operațional prevăzute în anexa II sunt îndeplinite;

- să fi acumulat un timp de navigație de cel puțin 360 de zile, sau să fi acumulat un timp de navigație de cel puțin 180 de zile în cazul în care solicitantul poate, în plus, să furnizeze dovada unei experiențe profesionale de cel puțin 250 de zile dobândite de solicitant pe o navă maritimă ca membru al echipajului de punte;

sau

(c) — să aibă cel puțin cinci ani de experiență profesională înainte de înscrierea într-un program de formare aprobat, sau să aibă cel puțin 500 de zile de experiență profesională pe o navă maritimă ca membru al echipajului de punte înainte de înscrierea într-un program de formare aprobat sau să fi încheiat un program de formare profesională cu o durată de cel puțin de trei ani înainte de înscrierea într-un program de formare aprobat;

- să fi absolvit un program de formare aprobat astfel cum este menționat la articolul 19, cu o durată de cel puțin nouă luni, program care să cuprindă standardele de competență pentru nivelul operațional prevăzute în anexa II;

- să fi acumulat un timp de navigație de cel puțin 90 de zile în cadrul respectivului program de formare aprobat.

2.2. Cerințele minime pentru certificarea ca navigator brevetat

Fiecare solicitant al unui certificat de calificare al Uniunii trebuie:

- (a) — să fi acumulat un timp de navigație de cel puțin 180 de zile fiind calificat ca navigator;
sau
- (b) — să fi absolvit un program de formare aprobat astfel cum este menționat la articolul 19, cu o durată de cel puțin trei ani, program care să cuprindă standardele de competență pentru nivelul operațional prevăzute în anexa II;
— să fi acumulat un timp de navigație de cel puțin 270 de zile în cadrul acestui program de formare aprobat.

2.3. Cerințele minime pentru certificarea ca timonier

Fiecare solicitant al unui certificat de calificare al Uniunii trebuie:

- (a) — să fi acumulat un timp de navigație de cel puțin 180 de zile fiind calificat ca navigator brevetat;
— să dețină un certificat de operator radio;
sau
- (b) — să fi absolvit un program de formare aprobat astfel cum este menționat la articolul 19, cu o durată de cel puțin trei ani, program care să cuprindă standardele de competență pentru nivelul operațional prevăzute în anexa II;
— să fi acumulat un timp de navigație de cel puțin 360 de zile în cadrul acestui program de formare aprobat;
— să dețină un certificat de operator radio;
sau
- (c) — să aibă cel puțin 500 de zile de experiență profesională în calitate de comandant maritim;
— să fi reușit la o evaluare a competenței de către o autoritate administrativă astfel cum este menționată la articolul 18, evaluare menită să verifice faptul că standardele de competență pentru nivelul operațional prevăzute în anexa II sunt îndeplinite;
— să dețină un certificat de operator radio.

3. Calificările echipajului de punte la nivel de conducere

3.1. Cerințele minime pentru certificarea în calitate de comandant de navă

Fiecare solicitant al unui certificat de calificare al Uniunii trebuie:

- (a) — să aibă cel puțin 18 ani;
— să fi absolvit un program de formare aprobat menționat la articolul 19, cu o durată de cel puțin trei ani, program care să cuprindă standardele de competență pentru nivelul de conducere prevăzute în anexa II;
— să fi acumulat un timp de navigație de cel puțin 360 de zile, fie ca parte a acestui program de formare aprobat, fie după absolvirea acestuia;
— să dețină un certificat de operator radio;
sau
- (b) — să aibă cel puțin 18 ani;
— să dețină un certificat de calificare al Uniunii ca timonier sau un certificat de timonier recunoscut în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) sau (3);

- să fi acumulat un timp de navigație de cel puțin 180 de zile;
- să fi reușit la o evaluare a competenței de către o autoritate administrativă astfel cum este menționată la articolul 18, evaluare menită să verifice faptul că standardele de competență pentru nivelul de conducere prevăzute în anexa II sunt îndeplinite;

— să dețină un certificat de operator radio;

sau

(c) — să aibă cel puțin 18 ani;

— să fi acumulat un timp de navigație de cel puțin 540 de zile, sau să fi acumulat un timp de navigație de cel puțin 180 de zile în cazul în care solicitantul poate să furnizeze dovada unei experiențe profesionale de cel puțin 500 de zile dobândite de solicitant pe o navă maritimă ca membru al echipajului de punte;

— să fi reușit la o evaluare a competenței de către o autoritate administrativă astfel cum este menționată la articolul 18, evaluare menită să verifice faptul că standardele de competență pentru nivelul de conducere prevăzute în anexa II sunt îndeplinite;

— să dețină un certificat de operator radio;

sau

(d) — să aibă cel puțin cinci ani de experiență profesională înainte de înscrierea într-un program de formare aprobat sau cel puțin 500 de zile de experiență profesională pe o navă maritimă ca membru al echipajului de punte înainte de înscrierea într-un program de formare aprobat sau să fi încheiat un program de formare profesională cu o durată de cel puțin 3 ani înainte de înscrierea într-un program de formare aprobat;

— să fi absolvit un program de formare aprobat menționat la articolul 19, cu o durată de cel puțin un an și jumătate, care să cuprindă standardele de competență pentru nivelul de conducere prevăzute în anexa II;

— să fi acumulat un timp de navigație de cel puțin 180 de zile ca parte a respectivului program de formare aprobat și de cel puțin 180 de zile după absolvirea acestuia;

— să dețină un certificat de operator radio.

3.2. Cerințele minime pentru autorizațiile specifice privind certificatele de calificare ale Uniunii în calitate de comandant de navă

3.2.1. Căi navigabile cu caracter maritim

Fiecare solicitant trebuie:

— să îndeplinească standardele de competență pentru navigarea pe căi navigabile cu caracter maritim, stabilite în anexa II.

3.2.2. Radiolocație

Fiecare solicitant trebuie:

— să îndeplinească standardele de competență pentru navigarea cu ajutorul radiolocației, stabilite în anexa II.

3.2.3. Gaz natural lichefiat

Fiecare solicitant trebuie:

— să dețină un certificat de calificare al Uniunii ca expert în gaz natural lichefiat (GNL) menționat la secțiunea 4.2.

3.2.4. Convoaie mari

Fiecare solicitant trebuie să fi acumulat un timp de navigație de cel puțin 720 de zile, inclusiv cel puțin 540 de zile fiind calificat pentru a avea calitatea de comandant de navă și cel puțin 180 de zile conducând un convoi mare.

4. Calificări pentru operațiuni specifice

4.1. Cerințele minime pentru certificarea unui expert în navigația cu pasageri

Fiecare persoană care solicită un prim certificat de calificare al Uniunii ca expert în navigația cu pasageri trebuie:

- să aibă cel puțin 18 ani;
- să îndeplinească standardele de competență pentru experții în navigația cu pasageri, stabilite în anexa II.

Fiecare persoană care solicită reînnoirea unui certificat de calificare al Uniunii ca expert în navigația cu pasageri trebuie:

- să treacă un nou examen administrativ sau să aprobe un nou program de formare aprobat, în conformitate cu articolul 17 alineatul (2).

4.2. Cerințele minime pentru certificarea ca expert în GNL

Fiecare persoană care solicită un prim certificat de calificare al Uniunii ca expert în GNL trebuie:

- să aibă cel puțin 18 ani;
- să îndeplinească standardele de competență pentru experții în GNL stabilite în anexa II.

Fiecare persoană care solicită reînnoirea unui certificat de calificare al Uniunii ca expert în GNL trebuie:

(a) să fi acumulat următorul timp de navigație la bordul unei construcții navale care utilizează GNL drept combustibil:

- cel puțin 180 de zile în decursul celor cinci ani precedenți; sau
- cel puțin 90 de zile în decursul anului precedent;

sau

(b) să îndeplinească standardele de competență pentru experții în GNL stabilite în anexa II.

ANEXA II

CERINȚE ESENȚIALE PRIVIND COMPETENȚA

1. Cerințe esențiale privind competența la nivel operațional

1.1. Navigație

Navigatorul trebuie să ajute personalul de conducere al construcției navale în situații de manevrare și de conducere a unei construcții navale pe căile navigabile interioare. Navigatorul trebuie să fie în măsură să facă acest lucru pe toate tipurile de căi navigabile și în toate tipurile de porturi. În special, navigatorul trebuie să fie în măsură:

- să ajute la pregătirea construcției navale pentru navigare în vederea asigurării unui voiaj sigur în toate circumstanțele;
- să ajute la operațiunile de amarare și de ancorare;
- să ajute la navigarea și la manevrarea construcției navale într-un mod economic și sigur din punct de vedere nautic.

1.2. Operarea construcțiilor navale

Navigatorul trebuie să fie în măsură:

- să ajute personalul de conducere al construcției navale în ceea ce privește controlul operării construcției navale și în ceea ce privește asistența acordată persoanelor aflate la bord;
- să utilizeze echipamentele construcției navale.

1.3. Manipularea și arimarea mărfurilor și transportul de pasageri

Navigatorul trebuie să fie în măsură:

- să ajute personalul de conducere al construcției navale în ceea ce privește pregătirea, arimarea și monitorizarea mărfurilor în timpul operațiunilor de încărcare și de descărcare;
- să ajute personalul de conducere al navei în ceea ce privește furnizarea de servicii pasagerilor;
- să furnizeze asistență directă persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă în conformitate cu cerințele de pregătire profesională și cu instrucțiunile din anexa IV la Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾.

1.4. Inginerie navală și inginerie electrică, electronică și a sistemelor de control

Navigatorul trebuie să fie în măsură:

- să ajute personalul de conducere al construcției navale în ceea ce privește ingineria navală, electrică, electronică și a sistemelor de control, pentru a asigura siguranța tehnică generală;
- să realizeze lucrări de întreținere a echipamentelor care țin de ingineria navală, electrică, electronică și a sistemelor de control, pentru a asigura siguranța tehnică generală.

1.5. Întreținere și reparații

Navigatorul trebuie să fie în măsură:

- să ajute personalul de conducere al construcției navale în ceea ce privește întreținerea și repararea construcției navale, a dispozitivelor acesteia și a echipamentelor acesteia.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 334, 17.12.2010, p. 1).

1.6. Comunicare

Navigatorul trebuie să fie în măsură:

- să comunice în mod general și profesional, ceea ce include capacitatea de a utiliza fraze de comunicare standardizate în situații în care există probleme de comunicare;
- să fie sociabil.

1.7. Securitate și sănătate și protecția mediului

Navigatorul trebuie să fie în măsură:

- să respecte normele de securitate a muncii, să înțeleagă importanța normelor privind securitatea și sănătatea, precum și să înțeleagă importanța mediului;
- să recunoască importanța formării cu privire la siguranța la bord și să acționeze imediat în caz de urgență;
- să ia măsuri de prevenire a incendiilor și să utilizeze în mod corect echipamentele de stingere a incendiilor;
- să își îndeplinească sarcinile ținând seama de importanța protejării mediului.

2. Cerințe esențiale privind competența la nivel de conducere

2.0. Supraveghere

Comandantul de navă trebuie să fie în măsură:

- să dea instrucțiuni celorlalți membri ai echipajului de punte și să monitorizeze sarcinile efectuate de aceștia, astfel cum sunt menționate la secțiunea 1 din prezenta anexă, ceea ce presupune existența unor abilități adecvate pentru a îndeplini aceste sarcini.

2.1. Navigație

Comandantul de navă trebuie să fie în măsură:

- să planifice un voiaj și să coordoneze navigația pe căi navigabile interioare, inclusiv să fie în măsură să aleagă cea mai logică, mai economică și mai ecologică rută de navigație pentru a ajunge la destinațiile de încărcare și de descărcare, luând în considerare normele de trafic aplicabile și setul convenit de norme aplicabile în domeniul navigației interioare;
- să aplice cunoștințele referitoare la normele aplicabile privind echipajul construcției navale, inclusiv cunoștințele privind timpul de repaus și componența echipajului de punte;
- să navigheze și să manevreze, asigurând operarea în condiții de siguranță a construcției navale în toate condițiile de navigație pe căile navigabile interioare, inclusiv în situațiile care implică o mare densitate a traficului sau în cazul în care alte construcții navale transportă mărfuri periculoase și care necesită cunoștințe de bază cu privire la Acordul european privind transportul internațional al mărfurilor periculoase pe căi navigabile interioare (ADN);
- să răspundă la urgențele de navigație pe căile navigabile interioare.

2.2. Operarea construcțiilor navale

Comandantul de navă trebuie să fie în măsură:

- să aplice cunoștințele privind construcția navelor de navigație interioară și metodele de construcție navală la operarea diverselor tipuri de construcții navale și să aibă cunoștințe de bază privind cerințele tehnice pentru navele de navigație interioară, astfel cum se menționează în Directiva (UE) 2016/1629 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
- să controleze și să monitorizeze echipamentele obligatorii înscrise în certificatul relevant al construcției navale.

2.3. Manipularea și arimarea mărfurilor și transportul de pasageri

Comandantul de navă trebuie să fie în măsură:

- să planifice și să asigure încărcarea, arimarea, fixarea și descărcarea în siguranță a mărfurilor, precum și să se îngrijească de siguranța acestora pe durata voiajului;

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/1629 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 septembrie 2016 de stabilire a cerințelor tehnice pentru navele de navigație interioară, de modificare a Directivei 2009/100/CE și de abrogare a Directivei 2006/87/CE (JO L 252, 16.9.2016, p. 118).

- să planifice și să asigure stabilitatea construcției navale;
- să planifice și să asigure transportul în condiții de siguranță al pasagerilor și serviciile de asistență pentru aceștia pe durata voiajului, inclusiv prin asigurarea de asistență directă pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă în conformitate cu cerințele de pregătire profesională și cu instrucțiunile din anexa IV la Regulamentul (UE) nr. 1177/2010.

2.4. Inginerie navală și inginerie electrică, electronică și a sistemelor de control

Comandantul de navă trebuie să fie în măsură:

- să planifice fluxul de lucru al activităților de inginerie navală și de inginerie electrică, electronică și a sistemelor de control;
- să monitorizeze motoarele principale, precum și mașinile și echipamentele auxiliare;
- să planifice și să dea instrucțiuni în ceea ce privește pompa construcției navale și sistemul de acționare al acesteia;
- să organizeze utilizarea și acționarea în condiții de siguranță a dispozitivelor electrotehnice ale construcției navale, precum și întreținerea și repararea acestora;
- să controleze siguranța lucrărilor de întreținere și de reparare a dispozitivelor tehnice.

2.5. Întreținere și reparații

Comandantul de navă trebuie să fie în măsură:

- să organizeze întreținerea și repararea în condiții de siguranță a construcției navale și a echipamentelor acesteia.

2.6. Comunicare

Comandantul de navă trebuie să fie în măsură:

- să gestioneze resursele umane, să fie responsabil din punct de vedere social și să se ocupe de organizarea fluxului de lucru și de formarea la bordul construcției navale;
- să asigure o bună comunicare în orice moment, ceea ce include utilizarea unor fraze de comunicare standardizate în situații în care există probleme de comunicare;
- să încurajeze un mediu de lucru armonios și sociabil la bord.

2.7. Securitate și sănătate, drepturile pasagerilor și protecția mediului

Comandantul de navă trebuie să fie în măsură:

- să monitorizeze cerințele legale aplicabile și să ia măsuri pentru a asigura siguranța vieților omenești;
- să mențină siguranța și securitatea persoanelor aflate la bord, inclusiv prin asigurarea de asistență directă pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă în conformitate cu cerințele de pregătire profesională și cu instrucțiunile din anexa IV la Regulamentul (UE) nr. 1177/2010;
- să instituie planuri de urgență și de control al avariilor și să gestioneze situațiile de urgență;
- să asigure respectarea cerințelor în materie de protecție a mediului.

3. Cerințe esențiale privind competența pentru autorizații specifice

3.1. Navigarea pe căi navigabile interioare cu caracter maritim

Comandantul de navă trebuie să fie în măsură:

- să lucreze cu diagrame și hărți actualizate, cu notificări adresate căpitanilor și marinarilor și cu alte informații publicate specifice căilor navigabile cu caracter maritim;

- să utilizeze nivelul de referință al mareelor, precum și curenții, perioadele și ciclurile de maree, momentul curenților de maree și al mareelor și variațiile din cadrul unui estuar;
- să utilizeze SIGNI (Signalisation de voies de Navigation Intérieure – Semnalizarea căilor navigabile interioare) și IALA (International Association of Marine Aids to Navigation and Lighthouse Authorities – Asociația Internațională de Semnalizare Maritimă) pentru navigarea în condiții de siguranță pe căile navigabile interioare cu caracter maritim.

3.2. Navigarea cu ajutorul radiolocației

Comandantul de navă trebuie să fie în măsură:

- să ia măsurile corespunzătoare în ceea ce privește navigația cu ajutorul radiolocației înainte de a mola;
- să interpreteze afișajul echipamentului de radiolocație și să analizeze informațiile furnizate de echipamentul de radiolocație;
- să reducă interferențele de diverse origini;
- să navigheze cu ajutorul radiolocației luând în considerare setul convenit de norme aplicabile în navigația interioară și în conformitate cu reglementările care specifică cerințele pentru navigația cu ajutorul radiolocației (cum sunt cerințele referitoare la echipaj sau cerințele tehnice aplicabile navelor);
- se gestioneze circumstanțele specifice, precum traficul dens, defectarea dispozitivelor, situațiile periculoase.

4. Cerințe esențiale privind competența pentru operații specifice

4.1. Expert în navigația cu pasageri

Fiecare solicitant trebuie să fie în măsură:

- să organizeze utilizarea echipamentelor de salvare de la bordul navelor de pasageri;
- să aplice instrucțiuni de siguranță și să ia măsurile necesare pentru protejarea călătorilor în general, în special în caz de urgență (de exemplu evacuare, avarie, abordaj, eșuare, incendiu, explozie sau alte situații care ar putea genera panică), inclusiv prin asigurarea de asistență directă pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă în conformitate cu cerințele de pregătire profesională și cu instrucțiunile din anexa IV la Regulamentul (UE) nr. 1177/2010;
- să comunice în limba engleză la un nivel elementar;
- să îndeplinească cerințele relevante ale Regulamentului (UE) nr. 1177/2010.

4.2. Expert în gaz natural lichefiat (GNL)

Fiecare solicitant trebuie să fie în măsură:

- să asigure respectarea legislației și a standardelor care se aplică construcțiilor navale ce folosesc GNL drept combustibil, precum și a altor reglementări relevante privind securitatea și sănătatea;
- să cunoască aspectele importante specifice legate de GNL, să recunoască riscurile și să le gestioneze;
- să opereze sistemele specifice GNL în condiții de siguranță;
- să asigure verificarea regulată a sistemului GNL;
- să știe cum să efectueze operațiunile de buncheraj cu GNL în mod sigur și controlat;
- să pregătească sistemul GNL pentru întreținerea construcției navale;
- să gestioneze situațiile de urgență legate de GNL.

ANEXA III

CERINȚE ESENȚIALE PRIVIND CAPACITATEA DIN PUNCT DE VEDERE MEDICAL

Capacitatea din punct de vedere medical, care cuprinde capacitatea fizică și capacitatea psihologică, înseamnă că persoana care lucrează la bordul unei construcții navale trebuie să nu sufere de nicio boală sau de niciun handicap care o face incapabilă:

- să execute sarcinile necesare în vederea operării unei construcții navale;
- să își îndeplinească în orice moment sarcinile primite; sau
- să perceapă mediul înconjurător în mod corect.

Examinarea trebuie să includă, în special, acuitatea vizuală și auditivă, funcțiile motorii, starea neuropsihică și situația cardiovasculară.

ANEXA IV

CERINȚE APLICABILE

Tabelul A

Obiect, articol	Cerințele de conformitate	Intrarea în vigoare
Examenele practice, articolul 17 alineatul (4)	[CESNI ...]	[]
Omologarea simulatoarelor, articolul 21 alineatul (2)		
Caracteristicile și condițiile de utilizare ale registrelor, articolul 25 alineatul (2)		

Tabelul B

Punct	Cerințe esențiale privind competența	Cerințele de conformitate	Intrarea în vigoare
1	Cerințe esențiale privind competența la nivel operațional	[CESNI]	[]
2	Cerințe esențiale privind competența la nivel de conducere	—	—
3	Cerințe esențiale privind competența pentru autorizații specifice		
3.1	Navigarea pe căi navigabile cu caracter maritim		
3.2	Navigarea cu ajutorul radiolocației		
4	Cerințe esențiale privind competența pentru operațiuni specifice		
4.1	Expert în navigația cu pasageri		
4.2	Expert în gaz natural lichefiat (GNL)		

Tabelul C

Cerințe esențiale privind capacitatea din punct de vedere medical	Cerințele de conformitate	Intrarea în vigoare
Examinarea capacității din punct de vedere medical	[CESNI ...]	[]

DIRECTIVA (UE) 2017/2398 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 12 decembrie 2017****de modificare a Directivei 2004/37/CE privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 153 alineatul (2) litera (b), coroborat cu articolul 153 alineatul (1) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2004/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ vizează protejarea lucrătorilor împotriva riscurilor pentru sănătatea și securitatea lor cauzate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă. Directiva respectivă prevede un nivel important de protecție împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni și mutageni printr-un cadru de principii generale menit să permită statelor membre să asigure aplicarea consecventă a cerințelor minime. Valorile-limită obligatorii de expunere profesională stabilite pe baza informațiilor disponibile, inclusiv a datelor științifice și tehnice, a fezabilității economice, a unei evaluări detaliate a impactului socioeconomic și a disponibilității protocoalelor și tehnicilor de măsurare a expunerii la locul de muncă, sunt componente importante ale ansamblului măsurilor de protecție a lucrătorilor instituite prin directiva menționată. Cerințele minime prevăzute în directiva respectivă vizează protejarea lucrătorilor la nivelul Uniunii. Statele membre pot stabili valori-limită obligatorii mai stricte pentru expunerea profesională.
- (2) Valorile-limită de expunere profesională fac parte din gestionarea riscurilor în temeiul Directivei 2004/37/CE. Respectarea acestor valori-limită nu aduce atingere altor obligații ale angajatorilor în temeiul directivei respective, în special reducerea utilizării de agenți cancerigeni și mutageni la locul de muncă, prevenirea sau reducerea expunerii lucrătorilor la agenți cancerigeni sau mutageni și punerea în aplicare a măsurilor în acest sens. Aceste măsuri ar trebui să includă, în măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic, înlocuirea agentului cancerigen sau mutagen cu o substanță, un amestec sau un procedeu care nu este periculos sau este mai puțin periculos pentru sănătatea lucrătorilor, utilizarea unui sistem închis sau alte măsuri care vizează reducerea nivelului de expunere a lucrătorilor. În acest context, este esențial să se ia în considerare principiul precauției în cazul în care există incertitudini.
- (3) Pentru majoritatea agenților cancerigeni și mutageni nu este posibil din punct de vedere științific să se identifice nivelurile sub care expunerea nu ar conduce la efecte adverse. Deși stabilirea valorilor-limită pentru agenții cancerigeni și mutageni la locul de muncă în conformitate cu prezenta directivă nu elimină în totalitate riscurile pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor rezultate din expunerea la aceste substanțe la locul de muncă (risc rezidual), aceasta contribuie totuși la o reducere semnificativă a riscurilor care rezultă din această expunere în contextul abordării treptate și pe baza definiției obiectivelor stabilite în Directiva 2004/37/CE. Pentru alți agenți cancerigeni și mutageni, este posibil, din punct de vedere științific, să se determine nivelurile sub care expunerea nu ar trebui să producă efecte adverse.

⁽¹⁾ JO C 487, 28.12.2016, p. 113.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 25 octombrie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 7 decembrie 2017.

⁽³⁾ Directiva 2004/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă [a șasea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE a Consiliului] (JO L 158, 30.4.2004, p. 50).

- (4) Nivelurile maxime de expunere a lucrătorilor la unii agenți cancerigeni sau mutageni sunt stabilite la valori care nu trebuie depășite, în temeiul Directivei 2004/37/CE. Aceste valori-limită ar trebui să fie revizuite și ar trebui stabilite valori-limită pentru agenți cancerigeni și mutageni suplimentari.
- (5) Pe baza rapoartelor privind punerea în aplicare transmise de statele membre la fiecare cinci ani în temeiul articolului 17a din Directiva 89/391/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, Comisia evaluează punerea în aplicare a cadrului legal privind securitatea și sănătatea în muncă, inclusiv a Directivei 2004/37/CE, și, dacă este cazul, informează instituțiile relevante și Comitetul consultativ pentru securitate și sănătate la locul de muncă (CCSS) cu privire la inițiative care vizează îmbunătățirea cadrului respectiv, inclusiv propuneri legislative adecvate, după caz.
- (6) Valorile-limită stabilite în prezenta directivă ar trebui revizuite, după caz, pe baza informațiilor disponibile, inclusiv a noilor date științifice și tehnice și a bunelor practici, a tehnicilor și a protocoalelor bazate pe dovezi, destinate măsurării nivelurilor de expunere la locul de muncă. Aceste informații ar trebui să includă, dacă este posibil, date privind riscurile reziduale pentru sănătatea lucrătorilor și avize ale Comitetului științific pentru stabilirea valorilor-limită de expunere profesională la agenți chimici (SCOEL) și ale CCSS. Informațiile referitoare la riscul rezidual, făcute publice la nivelul Uniunii, sunt valoroase pentru eforturile viitoare de a se limita riscurile legate de expunerea la agenți cancerigeni și mutageni la locul de muncă, inclusiv pentru revizuirea valorilor-limită prevăzute în prezenta directivă. Ar trebui promovată în continuare transparența cu privire la astfel de informații.
- (7) Din cauza absenței unor date coerente privind expunerea la substanțe, este necesar ca lucrătorii expuși sau lucrătorii care riscă să fie expuși să fie protejați printr-o supraveghere obligatorie și relevantă a sănătății. Prin urmare, ar trebui să se poată continua, după terminarea expunerii, supravegherea medicală adecvată a lucrătorilor pentru care rezultatele evaluării menționate la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2004/37/CE evidențiază un risc legat de sănătate sau securitate, în urma indicației medicului sau a autorității responsabile pentru supravegherea sănătății. Supravegherea respectivă ar trebui să fie efectuată în conformitate cu dreptul intern sau practica națională a statelor membre. Prin urmare, articolul 14 din Directiva 2004/37/CE ar trebui să fie modificat pentru a asigura o astfel de supraveghere a sănătății pentru toți lucrătorii în cauză.
- (8) Statele membre trebuie să colecteze date în mod corespunzător și consecvent de la angajatori pentru a asigura securitatea și asistența adecvată pentru lucrători. Statele membre trebuie să furnizeze Comisiei informații pentru rapoartele sale privind punerea în aplicare a Directivei 2004/37/CE. Comisia susține deja bunele practici privind colectarea datelor în statele membre și ar trebui să propună, după caz, modalități de îmbunătățire a colectării datelor necesare în temeiul Directivei 2004/37/CE.
- (9) Directiva 2004/37/CE prevede că angajatorii trebuie să utilizeze procedurile corespunzătoare existente pentru măsurarea nivelurilor de expunere la agenți cancerigeni și mutageni la locul de muncă, în considerare faptului că SCOEL face trimitere, în recomandările sale, la fezabilitatea monitorizării expunerii la orice valoare-limită recomandată a expunerii profesionale și la valorile biologice limită. Îmbunătățirea echivalării metodologiilor de măsurare a concentrației în aer a agenților cancerigeni sau mutageni referitoare la valorile-limită reglementate prin Directiva 2004/37/CE este importantă pentru consolidarea obligațiilor prevăzute de respectiva directivă și pentru asigurarea unui nivel similar, la nivel înalt, de protecție a sănătății lucrătorilor și a unor condiții de concurență echitabile în întreaga Uniune.
- (10) Modificările la anexa III la Directiva 2004/37/CE prevăzute de prezenta directivă reprezintă primul pas al unui proces de actualizare pe termen mai lung a acesteia. În continuarea acestui proces, Comisia a depus o propunere de stabilire a valorilor-limită și/sau a observațiilor referitoare la piele în ceea ce privește șapte agenți cancerigeni suplimentari. Mai mult, Comisia a precizat, în comunicarea sa din 10 ianuarie 2017 „Condiții de muncă mai sigure și mai sănătoase pentru toți – Modernizarea legislației și a politicii Uniunii Europene în materie de securitate și sănătate în muncă”, că sunt prevăzute modificări ulterioare ale Directivei 2004/37/CE. Comisia ar trebui să își continue permanent activitatea cu privire la actualizările anexei III la Directiva 2004/37/CE, în conformitate cu articolul 16 al directivei respective și cu practica consacrată. Respectiva activitate ar trebui să conducă, dacă e cazul, la propuneri de viitoare revizui ale valorilor-limită prevăzute de Directiva 2004/37/CE și de prezenta directivă, ca și la propuneri de valori-limită suplimentare.

⁽¹⁾ Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (JO L 183, 29.6.1989, p. 1).

- (11) Este necesar să se ia în considerare alte căi de absorbție pentru a se asigura cel mai bun nivel de protecție posibil în cazul tuturor agenților cancerigeni și mutageni, inclusiv posibilitatea de penetrare cutanată.
- (12) SCOEL asistă Comisia, în special în identificarea, evaluarea și analizarea în detaliu a celor mai recente date științifice disponibile și în propunerea unor valori-limită de expunere profesională pentru protecția lucrătorilor împotriva riscurilor chimice, care urmează să fie stabilite la nivelul Uniunii, în temeiul Directivei 98/24/CE a Consiliului ⁽¹⁾ și al Directivei 2004/37/CE. În ceea ce privește agenții chimici *o*-toluidină și 2-nitropropan, nu erau disponibile recomandări ale SCOEL în anul 2016, și ca atare au fost luate în considerare alte surse de informații științifice, suficient de solide și publice.
- (13) Valorile-limită pentru clorura de vinil monomer și pentru pulberea de lemn de esență tare stabilite în anexa III la Directiva 2004/37/CE ar trebui revizuite în lumina celor mai recente date științifice și tehnice. Distincția dintre pulberea de lemn de esență tare și cea de lemn de esență moale ar trebui evaluată în ceea ce privește valoarea-limită prevăzută în respectiva anexă, potrivit recomandării SCOEL și a Agenției Internaționale pentru Cercetare în Domeniul Cancerului.
- (14) Expunerea mixtă la mai mult de o esență de lemn este foarte des întâlnită, ceea ce complică evaluarea expunerii la diferite esențe de lemn. Expunerea la pulbere de lemn de esență tare și la cea de lemn de esență moale este des întâlnită la lucrătorii din Uniune și poate cauza simptome și boli respiratorii, cel mai grav efect asupra sănătății fiind riscul de cancer nazal și sinonazal. Prin urmare, este oportun să se prevadă că, dacă pulberea de lemn de esență tare este amestecată cu pulberi de alte esențe lemnoase, valorile-limită stabilite în anexă pentru pulberea de lemn de esență tare ar trebui aplicate tuturor pulberilor de esențe lemnoase prezente în amestecul respectiv.
- (15) Anumiți compuși de crom (VI) îndeplinesc criteriile de clasificare ca agenți cancerigeni (categoria 1A sau 1B) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și, prin urmare, sunt agenți cancerigeni în sensul Directivei 2004/37/CE. Este posibil ca, pe baza informațiilor disponibile, inclusiv a datelor științifice și tehnice, să se stabilească o valoare-limită pentru compușii de crom (VI) care sunt agenți cancerigeni în sensul Directivei 2004/37/CE. Prin urmare, este adecvat să se stabilească o valoare-limită pentru respectivii compuși de crom (VI).
- (16) În ceea ce privește cromul (VI), o valoare-limită de 0,005 mg/m³ ar putea fi neadecvată și, în anumite sectoare, ar putea fi greu de atins pe termen scurt. Prin urmare, ar trebui introdusă o perioadă de tranziție pe durata căreia să se aplice valoarea de 0,010 mg/m³. Pentru situația specifică în care activitatea profesională se referă la activități care implică procedee de sudură și de tăiere cu plasmă sau procese de lucru similare care generează fumuri, ar trebui să se aplice o valoare-limită de 0,025 mg/m³ pe perioada respectivă de tranziție, după care ar trebui să se aplice valoarea-limită aplicată în general de 0,005 mg/m³.
- (17) Anumite fibre ceramice refractare îndeplinesc criteriile de clasificare ca agenți cancerigeni (categoria 1B) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 și, prin urmare, sunt agenți cancerigeni în sensul Directivei 2004/37/CE. Este posibil ca, pe baza informațiilor disponibile, inclusiv a datelor științifice și tehnice, să se stabilească o valoare-limită pentru fibrele ceramice refractare care sunt agenți cancerigeni în sensul Directivei 2004/37/CE. Prin urmare, este adecvat să se stabilească o valoare-limită pentru respectivele fibre ceramice refractare.
- (18) Există dovezi suficiente cu privire la efectele cancerigene ale pulberii respirabile de silice cristalină. Pe baza informațiilor disponibile, inclusiv a datelor științifice și tehnice, ar trebui să fie stabilită o valoare-limită pentru pulberea respirabilă de silice cristalină. Pulberea respirabilă de silice cristalină generată în cadrul unui proces de lucru nu face obiectul clasificării în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008. Prin urmare, este adecvat ca în anexa I la Directiva 2004/37/CE să se includă activități care implică expunere la pulbere respirabilă de silice cristalină generată în cadrul unui proces de lucru și să se stabilească o valoare-limită pentru această pulbere („fracție respirabilă”), care ar trebui să fie supusă revizuirii, în special în lumina numărului de lucrători expuși.

⁽¹⁾ Directiva 98/24/CE a Consiliului din 7 aprilie 1998 privind protecția sănătății și securității lucrătorilor împotriva riscurilor legate de prezența agenților chimici la locul de muncă (a paisprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE) (JO L 131, 5.5.1998, p. 11).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

- (19) Ghidurile și exemplele de bune practici elaborate de Comisie, de statele membre sau de partenerii sociali sau alte inițiative, precum cea de dialog social intitulată „Acordul privind protecția sănătății lucrătorilor prin prelucrarea și folosirea corectă a silicei cristaline și a produselor derivate” (NEPSi), sunt instrumente valoroase și necesare care vin în completarea măsurilor de reglementare și, în special, care sprijină punerea în aplicare efectivă a valorilor-limită și care, prin urmare, ar trebui să fie luate în mod serios în considerare. Acestea includ măsuri de prevenire sau minimizare a expunerii, cum ar fi îndepărtarea prafului, prin utilizarea apei, pentru a evita dispersia în aer a pulberilor respirabile în cazul silicei cristaline.
- (20) Oxidul de etilenă îndeplinește criteriile de clasificare ca agent cancerigen (categoria 1B) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 și, prin urmare, este un agent cancerigen în sensul Directivei 2004/37/CE. Este posibil ca, pe baza informațiilor disponibile, inclusiv a datelor științifice și tehnice, să se stabilească o valoare-limită pentru respectivul agent cancerigen. Pentru oxidul de etilenă, SCOEL a identificat existența posibilității unei absorbții semnificative prin piele. Prin urmare, este adecvat să se stabilească o valoare-limită pentru oxidul de etilenă și să i se asocieze o observație care să indice posibilitatea unei absorbții semnificative prin piele.
- (21) 1,2-Epoxipropanul îndeplinește criteriile de clasificare ca agent cancerigen (categoria 1B) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 și, prin urmare, este un agent cancerigen în sensul Directivei 2004/37/CE. Pe baza informațiilor disponibile, inclusiv a datelor științifice și tehnice, este posibil să se identifice un nivel de expunere sub care este de așteptat ca expunerea la respectivul agent cancerigen să nu conducă la efecte adverse. Prin urmare, este adecvat să se stabilească o valoare-limită pentru 1,2-epoxipropan.
- (22) Acrilamida îndeplinește criteriile de clasificare ca agent cancerigen (categoria 1B) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 și, prin urmare, este un agent cancerigen în sensul Directivei 2004/37/CE. Este posibil ca, pe baza informațiilor disponibile, inclusiv a datelor științifice și tehnice, să se stabilească o valoare-limită pentru respectivul agent cancerigen. Pentru acrilamidă, SCOEL a identificat existența posibilității unei absorbții semnificative prin piele. Prin urmare, este adecvat să se stabilească o valoare-limită pentru acrilamidă și să i se asocieze o observație care să indice posibilitatea unei absorbții semnificative prin piele.
- (23) 2-Nitropropanul îndeplinește criteriile de clasificare ca agent cancerigen (categoria 1B) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 și, prin urmare, este un agent cancerigen în sensul Directivei 2004/37/CE. Este posibil ca, pe baza informațiilor disponibile, inclusiv a datelor științifice și tehnice, să se stabilească o valoare-limită pentru respectivul agent cancerigen. Prin urmare, este adecvat să se stabilească o valoare-limită pentru 2-nitropropan.
- (24) o-Toluidina îndeplinește criteriile de clasificare ca agent cancerigen (categoria 1B) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 și, prin urmare, este un agent cancerigen în sensul Directivei 2004/37/CE. Este posibil ca, pe baza informațiilor disponibile, inclusiv a datelor științifice și tehnice, să se stabilească o valoare-limită pentru respectivul agent cancerigen. Prin urmare, este adecvat să se stabilească o valoare-limită pentru o-toluidină și să i se asocieze o observație care să indice posibilitatea unei absorbții semnificative prin piele.
- (25) 1,3-Butadiena îndeplinește criteriile de clasificare ca agent cancerigen (categoria 1A) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 și, prin urmare, este un agent cancerigen în sensul Directivei 2004/37/CE. Este posibil ca, pe baza informațiilor disponibile, inclusiv a datelor științifice și tehnice, să se stabilească o valoare-limită pentru respectivul agent cancerigen. Prin urmare, este adecvat să se stabilească o valoare-limită pentru 1,3-butadienă.
- (26) Hidrazina îndeplinește criteriile de clasificare ca agent cancerigen (categoria 1B) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 și, prin urmare, este un agent cancerigen în sensul Directivei 2004/37/CE. Este posibil ca, pe baza informațiilor disponibile, inclusiv a datelor științifice și tehnice, să se stabilească o valoare-limită pentru respectivul agent cancerigen. Pentru hidrazină, SCOEL a identificat existența posibilității unei absorbții semnificative prin piele. Prin urmare, este adecvat să se stabilească o valoare-limită pentru hidrazină și să i se asocieze o observație care să indice posibilitatea unei absorbții semnificative prin piele.
- (27) Brometilenă îndeplinește criteriile de clasificare ca agent cancerigen (categoria 1B) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 și, prin urmare, este un agent cancerigen în sensul Directivei 2004/37/CE. Este posibil ca, pe baza informațiilor disponibile, inclusiv a datelor științifice și tehnice, să se stabilească o valoare-limită pentru respectivul agent cancerigen. Prin urmare, este adecvat să se stabilească o valoare-limită pentru brometilenă.

- (28) Prezenta directivă consolidează protecția sănătății și securității lucrătorilor la locul de muncă. Statele membre ar trebui să transpună prezenta directivă în dreptul lor intern. Acestea ar trebui să se asigure că autoritățile competente dispun de suficient personal specializat și de alte resurse necesare pentru a-și îndeplini sarcinile legate de punerea în aplicare corectă și eficientă a prezentei directive, în conformitate cu dreptul intern sau practica națională. Punerea în aplicare a prezentei directive de către angajatori ar fi facilitată dacă aceștia ar dispune de orientări, acolo unde este cazul, pentru a identifica modalități mai bune de a se conforma la prezenta directivă.
- (29) Comisia a consultat CCSS. De asemenea, Comisia a realizat o consultare în două etape a partenerilor sociali europeni, în conformitate cu articolul 154 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (30) În avizele sale, CCSS s-a referit la o perioadă de revizuire pentru valorile-limită obligatorii ale expunerii profesionale în cazul mai multor substanțe, cum ar fi pulberea respirabilă de silice cristalină, acrilamida și 1,3-butadiena. Comisia trebuie să țină seama de respectivele avize atunci când stabilește prioritatea substanțelor în vederea evaluării științifice.
- (31) În avizul său cu privire la fibrele ceramice refractare, CCSS a fost de acord că este necesară o valoare-limită obligatorie a expunerii profesionale, dar nu a reușit să ajungă la o poziție comună cu privire la un anumit prag. Prin urmare, Comisia ar trebui să încurajeze CCSS să prezinte un aviz actualizat cu privire la fibrele ceramice refractare, în vederea ajungerii la o poziție comună cu privire la valoarea-limită pentru respectiva substanță, fără a se aduce atingere metodelor de lucru ale CCSS și autonomiei partenerilor sociali.
- (32) La locul de muncă, bărbații și femeile sunt adesea expuși unui amestec de substanțe care poate crește riscurile la adresa sănătății și poate avea efecte adverse, printre altele, asupra sistemelor lor de reproducere, inclusiv fertilitate scăzută sau infertilitate și, de asemenea, poate avea un efect negativ asupra dezvoltării fătului și a lactației. Substanțele care sunt toxice pentru reproducere fac obiectul măsurilor Uniunii care prevăd cerințele minime de protecție a sănătății și securității lucrătorilor, în special cele prevăzute în Directiva 98/24/CE și Directiva 92/85/CEE a Consiliului⁽¹⁾. Substanțele toxice pentru reproducere care sunt și agenți cancerigeni sau mutageni fac obiectul dispozițiilor Directivei 2004/37/CE. Comisia ar trebui să evalueze necesitatea extinderii aplicării măsurilor de protecție a sănătății și securității lucrătorilor, prevăzute în Directiva 2004/37/CE, la toate substanțele toxice pentru reproducere.
- (33) Prezenta directivă respectă drepturile și principiile fundamentale înscrise în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la viață și dreptul la condiții de muncă echitabile, prevăzute la articolul 2 și, respectiv, la articolul 31.
- (34) Valorile-limită stabilite în prezenta directivă vor fi revizuite în contextul punerii în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾, în special pentru a se ține seama de interacțiunea dintre valorile-limită prevăzute în temeiul Directivei 2004/37/CE și nivelurile calculate fără efect obținute pentru substanțele chimice periculoase în temeiul regulamentului respectiv, pentru a proteja lucrătorii într-un mod eficient.
- (35) Întrucât obiectivele prezentei directive, de a îmbunătăți condițiile de muncă și de a proteja sănătatea lucrătorilor de riscurile specifice determinate de expunerea la agenți cancerigeni și mutageni, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele acesteia, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (36) Având în vedere că prezenta directivă se referă la protecția sănătății și securității lucrătorilor la locul de muncă, termenul de transpunere ar trebui să fie de doi ani de la data intrării în vigoare a acesteia.
- (37) Prin urmare, Directiva 2004/37/CE ar trebui modificată în consecință,

(1) Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează (a zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE) (JO L 348, 28.11.1992, p. 1).

(2) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2004/37/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6, se adaugă următorul paragraf:

„În rapoartele transmise Comisiei în temeiul articolului 17a din Directiva 89/391/CEE, statele membre țin seama de informațiile de la literele (a)-(g) de la primul paragraf al prezentului articol.”

2. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre stabilesc, în conformitate cu dreptul intern sau practica națională, măsuri pentru asigurarea supravegherii adecvate a sănătății lucrătorilor pentru care rezultatele evaluării prevăzute la articolul 3 alineatul (2) evidențiază un risc legat de securitate sau sănătate. Medicul sau autoritatea responsabilă de supravegherea medicală a lucrătorilor poate indica faptul că supravegherea stării de sănătate trebuie să continue după încetarea expunerii, pe durata pe care o consideră necesară pentru a proteja sănătatea lucrătorului în cauză.”;

(b) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Toate cazurile de cancer identificate, în conformitate cu dreptul intern sau practica națională, ca rezultat al expunerii la un agent cancerigen sau mutagen la locul de muncă sunt notificate autorității responsabile.

Statele membre țin seama de informațiile de la prezentul alineat la transmiterea rapoartelor către Comisie în temeiul articolului 17a din Directiva 89/391/CEE.”

3. Se introduce următorul articol:

„Articolul 18a

Evaluare

În cadrul următoarei evaluări a punerii în aplicare a prezentei directive în contextul evaluării menționate la articolul 17a din Directiva 89/391/CEE, Comisia evaluează și necesitatea de a modifica valoarea-limită pentru pulberea respirabilă de silice cristalină. Comisia propune, dacă e cazul, amendamentele și modificările necesare cu privire la respectiva substanță.

Până cel târziu în primul trimestru al anului 2019, ținând seama de cele mai recente evoluții privind cunoștințele științifice, Comisia evaluează opțiunea de a modifica domeniul de aplicare al prezentei directive pentru a introduce substanțele toxice pentru reproducere. Pe această bază, Comisia prezintă, dacă este cazul, o propunere legislativă, după consultarea cu angajatorii și lucrătorii.”

4. În anexa I se adaugă următorul punct:

„6. Activități care implică expunere la pulbere respirabilă de silice cristalină generată în cadrul unui proces de lucru”.

5. Anexa III se înlocuiește cu textul anexei la prezenta directivă.

Articolul 2

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 17 ianuarie 2020. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la textul acestor măsuri.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Modalitatea de efectuare a acestei trimiteri este stabilită de statele membre.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul măsurilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat prin prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 12 decembrie 2017.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

M. MAASIKAS

ANEXĂ

„ANEXA III

Valori-limită și alte dispoziții direct conexe (articolul 16)

A. VALORI-LIMITĂ ALE EXPUNERII PROFESIONALE

Denumirea agentului	Nr. CE (1)	Nr. CAS (2)	Valori-limită (3)			Observație	Măsuri tranzitorii
			mg/m ³ (4)	ppm (5)	f/ml (6)		
Pulbere de lemn de esență tare	—	—	2 (7)	—	—	—	Valoare-limită 3 mg/m ³ până la 17 ianuarie 2023
Compuși de crom (VI) care sunt substanțe cancerigene în sensul articolului 2 litera (a) punctul (i) din prezenta directivă (ca crom)	—	—	0,005	—	—	—	Valoare-limită 0,010 mg/m ³ până la 17 ianuarie 2025 Valoare-limită: 0,025 mg/m ³ pentru procedeele de sudură și de tăiere cu plasmă sau procesele de lucru similare care generează fumuri până la 17 ianuarie 2025
Fibre ceramice refractare care sunt substanțe cancerigene în sensul articolului 2 litera (a) punctul (i)	—	—	—	—	0,3	—	—
Pulbere respirabilă de silice cristalină	—	—	0,1 (8)	—	—	—	—
Benzen	200-753-7	71-43-2	3,25	1	—	—	piele (9)
Clorură de vinil monomer	200-831-0	75-01-4	2,6	1	—	—	—
Oxid de etilenă	200-849-9	75-21-8	1,8	1	—	—	piele (9)
1,2-Epoxipropan	200-879-2	75-56-9	2,4	1	—	—	—
Acrilamidă	201-173-7	79-06-1	0,1	—	—	—	piele (9)
2-Nitropropan	201-209-1	79-46-9	18	5	—	—	—
o-Toluidină	202-429-0	95-53-4	0,5	0,1	—	—	piele (9)

Denumirea agentului	Nr. CE ⁽¹⁾	Nr. CAS ⁽²⁾	Valori-limită ⁽³⁾			Observație	Măsuri tranzitorii
			mg/m ³ ⁽⁴⁾	ppm ⁽⁵⁾	f/ml ⁽⁶⁾		
1,3-Butadienă	203-450-8	106-99-0	2,2	1	—	—	
Hidrazină	206-114-9	302-01-2	0,013	0,01	—	piele ⁽⁷⁾	
Brometilenă	209-800-6	593-60-2	4,4	1	—	—	

⁽¹⁾ Nr. CE, și anume Eines, ELINCS sau NLP, este numărul oficial al substanței în Uniunea Europeană, astfel cum este definit în anexa VI partea 1 punctul 1.1.1.2 din Regulamentul (CE) nr. 1272/2008.

⁽²⁾ Nr. CAS: număr de înregistrare al Chemical Abstracts Service.

⁽³⁾ Măsurate sau calculate în funcție de o perioadă de referință de 8 ore.

⁽⁴⁾ mg/m³ = miligrame per metru cub de aer la 20 °C și 101,3 kPa (presiune de 760 mm coloană de mercur).

⁽⁵⁾ ppm = părți per milion exprimate ca volum în aer (ml/m³).

⁽⁶⁾ f/ml = fibre per mililitru.

⁽⁷⁾ Frațiune inhalabilă: dacă pulberile de lemn de esență tare sunt amestecate cu alte pulberi de lemn, valoarea-limită se aplică tuturor pulberilor de lemn prezente în amestecul respectiv.

⁽⁸⁾ Frația respirabilă.

⁽⁹⁾ Contribuție substanțială la încărcarea totală din organism prin posibilă expunere cutanată.

B. ALTE DISPOZIȚII DIRECT CONEXE

p.m.”

DIRECTIVA (UE) 2017/2399 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 12 decembrie 2017****de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește rangul instrumentelor de datorie negarantate în ierarhia creanțelor în caz de insolvență**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) La 9 noiembrie 2015, Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF) a publicat Lista termenilor și condițiilor privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC) („standardul TLAC”), care a fost aprobată de G20 în noiembrie 2015. Obiectivul standardului TLAC este de a asigura că băncile de importanță sistemică globală (G-SIB), denumite în cadrul Uniunii instituții de importanță sistemică globală (G-SII), dispun de capacitatea necesară de absorbție a pierderilor și de recapitalizare, pentru a contribui la garantarea faptului că, în cazul unei rezoluții și în perioada imediat următoare, funcțiile esențiale pot fi îndeplinite în continuare fără ca fondurile contribuabililor (fondurile publice) sau stabilitatea financiară să fie puse în pericol. În comunicarea sa din 24 noiembrie 2015 intitulată „Către finalizarea Uniunii bancare”, Comisia s-a angajat ca, până la sfârșitul anului 2016, să înainteze o propunere legislativă care să permită punerea în aplicare în dreptul Uniunii a standardului TLAC în termenul convenit la nivel internațional, și anume până în 2019.
- (2) Punerea în aplicare a standardului TLAC în dreptul Uniunii trebuie să țină seama de cerința minimă existentă specifică instituției privind fondurile proprii și pasivele eligibile (MREL), aplicabilă tuturor instituțiilor din Uniune, astfel cum este prevăzută în Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾. Având în vedere că TLAC și MREL urmăresc același obiectiv, și anume garantarea faptului că instituțiile din Uniune au o capacitate suficientă de absorbție a pierderilor și de recapitalizare, cele două cerințe ar trebui să fie elemente complementare ale unui cadru comun. În mod concret, Comisia a propus ca nivelul minim armonizat al standardului TLAC pentru G-SII („cerința minimă TLAC”), precum și criteriile de eligibilitate pentru pasivele folosite în vederea respectării acestui standard, să fie introduse în dreptul Uniunii prin intermediul unor modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾, în timp ce majorarea specifică instituțiilor care intră în categoria G-SII-urilor și cerința specifică instituțiilor care nu intră în categoria G-SII-urilor, precum și criteriile de eligibilitate relevante, ar trebui introduse prin modificări specifice aduse Directivei 2014/59/UE și Regulamentului (UE) nr. 806/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ JO C 132, 26.4.2017, p. 1.

⁽²⁾ JO C 173, 31.5.2017, p. 41.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 30 noiembrie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 7 decembrie 2017.

⁽⁴⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

Prezenta directivă, referitoare la rangul instrumentelor de datorie negarantate în ierarhia creanțelor în caz de insolvență, este complementară actelor legislative menționate anterior, în forma propusă spre modificare, și Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (¹).

- (3) Având în vedere aceste propuneri și pentru a asigura securitatea juridică pentru piețe și pentru entitățile care intră sub incidența MREL și TLAC, este important să se asigure claritatea, în timp util, cu privire la criteriile de eligibilitate pentru pasivele folosite în vederea respectării MREL și a dreptului Uniunii prin care TLAC este pus în aplicare, precum și să se introducă dispoziții corespunzătoare de păstrare a drepturilor obținute în ceea ce privește eligibilitatea pasivelor emise înainte de intrarea în vigoare a criteriilor de eligibilitate revizuite.
- (4) Statele membre ar trebui să se asigure că instituțiile dispun de o capacitate suficientă de absorbție a pierderilor și de recapitalizare pentru a asigura absorbția pierderilor și recapitalizarea în mod rapid și fără impedimente, cu un impact minim asupra stabilității financiare, urmărindu-se evitarea unui impact asupra contribuabililor. Acest obiectiv ar trebui realizat prin respectarea permanentă de către instituții atât a cerinței minime TLAC care urmează să fie transpusă în dreptul Uniunii printr-o modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cât și a cerinței privind fondurile proprii și pasivele eligibile prevăzută în Directiva 2014/59/UE.
- (5) Conform standardului TLAC, G-SII trebuie să îndeplinească cerința minimă TLAC, cu anumite excepții, utilizând pasive subordonate al căror rang în caz de insolvență este inferior pasivelor excluse din TLAC („cerința de subordonare”). În conformitate cu standardul TLAC, subordonarea urmează să fie realizată prin intermediul efectelor juridice ale unui contract (cunoscută sub numele de „subordonare contractuală”), al legislației dintr-o anumită jurisdicție (cunoscută sub numele de „subordonare legală”) sau al unei anumite structuri corporative (cunoscută sub numele de „subordonare structurală”). În cazurile prevăzute în Directiva 2014/59/UE, instituțiile care intră în domeniul de aplicare al acestei directive ar trebui să îndeplinească cerința specifică fiecăreia dintre ele prin pasive subordonate, astfel încât să se reducă la minimum riscul introducerii de acțiuni în instanță de către creditorii care consideră că, în caz de rezoluție, pierderile creditorilor sunt mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat în cadrul unor proceduri obișnuite de insolvență (principiul potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat).
- (6) O serie de state membre au modificat deja sau sunt în curs de a modifica normele privind rangul pe care datoriile cu rang prioritar negarantate îl dețin în temeiul legislației lor naționale în materie de insolvență, pentru a permite instituțiilor din statele respective să respecte în mod mai eficace cerința de subordonare, facilitând astfel procesul de rezoluție.
- (7) Există divergențe semnificative între reglementările adoptate până în prezent la nivel național. Lipsa unor norme armonizate la nivelul Uniunii creează insecuritate atât în rândul instituțiilor emitente, cât și al investitorilor și este probabil să facă mai dificilă aplicarea instrumentului de recapitalizare internă pentru instituțiile transfrontaliere. Lipsa unor norme armonizate la nivelul Uniunii este probabil să conducă, de asemenea, la denaturarea concurenței pe piața internă, întrucât costurile pe care le suportă instituțiile pentru a respecta cerința de subordonare și costurile pe care le suportă investitorii atunci când cumpără instrumente de datorie emise de instituții ar putea înregistra variații considerabile de la un stat membru la altul.
- (8) În rezoluția sa din 10 martie 2016 privind uniunea bancară (²), Parlamentul European a invitat Comisia să prezinte propuneri pentru a reduce și mai mult riscurile juridice de plângeri formulate în temeiul principiului potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat și, în concluziile sale din 17 iunie 2016, Consiliul a invitat Comisia să prezinte o propunere privind o abordare comună a ierarhiei creditorilor băncilor, în vederea consolidării securității juridice în caz de rezoluție.
- (9) Prin urmare, este necesar să se elimine obstacolele semnificative din calea funcționării pieței interne și să se evite denaturarea concurenței care rezultă din lipsa unor norme armonizate la nivelul Uniunii privind ierarhia creditorilor băncilor și să se ia măsuri pentru a se preîntâmpina apariția unor astfel de obstacole și denaturări în viitor. În consecință, temeiul juridic adecvat pentru prezenta directivă este articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (10) Pentru a reduce la minimum atât costurile aferente respectării cerinței de subordonare, cât și eventualul impact negativ asupra costurilor de finanțare, prezenta directivă ar trebui să le permită statelor membre să păstreze, dacă este cazul, actuala categorie de datorii cu rang prioritar negarantate obișnuite, a căror emisiune este mai puțin costisitoare pentru instituții decât emisiunea oricăror alte pasive subordonate. Pentru a consolida posibilitățile de soluționare a instituțiilor, prezenta directivă ar trebui totuși să impună statelor membre să creeze o nouă categorie

(¹) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

(²) Nepublicată încă în Jurnalul Oficial.

de datorii cu rang prioritar „neprivilegiate” care, în caz de insolvență, ar trebui să aibă un rang superior instrumentelor de fonduri proprii și pasivelor subordonate care nu se califică drept instrumente de fonduri proprii, dar inferior altor pasive cu rang prioritar. Instituțiile ar trebui să fie în continuare libere să emită instrumente de datorii atât din categoria datoriilor cu rang prioritar, cât și din categoria datoriilor cu rang prioritar „neprivilegiate”. Dintre aceste două categorii, fără a aduce atingere altor opțiuni și derogări prevăzute în standardul TLAC în vederea respectării cerinței de subordonare, doar categoria datoriilor cu rang prioritar „neprivilegiate” ar trebui să fie eligibilă pentru respectarea cerinței de subordonare. Prin aceasta se urmărește să se permită instituțiilor utilizarea instrumentelor de datorii cu rang prioritar obișnuite mai puțin costisitoare pentru finanțarea proprie sau din orice alt motiv operațional și să emită instrumente de datorii din noua categorie de datorii cu rang prioritar „neprivilegiate” pentru a obține finanțare, respectând totodată cerința de subordonare. Statele membre ar trebui să li se permită să creeze mai multe categorii pentru alte pasive negarantate obișnuite, cu condiția să se asigure, fără a aduce atingere altor opțiuni și derogări prevăzute în standardul TLAC, că numai categoria instrumentelor de datorii cu rang prioritar „neprivilegiate” este eligibilă pentru îndeplinirea cerinței de subordonare.

- (11) Pentru a se asigura că noua categorie de instrumente de datorii cu rang prioritar „neprivilegiate” îndeplinește criteriile de eligibilitate, astfel cum sunt descrise în standardul TLAC și astfel cum sunt prevăzute în Directiva 2014/59/UE, și pentru a spori astfel securitatea juridică, statele membre ar trebui să se asigure că aceste instrumente de datorii au o scadență contractuală inițială de cel puțin un an, nu conțin instrumente financiare derivate încorporate și nici nu sunt instrumente financiare derivate și că documentele contractuale relevante referitoare la emisiunea acestora și, acolo unde este cazul, prospectul, precizează în mod explicit rangul inferior pe care îl ocupă în cadrul procedurilor obișnuite de insolvență. Instrumentele de datorii cu dobândă variabilă derivată dintr-o rată de referință utilizată la scară largă, precum Euribor sau Libor, și instrumentele de datorii care nu sunt denumite în moneda națională a emitentului, cu condiția ca principalul, rambursarea și dobânzile să fie denumite în aceeași monedă, nu ar trebui considerate, doar pe baza acestor caracteristici, instrumente de datorii care conțin instrumente derivate încorporate. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere niciunei cerințe din dreptul intern de a înscrie instrumentele de datorii în registrul social de pasive al emitentului, astfel încât să se îndeplinească condițiile pentru categoria de instrumente de datorii cu rang prioritar „neprivilegiate” prevăzută în prezenta directivă.
- (12) Pentru a consolida securitatea juridică pentru investitori, statele membre ar trebui să se asigure că, în legislația lor națională în materie de insolvență, instrumentele de datorii negarantate obișnuite și alte pasive negarantate obișnuite care nu sunt instrumente de datorii au un rang de prioritate superior noii categorii de instrumente de datorii cu rang prioritar „neprivilegiate”. Statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că noua categorie de instrumente de datorii cu rang prioritar „neprivilegiate” are un rang de prioritate superior rangului de prioritate al instrumentelor de fonduri proprii și rangului de prioritate al oricăror pasive subordonate care nu se califică drept fonduri proprii.
- (13) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume stabilirea unor norme armonizate privind rangul acordat în caz de insolvență instrumentelor de datorii negarantate, în scopul aplicării cadrului de redresare și de rezoluție al Uniunii și, în special, în scopul îmbunătățirii eficacității regimului de recapitalizare internă, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective. În special, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere altor opțiuni și derogări prevăzute în standardul TLAC pentru respectarea cerinței de subordonare.
- (14) Este oportun ca modificările aduse Directivei 2014/59/UE prevăzute în prezenta directivă să se aplice creanțelor negarantate care rezultă din instrumente de datorii emise începând cu data de la care se aplică prezenta directivă. Cu toate acestea, din motive de securitate juridică și pentru a diminua cât mai mult costurile aferente tranziției, este necesar să se introducă garanții adecvate în ceea ce privește rangul în caz de insolvență al creanțelor care decurg din instrumente de datorii emise înainte de această dată. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că, în caz de insolvență, rangul tuturor creanțelor negarantate restante care rezultă din instrumente de datorii pe care instituțiile le-au emis înainte de această dată este reglementat de legislația statelor membre, astfel cum era adoptată la 31 decembrie 2016. În măsura în care anumite legislații naționale, astfel cum erau adoptate la 31 decembrie 2016, au abordat deja obiectivul de a permite instituțiilor să emită pasive subordonate, o parte sau toate creanțele negarantate restante care rezultă din instrumente de datorii emise înainte de data aplicării prezentei directive ar trebui să poată avea, în caz de insolvență, același rang ca instrumentele de datorii cu rang prioritar „neprivilegiate” emise în conformitate cu condițiile prevăzute în prezenta directivă. În plus, după data de 31 decembrie 2016 și înainte de data intrării în vigoare a prezentei directive, statele membre ar trebui să își poată adapta legislațiile lor naționale care reglementează, în cadrul procedurilor obișnuite de insolvență, rangul creanțelor negarantate rezultate din instrumente de datorii emise după data aplicării legislațiilor respective, în scopul respectării condițiilor prevăzute în prezenta directivă. În acest caz, numai creanțele negarantate rezultate din instrumentele de datorii emise înainte de aplicarea respectivei legislații naționale noi ar trebui să fie reglementate în continuare de legislația statelor membre, astfel cum era adoptată la 31 decembrie 2016.

- (15) Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să prevadă că prezenta directivă ar trebui să se aplice în continuare în cazul în care entitățile emitente nu mai intră sub incidența cadrului de redresare și de rezoluție al Uniunii, în special ca urmare a cesionării activităților lor de creditare sau de investiții unei părți terțe.
- (16) Prezenta directivă armonizează rangul acordat creanțelor negarantate rezultate din instrumente de datorie în cadrul procedurilor obișnuite de insolvență și nu se referă la rangul acordat depozitelor în caz de insolvență într-o măsură mai mare decât dispozițiile existente aplicabile din Directiva 2014/59/UE. Prin urmare, prezenta directivă nu aduce atingere niciunei legislații naționale existente sau viitoare a statelor membre care reglementează procedurile obișnuite de insolvență și care se referă la rangul acordat depozitelor în caz de insolvență, în măsura în care acest rang nu este armonizat prin Directiva 2014/59/UE, indiferent de data la care au fost constituite depozitele. Până la 29 decembrie 2020, Comisia ar trebui să revizuiască aplicarea Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește rangul acordat depozitelor în caz de insolvență și să evalueze în special necesitatea unor modificări ulterioare ale acesteia.
- (17) Pentru a asigura securitatea juridică pentru piețe și instituțiile individuale și pentru a facilita aplicarea eficace a instrumentului de recapitalizare internă, prezenta directivă ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări aduse Directivei 2014/59/UE

Directiva 2014/59/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), punctul 48 se înlocuiește cu următorul text:

„48. «instrumente de datorie»:

- (i) în sensul articolului 63 alineatul (1) literele (g) și (j), înseamnă obligațiuni și alte forme de datorii transferabile, instrumente care creează sau recunosc o datorie și instrumente care dau dreptul de a achiziționa instrumente de datorie; și
- (ii) în sensul articolului 108, înseamnă obligațiuni și alte forme de datorii transferabile și instrumente care creează sau recunosc o datorie;”.

2. Articolul 108 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 108

Rangul acordat în ierarhia în materie de insolvență

- (1) Statele membre se asigură că în legislația lor națională care reglementează procedurile obișnuite de insolvență:
- (a) următoarele depozite au același rang de prioritate care este superior rangului acordat creanțelor deținute de creditorii obișnuiți negarantați:
- (i) acea parte din depozitele eligibile ale persoanelor fizice, ale microîntreprinderilor și ale întreprinderilor mici și mijlocii care depășește nivelul de acoperire prevăzut la articolul 6 din Directiva 2014/49/UE;
- (ii) depozitele persoanelor fizice și ale microîntreprinderilor și ale întreprinderilor mici și mijlocii, care ar fi depozite eligibile dacă nu ar fi fost făcute prin intermediul succursalelor situate în afara Uniunii ale unor instituții stabilite în Uniune;
- (b) următoarele depozite au același rang de prioritate care este superior rangului acordat în temeiul literei (a):
- (i) depozitele acoperite;
- (ii) schemele de garantare a depozitelor subrogate în drepturile și obligațiile deponenților care beneficiază de acoperire în caz de insolvență.
- (2) Statele membre se asigură că, în cazul entităților menționate la articolul 1 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(d), creanțele negarantate obișnuite au, în legislația lor națională care reglementează procedurile obișnuite de insolvență, un rang de prioritate superior creanțelor negarantate care rezultă din instrumentele de datorie care îndeplinesc următoarele condiții:
- (a) scadența contractuală inițială a instrumentelor de datorie este de cel puțin un an;
- (b) instrumentele de datorie nu conțin instrumente financiare derivate încorporate și nici nu sunt instrumente financiare derivate;
- (c) documentele contractuale relevante și, după caz, prospectul care se referă la emisiunea acestor instrumente de datorie precizează în mod explicit rangul inferior acordat în temeiul prezentului alineat.

(3) Statele membre se asigură că creanțele negarantate rezultate din instrumentele de datorie care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2) literele (a), (b) și (c) din prezentul articol au, în legislația lor națională care reglementează procedurile obișnuite de insolvență, un rang de prioritate superior rangului de prioritate al creanțelor rezultate din instrumentele menționate la articolul 48 alineatul (1) literele (a)-(d).

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (5) și (7), statele membre se asigură că legislația lor națională care reglementează procedurile obișnuite de insolvență, astfel cum era adoptată la 31 decembrie 2016, se aplică rangului acordat în procedurile obișnuite de insolvență creanțelor negarantate care rezultă din instrumente de datorie emise de entitățile menționate la articolul 1 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(d) din prezenta directivă înainte de data intrării în vigoare a măsurilor de transpunere în dreptul intern a Directivei (UE) 2017/2399 a Parlamentului European și a Consiliului (*).

(5) În cazul în care, după data de 31 decembrie 2016 și înainte de 28 decembrie 2017, un stat membru a adoptat o legislație națională care reglementează rangul acordat în procedurile obișnuite de insolvență creanțelor negarantate rezultate din instrumente de datorie emise după data aplicării unei astfel de legislații, alineatul (4) al prezentului articol nu se aplică creanțelor rezultate din instrumente de datorie emise după data aplicării respectivei legislații naționale, cu condiția respectării tuturor condițiilor de mai jos:

- (a) legislația națională respectivă prevede că, în cazul entităților menționate la articolul 1 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(d), creanțele negarantate obișnuite au, în cadrul procedurilor obișnuite de insolvență, un rang de prioritate superior rangului creanțelor negarantate care rezultă din instrumentele de datorie care îndeplinesc următoarele condiții:
 - (i) scadența contractuală inițială a instrumentelor de datorie este de cel puțin un an;
 - (ii) instrumentele de datorie nu conțin instrumente financiare derivate încorporate și nici nu sunt instrumente financiare derivate; și
 - (iii) documentele contractuale relevante și, după caz, prospectul care se referă la emisiunea acestor instrumente de datorie precizează în mod explicit rangul inferior acordat în temeiul dreptului intern;
- (b) în temeiul legislației naționale respective, creanțele negarantate rezultate din instrumente de datorie care îndeplinesc condițiile prevăzute la litera (a) de la prezentul paragraf au, în cadrul procedurilor obișnuite de insolvență, un rang de prioritate superior rangului de prioritate al creanțelor rezultate din instrumentele menționate la articolul 48 alineatul (1) literele (a)-(d).

La data intrării în vigoare a măsurilor de transpunere în dreptul intern a Directivei (UE) 2017/2399, creanțele negarantate rezultate din instrumente de datorie, menționate la litera (b) de la primul paragraf, au același rang de prioritate ca cel menționat la alineatul (2) literele (a), (b) și (c) și la alineatul (3) din prezentul articol.

(6) În sensul alineatului (2) litera (b) și al alineatului (5) primul paragraf litera (a) punctul (ii), instrumentele de datorie cu dobândă variabilă derivată dintr-o rată de referință utilizată la scară largă și instrumentele de datorie care nu sunt denominate în moneda națională a emitentului, cu condiția ca principalul, rambursarea și dobânzile să fie denominate în aceeași monedă, nu sunt considerate, doar pe baza acestor caracteristici, instrumente de datorie care conțin instrumente derivate încorporate.

(7) Statele membre care au adoptat, înainte de 31 decembrie 2016, o legislație națională care reglementează procedurile obișnuite de insolvență, în temeiul căreia creanțele negarantate obișnuite rezultate din instrumente de datorie emise de entitățile menționate la articolul 1 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(d) sunt împărțite în două sau mai multe ranguri de prioritate diferite sau în temeiul căreia rangul de prioritate al creanțelor negarantate obișnuite rezultate din astfel de instrumente de datorie se modifică în raport cu toate celelalte creanțe negarantate obișnuite de același rang, pot prevedea ca instrumentele de datorie cu cel mai scăzut rang de prioritate dintre respectivele creanțe negarantate obișnuite să aibă același rang ca cel al creanțelor care îndeplinesc condițiile de la alineatul (2) literele (a), (b) și (c) și de la alineatul (3) din prezentul articol.

(*) Directiva (UE) 2017/2399 a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește rangul instrumentelor de datorie negarantate în ierarhia creanțelor în caz de insolvență (JO L 345, 27.12.2017, p. 96)."

Articolul 2

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 29 decembrie 2018. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Statele membre aplică respectivele acte de la data intrării lor în vigoare în dreptul intern.

(2) Atunci când statele membre adoptă actele menționate la alineatul (1), acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(3) Alineatul (2) nu se aplică în cazul în care actele naționale ale statelor membre, aflate în vigoare înainte de data intrării în vigoare a prezentei directive, sunt conforme cu prezenta directivă. În aceste cazuri, statele membre informează Comisia în consecință.

(4) Statele membre comunică Comisiei și Autorității Bancare Europene textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Revizuirea

Până la 29 decembrie 2020, Comisia revizuieste aplicarea articolului 108 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE. Comisia evaluează în special necesitatea unor modificări ulterioare în ceea ce privește rangul acordat depozitelor în caz de insolvență. Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în această privință.

Articolul 4

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 12 decembrie 2017.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

M. MAASIKAS

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO